SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN THE DOMINON OF CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 21. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 27 AUGUSTI, 1913. Nr 35.

Manitoba Provincial Library

Vånda.

Skiss af **Alfred Kämpe**.

En dag på eftervintern, när luften skiftade grönt och stod och donade, så att det glimrade för ögonen, var Melker Blom sysselsatt med att släpa ihop timmer i täror vid bolagets stora afverkningar på herrgårdsskogen.

Han hade varit tvungen att åtaga sig körslor för att komma ut med arrendet, men det var inte lekgöra att köra i skogen. Han själf slet ondt, och både redskap och dragare foro illa. Förtjänsten var ej häller något att skryta med, men han var tvungen att taga hvad som gafs — arrendet, arrendet!

Hustrun gick i nionde månaden. Det som väntades, kunde inträffa när som helst, och denna morgon hade Melker tyckt sig märka, att det var något särskildt med henne. Det hade icke undgått honom, att hon var orolig själf, fast hon ingenting ville säga. Därför hade han, innan han for till skogen, sagt till Lotten, pigan, att passa på, så att inte matmodera fick vara ohulpen, om nånting skulle inträffa, medan han var borta.

Det var honom omöjligt att vara lugn, han tärdes af oro, ehuru han beslöt försöka hålla ut tills det mörknade — men just i samma ögonblick fick han se Lotten komma farande som ett troll utför backen. Hon flög fram. Kjolarna stodo rakt ut efter henne som lössläppta segel i västanblåst.

Melker slängde tömmen och sprang emot pigan, som andfädd icke kunde få fram, hvad hon hade på hjärtat. Han fattade henne vid hennes axlar, ruskande henne hårdt.

— Hur är det? sporde han häftigt och rösten darrade.

— Schou... schou...! spustade Lotten och höll sig med båda händerna för bröstet. Matmoran... schou!

Nu visste Melker, hvad han behofde veta och rusade åter till timmerlasset. Han slängde upp de grofva stockarna på täran som tändstickor. Med ett rapp lät han hästen veta, att det var brådtom och det bar i väg i fyrsprång mot hemmet. Lotten, som satt på efterkälken, hvilken af farten slängde af och an, hade all möda att hålla sig kvar. Snön yrde som ett moln omkring henne, och händerna, som hon höll krampaktigt slutna om stakarna, stelnade. Men Melker såg icke efter, hur tösen hade det, antiugen hon var med eller ej. Han bekymrade sig om ingenting annat än att snarast möjligt hinna hem.

När de omsider svängde in på ladugårdsbacken, kastade han tömmen till pigan, som fick reda sig bäst hon kunde, och rusade in i stugan. Oron brände så starkt, att han ej var herre öfver sina rörelser, utan fubblade med nyckeln, så att låset kränglade, och han nätt och jämt höll på att komma in.

Stina, hustrun gick rastlöst fram och tillbaka på golfvet. Hon var hemskt blek och hade svarta ringar under ögonen. En grönaktig länschal hade hon knutit kring lifvet. Hon gick framåtlutad med hårdt sammanbitna tänder.

— Hur är det? frågade han ängsligt.

— Det går väl an, svarade hon tungt, men jag märker, att det blir af snart, för jag har stundtals så svåra känningar, att jag tycker det är omöjligt att hänga ihop. När det ansätter som hårdast, måste jag lägga mig. Jag tyckte, det var bäst att du kom hem först som sist.

— Hela dan har jag varit orolig för din skull, vidtog mannen, för redan när du klef ur sängen i morse, såg jag, att det inte var riktigt beställdt med dig. Du såg ängslig och trött ut.

— Det kommer ångar ibland, menade Stina, och det är inte många gånger som de slå fel.

— Ja, ja.

Melker funderade ett ögonblick. Därpå:

— Det är väl så godt att gå efter mor Stark med samma, sade han.

— Tror du, att det går för sig? undrade Stina. Det har ju inte varit riktigt bra mellan dig och Starken, se'n ni kom i slagsmål på bergningskalaset hos Lill-Jons.

Melker vardt allvarsam.

— Det brukar vara vanligt hos oss fattiga, mumlade han osäkert, att icke trå efter elakhet, om endera af ovännerna får det svårt. Jag kan inte tänka mig, att Stark är värre än andra.

I detsamma högo plågorna till ännu värre än förut, så att Stina var nära att sjunka till golfvet, och hvska var, att hon befann sig alldeles bredvid sängen. Hon vred sig som en mask på bädden och jämrade sig, så att det skar i mannen. Han visste icke vardt han skulle vända sig och kunde ingenting göra, utan stod framme vid hufvudgården och strök ömt öfver hennes brännande panna.

— Nu får Lotten stanna inne hos dig, hviskade han häftigt — jag springer efter mor Stark.

Stina förmådde ingenting svara, men klängde sig med båda armarna fast vid mannens hals, lyftande sig från bädden af smärta. Hon skakade som i frossa, läpparna voro torra och bläbleka och hudfärgen började skifta i askgrått.

— Nej, vänta, kved hon, när Melker försökte göra sig loss, hjälp mig först... käre, hjälp mig — jag går i

(Forts. å sid. 4.)

PÅTÄNKT SÅNGARFÄRD.

En kör af studentsångare, under ledning af "Fader Berg", till Amerika år 1915.

En bland de allra senaste och mest intressanta nyheterna från Sverige är att en svensk studentsångarfärd till Amerika år 1915 är påtänkt. Denna underrättelse är säkerligen ett verkligt glädjebudskap för den svenska körsångens talrika vänner här i Amerika. Och det bästa är att denna nyhet har auktoritet bakom sig, nämligen ingen mindre än direktör Alfred Berg vid Lunds universitet, som anförde Lundastudenternas oförgätliga sångartåg 1904. Svenska konsulatet i New York har nämligen för några dagar sedan erhållit följande skrifvelse från direktör Berg:

"Härmed tillåta vi oss en förfrågan, huruvida ni anser att förhållandena skulle vara gynnsamma för ett uppträdande af en studentsångkör från Sverige i Amerika år 1915.

Lunds studentsångförening har nämligen tänkt sig möjligheten af att med sig kunna förena svenska studentsångarbröder — åtminstone uppsaliensiska — och med en manskor göra en svensk studentsångarfärd till Amerika med San Franciseo som mål år 1915.

År 1904 gjorde Lunds studentsångförening en sångarfärd till utställningen i St. Louis — färden gick längst västerut till Denver — och det med utomordentlig framgång såväl konstnärligt som ekonomiskt, och vi skulle gärna vilja upprepa en sådan färd.

Vi ha tänkt oss färden stående under ledning af undertecknad Berg, som äfven ledde sångarfärden 1904.

Det ligger i sakens natur, att vi skola göra allt för att få den svenska studentsången så värdigt representerad som möjligt.

Kören torde böra beräknas till ungefär 50 man eller samma antal som 1904.

Då våra sångarfärder företagas för idéella, icke enskilda ändamål, våga vi hoppas få räkna på edert bistånd vid en eventuell sångarfärd 1915."

Vår kollega Nordstjernan i New York gör med anledning af denna skrifvelse följande kommentarier:

"Af alla de besök från Sverige som anlagts i Amerika torde intet stå i så kärt minne som Lundastudenternas sångartåg till Amerika 1904. Då nu en kör sammansatt från den uppsvenska och sydsvenska universitetsstaden och dessutom ledde af "fader Berg" ställes i sikte bör ett sådant besök hälsas med än större entusiasm och alla sångens vänner skola säkerligen gärna arbeta ifrigt och energisk för att ett dylikt sångartåg skall blifva ett segertåg från Atlanten till Stilla hafvet".

Och många äro helt säkert de som instämma häri.

I SIN FADERS FOTSPÅR.

PRINCE ARTHUR OF CONNAUGHT
FROM THE BYSTANDER

"Daily Graphic" pastod i går, att den från tillförlitligt håll blifvit underrättad, att prins Arthur af Connaught kommer att efterträda sin fader härtigen som generalguvernör af Canada, och att härtigen formellt kommer att introducera honom för Canadas regering.

Då härtigen lämnar Canada betraktar han sin offentliga karriär som afslutad och ämnar slå sig ned vid Bagshot Park. Tidningen tillägger, att det ingalunda är säkert, att härtiginnan medföljer till Canada, utan är det mycket möjligt, att prinsessan Patricia kommer att fungera som vårdinna under de officiella ceremonierna.

Prins Arthur, som endast är 31 år gammal, har rykte om sig att vara en god diplomat och en plikttrogen människa.

Mexiko-bråket.

Huerta intager en hotande ställning mot Förenta Staternas regering, men ångrar sig senare.

MÅNGA MAKTER TAGA PARTI FÖR U. S. A.

I lördags åtta dagar sedan, lyckades det ändtligen mr Lind, Förenta Staternas nye representant i den mexikanska hufvudstaden, att till en medlem af Huertas kabinett öfverlämna den not, som man i Washington medsändt den nye emissarien i hopp om att få Huerta att rätta sig efter Förenta Staternas önskningar. Huerta hade förut lätit förstå, att han ej under några förhållanden ville inlåta sig i diskussioser rörande ställningen i landet med den nye emissarien, och tydligen äfven förständigat medlemmarne af sitt kabinett att intaga samma reserverade hållning. Hur det var, lyckades dock mr Lind att komma till tals med en medlem af kabinettet, nämligen utrikesministern, senor Gamboa, och använde han tydligen hela sin skicklighet för att få denne att ändra tankar rörande ställningen och äfven i sin mån inverka på de öfriga medlemmarna af kabinettet. Detta hade också med sig, att Förenta Staternas regerings speciella not till Huerta, som antydts, blef mottagen.

Underrättelsen om att mr Lind sålunda lyckats lösa åtminstone sin första uppgift, att få ett erkännande från Huertas sida att vara regeringens ombud, verkade mycket lugnande på sinnena i Washington, och bördjade man redan förutspå, att Huerta, inseende sin vanmakt gent emot Förenta Staterna, kommit på tanken att foga sig i det oundvikliga.

Men tillfredsställelsen blef af ganska kort natur. Redan i söndags f. v. kom sålunda Huertas svar på Förenta Staternas not och var detta hållet i en helt annan stil, än man med anledning af de senaste dagarnes händelser trott sig behöfva befara. Huerta fordrade sålunda helt kort och godt, att Förenta Staternas regering inom tjugufyra timmar måste erkänna honom såsom Mexikos president "om allvarsammare förvecklingar ville undvikas". Detta ultimatum väckte naturligtvis också att börja med bestörtning, men lugnade man sig senare, i den tanken, att Huerta i alla fall ej vore mäktig nog att på ett kraftigt sätt uppträda gent emot Förenta Staterna. Följaktligen gjorde man sig ej häller brådtom med att affatta ett svar på den oblyga framställningen. Måndagen fick sålunda förgå, utan att något beslut fattades i U. S. A. rörande hvad ställning, som borde intagas. Denna väntan med affattandet af svaret löste också hela den genom Huertas skrifvelse uppkomna frågan, enär ett telegram senare ingick från M[illegible] City, som tydliggjorde, att H[illegible] delvis ångrat, att han användt en så utmanande ton i sin svarsnot, och att han ej önskade att drifva förhandlingarna till en ny kris. Hela svarsnoten visade sig sålunda ha varit endast ett skrämskott från Huertas sida och ingenting annat.

Rörande Huertas ställning gent emot den nye amerikanske emissarien, så meddelas, att det i måndags f. v. gick därhän, att denne blef anmodad att infinna sig i palatset. Där tillbringade mr Lind en stund i Huertas sällskap, men visade det sig att de båda männen hyste vidt divergerande äsikter rörande ställningen. Lind blef därför också utan vidare afsänd från palatset, men blef senare, då Huerta lugnat sig något, åter kallad till en rådplägning. Det var tydligen såsom en följd af denna senare konferens, som Huerta också senare fann sig föranlåten att intaga en mindre utmanande hållning gent emot Förenta Staterna. Mr Lind skulle sålunda, om man får tro detta senare meddelande, redan fått en viss makt öfver den ränkfulle mannen.

Hvad Huertas, förut omnämnda svarsnot beträffar, så synes man från mexikanskt håll nu söka göra troligt, att denna i själfva verket ej haft det innehåll, som man först omförmält; men kommer man tydligen med detta påstående för att det skall förefalla som om Huerta ej nödgats slå af på sina fordringar, hvilket han dock i själfva verket tydligen gjort.

Utom Storbrittanien, Frankrike och Japan ha så godt som alla länder i centrala och södra Amerika understött Förenta Staternas ansträngningar att försöka åstadkomma en fredlig uppgörelse af den mexikanska revolutionen.

Om icke Huerta regeringen hade insändt tillfredsställande anbud till som i dag, ämnade president Wilson personligen i ett budskap i kongressens båda hus uttala den principen, att endast konstitutionell regering kan erkännas i Mexiko. Han ämnade äfven i korthet framhålla Förenta Staternas fordran på att Huertas regering afskaffas och en lagligt konstituerad styrelse tillsättes i republiken.

Scarpio Rendon, en medlem af deputerade kammaren i Mexiko, blef i fredags arkebuserad. Han var en ivrig anhängare af Madero och anklagades för att hafva stämplat mot Huertas lif.

Lind afreste i går från Mexiko, och utsikterna till en uppgörelse äro minimala.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

— En af Malmö största och äldsta trävaruaffärer firman Ståhle & Son har gjort konkurs. Denna konkurs kommer att följas af många andra konkurser af byggmästare.

— En i Juckasjärvi boende äldre lapp, Anders Sarri, blef härom dagen påkörd och dödad af medgående expresståget strax söder om Kroksviks järnvägsstation, belägen ett stycke norr om Kiruna. Han led af lomhördhet och ansågs äfven vara något sinnesslö, hvarför olyckan torde kunna tillskrifvas dessa två omständigheter.

— Ett ruskigt dråp föröfvades den 5 dennes i Röstånga i Skåne, i det en 45-årig sadelmakare J. Feuk, som under dagens lopp i sitt hem tillsammans med en målaremästare E. Sjöstedt förtärt en del spirituosa, blef oense med denne. Under det slagsmål, som därefter följde, tillfogade Fenk med en knif Sjöstedt ett otäckt sår i magen, så att inälfvorna föllo ut. Sjöstedt lyckades släpa sig ut på gården, men där föll han omkull död. Feuk är häktad.

— Vid middagstiden den 6 dennes utbröt eld i Änbults kvarn och sågverk i Sandsjö socken, tillhörigt kvarnegaren K. Isakson. Af öfriga byggnader nedbrann ett svinhus, hvarvid ett 10-tal svin innebrändes. En nedrasande ugn anses ha förorsakat elden. Det brunna var försäkradt.

— En sorglig olyckshändelse inträffade den 7 dennes i Kammarbo, Vissefjerda församling. Tjänstefliekan Annie Johansson, anställd hos en landtbrukare därstädes skulle rida i vall dennes häst. Flickan hade fastbundit grimskaftet om midjan. Då hon skulle lössläppta hästen blef denne rädd och satte af i vild fart, släpande flickan efter sig. Hon erhöll därvid flera krossår i hufvudet så att döden följde omedelbart.

— En uppskakande olyckshändelse inträffade d. 8 dennes i Kärrgrufvan i Gonäs i Ludvikatrakten. Postvaktmästaren Johan August Johansson från Upsala hade med sin hustru kommit för att besöka sonen David Bergenfeldt, anställd i grufaktiebolaget Dalarne som ingeniör vid ifrågavarande grufva. På e. m. skulle sonen visa sin fader grufvan. De togo plats i en s. k. gruflund eller lastbund för att begifva sig ned i grufvan. På en höjd af omkring 60 fot från grufvans botten vickade grufhunden till. Fader och son störtade ur och föllo ned till grufvans botten där de ljöto en ögonblicklig död.

— Kommendörkapten K. P. Rosensvärd egnar i en i dagarne framlagd årsrapport torpedvapnet och i samband därmed flottans krigsberedskap en kritisk granskning. Han anser en omläggning af hela organisationen önskvärd, ty under nuvarande förhållanden är det hardt när omöjligt att åstadkomma effektiva åtgärder.

— Förre riksantikvarien Montelius har kallats till hedersledamot af tyska sällskapet för antropologi, etnologi och arkeologi.

— Fredsmonumentet på Kölen påstås nu vara tryggadt. Det har beräknats kosta 20,000 kr., och på svenska sidan ha 9,000 kr. redan tecknats. Tiden för pristäflingen utgick den 20 dennes. Tre förslag äro i början af denna månad aflämnade; ett af en af Sveriges främsta konstnärer. De båda andra äro signerade "Fred" och "Utopi".

— Vid Vätö drunknade natten till den 5 dennes grosshandlaren J. Bochenski från Stockholm. B., som på senaste tiden varit sjuklig och nervös, brukade då han ej fått ro på natten gå upp och fara ut i sin motorbåt. Så hade han gjort äfven nu. Af allt att döma hade han under färden träffats af ett svindelanfall, fallit öfver bord och drunknat.

— En 17-årig yngling Hilding Molin från Uddebo i Tranemo, anställd i en trikåfabrik i Borås, blef häromdagen, då han i sällskap med en kamrat var ute på andjakt, ihjälskjuten af våda.

Då inspektor John Ågren från Ålingsås vid besök härom dagen hos sina släktingar i Sjövik skulle bada i Mjörn hoppade han på hufvudet ned från en brygga utan att först ha undersökt hur djupt det var och slog sig därvid så hårdt mot sjöbotten, att han senare afled.

— Den 12 dennes fyllde enkefru Anna Harbom i Harbo socken, Vestmanland, 100 år.

— Då Sveabolagets ångare Piteå natten till den 6 dennes var på ingående i Hernösands hamn råkade en besättningskarl falla öfverbord och drunkna. Den omkomne, hvars namn var Emil Pettersson, var 23 år gammal och bördig från Örebro.

— Milles' "Vingarne" aftäcktes den 9 dennes i Göteborg utan särskilda högtidligheter, och därmed är ännu ett steg taget för Göteborgs forskönande.

Dåren gripen.

Kriminaldåren Harry K. Thaw, som rymde från dårhuset i Mathewan, infångad i Canada.

KOMMER TROLIGEN ATT DEPORTERAS.

Kriminaldåren—millionären Harry K. Thaw lyckades, såsom vi i korthet omnämnde i förlidet nummer, i söndags f. v. återfästa allmänhetens och tidningarnes uppmärksamhet på sin värda person genom att utföra en särdeles lyckad flykt från dårhuset i Mattewan i New York, där han, som bekant, sedan år 1907 efter det han frikänts för mordet å arkitekten Stanford White, varit internerad som en för allmänna säkerheten vådlig person.

Rymningen var väl planlagd och gick som en dans. Den skedde vid halfåttatiden på morgonen, då porten till parken öppnades för att släppa in ett mjölkbud. Thaw, som tillika med några olycksbröder uppehöll sig i närheten, rusade fram till den öppnade

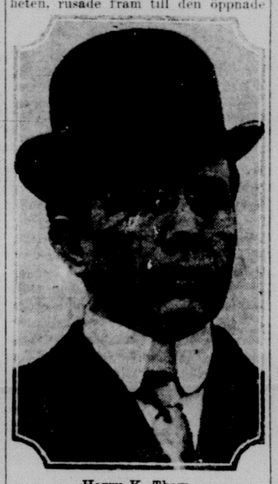

Harry K. Thaw.

porten och vräkte undan både portvakt och mjölkbud samt kastade sig upp i en automobil, som hans vänner höllo i beredskap utanför. Och se'n bar det i väg med blixtens hastighet, så att landsvägsdammet stod som en tjock rök efter bilen.

Det dröjde naturligtvis en god stund innan vaktarne fattade hvad som händt. Man tror också att de mot kontant erkänsla dröjde med att lätsa fatta situationen, men omsider sattes dårhusets snabba automobil i rörelse efter den flyende. Men nu såg man inte ens röken efter automobilen. Förföljarne måste återvända till utgångspunkten med oförrättad ärende. "Dåren" hade varit dem för slug.

Det insågs genast att Thaw så hastigt som möjligt sökt komma ut ur staten. Väl inkommen i en annan stat, ansåg han sig troligen vara i säkerhet, emedan han ej — åtminstone icke då — var anklagad för någon brott, och hvad läns galenskap beträffar, gäller den endast i staten New York. I de öfriga staterna anses han juridiskt taget klok.

Genast efter det rymningen skett, lät dårhusets föreståndare hakta den vaktare — Barnum heter han för öfrigt — som vid tillfället skötte porten. Han misstänkes nämligen ha stått i komplott med Thaw och de hans vänner, som arrangerade flykten. Vidare utfäste han en belönung på $500 för Thaws gripande.

Ingen af Thaws släktingar pastod sig ha en aning om flykten, förrän den var verkställd och de genom tidningarne fingo reda på förhållandet. Vid underrättelsen om sonens flykt kunde ej Thaws mor, mrs Mary Copeley Thaw, lägga band på sin glädje. Hon uttryckte oppet den förhoppningen, att han skulle bli fri för all framtid. Den som emellertid ej kände sig gladt tilltalad af det skedda, var den rymdes egen hustru, Evelyn Nesbith Thaw. Hon räkade tvärtom i dödsångest och lät genast omgifva sig af en lifvakt. Som bekant uppträder hon för närvarande som dansös på en teater i New York. Hon befarade, sade hon, att mannen med sin kända smak för dramatiska effekter, skulle förkläda infinna sig i teatern och helt enkelt skjuta ned henne. Hotelser från hans sida i den vägen ha visst icke saknats. Hennes teaterdirektör hade dock all anledning att gnugga händerna af förtjusning, ty teatern har så godt som stormats vid hvarje föreställning af folk, som är ängeläget att få kasta ett öga på dåren—millionärens vackra fru. Rymningen blef en kolossal reklam för hans (teaterdirektörens) affär.

Under måndagen f. v. meddelade tidningarne att Thaw och hans automobilsällskap, hvilket bestod af fem personer, varit synligt än på det ena än det andra stället i Massachusetts, Connecticut, Vermont och New Hampshire, men någon bestämd underrättelse erhöll man ej förrän i tis-

(Forts. å sid. 4.)

EN SKÖRDERAPPORT.

Skörden har på en del platser lidit af hettan. En medelgod skörd väntas dock.

Följande skörderapport har nu offentliggjorts af Saskatchewans åkerbruksdepartement:

I ett distrikt, som i söder gränsar till township 10, i öster till Dirt Hills, väst Mountain Lake och Range 23 W. 2 och i norr till township 49, är skörden nu i allmänhet i full gång, och en medelgod skörd väntas. Detta område omfattar, i stort sedt, de provinsiella valdistrikten Gull Lake, Swift Current, Morse, Thunder Creek, Arm River, Rosetown, Kerrobert, Tramping Lake, Biggar, Lake Creek, Hanley, Saskatoon county, Vonda, Kindersley och norra delarna af Maple Creek och Moose Jaw county. Till dessa böra äfven läggas valdistrikten Souris och Estevan.

Utöfver detta område är skörden på stubb och vårplöjning ganska dålig och på sommarträde tämligen lottvande. Här och där på detta område äro förhållandena ännu bättre. Någon skada har i dessa distrikt förorsakats af den starka hetta, som härskade under flera dagar de senaste veckorna. På flera fält äro stråna fullt mogna, men axen icke fyllda i motsvarande grad. Det senaste starka regnet har på det hela taget gjort lika mycket godt som ondt på skörden på detta område, som omfattar omkring en tredjedel af provinsens skördeområde.

I återstoden af provinsen lofvar skörden på det hela att blifva något mer än medelgod. Sommarträden äro synnerligen god och den andra skörden efter träden är från medelgod till dålig. En del af denna skörd är till följd af det starka regnet inbärgad och en hel del mycket sen. På detta område blir icke skörden af hvete och tung hafre, allmän förrän till omkring d. 25 aug. ehuru korn, lätt hafre och några tidiga fält af hvete redan skurits.

Man är i mycket stort behof af varmt väder på detta område, som omfattar två tredjedelar af provinsens skördeareal.

Ingen skada från frost eller rost har inrapporterats, ehuru i några distrikt starka stormar förorsakat sådens affallande. Skadan af sådan orsak är emellertid lindrig. Skada till följd af hagel har rapporterats från McLean, Manor, Ogema, Rosetown, Carievale, Alameda, Kerrobert, och Sintaluta.

Fredskongressen.

Nära tusen delegerade anlände i tisdags f. v. till Haag i Holland till den tjugande universella fredskongressen, som öppnades i onsdags. Den varade till och med sistlidne fredag.

Slafveri på Filippinerna.

Slafveri i ordets fulla bemärkelse existerar på Filippinerna, äfven i Manilla, enligt ett speciellt meddelande, som af Dean Worcester gjorts till regeringen. Invånarne på garna fånga barn och sälja dem som slafvar. En del af dessa sändas till Kina.

Morddramat i Runsten.

Kyrkoherden C. O. Nyström.

Rörande morddramat i Runsten, som vi i förra numret utförligt omtalade, har det nu kommit omständigheter i dagen, som göra det troligt, att f. d. kyrkoherde Nyström redan länge planerat sitt brott. Beträffande revolvern, med hvilken dådet förofvades, har nämligen en handlande i Runsten upplyst, att då Nyströms son vid sin afresa kvarlämnade den, var den söndrig och att Nyström lätt laga den hos en smed i Runsten. Därjämte talar man öppet om, att Nyström hade gått och vaktat på prosten Åstrand vid olika tillfällen äfven åt Möcklebyhållet till, hvilka omständigheter tyda på att Nyström en längre tid gått i mordtankar.

Advokaten Carl Romanus i Stockholm har erbjudit sig att i rättegången mot kyrkoherde Nyström uppträda som hans försvarsadvokat. Samma erbjudande har äfven gjorts af en jurist i Kalmar.

En Grönlandsresa.

Hvad dansken dr. Koch och hans kamrater utstått på Grönlands vida isfält.

NÖDGADES ATT ÄTA SIN FAVORITHUND.

Ett telegram från Kopenhamn förliden fredag förtäljer att den danske upptäcktsresanden, kapten Koch haft uppseendeväckande saker att berätta, om sin färd öfver Grönland i tre kamraters sällskap, och hans berättelse visar, att svårigheterna och farorna förknippade med en resa i dessa trakter ej förminskats sedan Pearys och Nansens dagar.

Den danske upptäcktsresanden och hans kamrater Wagener, Larsen och Sigurdsen blefvo under resan så utblottade på födoämnen, att de tvungos att slakta och äta sottet af en favorithund.

Den 13 okt. 1912 slog expeditionen läger ungefär tio mil öster om Drottning Lovisas land. Brist på foder nödvändiggjorde snart slakt af alla hästar utom fem, som höllos vid lif en tid därigenom att de så småningom lärdes att äta sina döda kamraters kött.

Under en slädtur föll kapten Koch ned i en fyrtio fot djup klyfta och afbröt därvid sitt högra ben, genom hvilken olycka han tvangs att i flera månaders tid ligga inomhus i en temperatur af 50 grader under zero.

Den 20 april i år bröto de fyra männen upp från sitt vinterläger och började med fem slädar, hvarje slädedragen af en ponny, den 750 mil långa resan mot Grönlands västkust.

Under de första 40 dagarna rasade fruktansvärda stormar. Hästarna blefvo stormblinda och så utmattade, att man tvangs döda tre af dem. Senare ledo de i expeditionen deltagande af solen, som brände skinnet från deras ansikten, som snart sågo ut som rätt kött, under det att om nätterna temperaturen var 30 grader under zero.

Snöskor sattes på de två kvarvarande hästarna och detta hjälpte dem betydligt.

Den 13 juli var det slut med all proviant. Till råga på eländet uppstod en rytande storm, som höll i sig i 35 timmar, och de fyra männen tvungos att söka skydd under en klippa, där de voro utan någonting att bart.

Den 15 juli försökte de tränga sig fram till kusten, men voro så utmattade af hunger och köld, att det endast var med möda, som de kunde röra sig. Då tvungos de, för att uppehålla sina egna lif, att slakta sin favorithund, som följt dem 800 mil, och äta honom. Knappt var hans kött förtärt, innan de fingo syn på en segelbåt på Grönlands västkust och voro därmed räddade.

Nyvald kung.

Det uppgifves i Bukarest, att de europeiska makterna utsett en af prinsarna af Weid, Tyskland, för Albaniens tron.

Revolutionen i Venezuela.

Staden Coro, hvarest revolutionisterna först började sin rörelse, har i tisdags f. v. efter en blodig batalj, återerofrats af regeringstrupperna. Tvänne af de revolutionärasgenerala sägas hafva dödats under striden.

Till den sista hvilan.

Den världsbekante tyske socialistledaren August Bebel begrafdes härom dagen i Zürich, Schweitz, under stora högtidligheter. Tjugotusen meningsfränder från Schweitz och andra länder, Tyskland naturligtvis i främsta rummet, öfvervoro begrafningen.

SVÅRT SJUK.

Direktör Arvid Åkerlind från New York, som i sommar vistats vid badanstalten i Ramlin i Sverige för sin hälsas vårdande, är svårt sjuk, ja, hans hällsotillstånd f. n. ger anledning till de allvarligaste farhågor. Den förbättring, som till en början syntes hafva inträdt, var kortvarig och hans tillstånd förvärrades snart till den grad, att det ansågs nödvändigt föranstalta om hans intagande å sjukhus. Af sin broder fördes han därför till Akademiska sjukhuset i Upsala, dar han för närvarande vistas. Af brefvet från hans broder framgår, att ringa, om ens några utsikter, förefinnas, att han skall kunna återvända hit och upptaga sin verksamhet som sångledare. Sjukdomen har fått ett för hårdt grepp öfver honom. Professorn vid sjukhuset uppger att hans sjukdom är af obotlig art och all tanke på ett återvändande till Amerika är utesluten.

En ny följetong

"SPIONEN FRÅN KRONSTADT"

—af—

Max Pemberton,

börjar i nästa nummer. Läs denna spännande berättelse från början!

SVERIGE NYHETER

STOCKHOLM.

Den svenska utrikeshandeln under första halfåret visar följande hufvudsiffror: import 370.3 miljoner kronor mot 323.3 miljoner samma tid i fjol och exporten 321.3 miljoner mot 304.3 miljoner samma tid i fjol. Importen har alltså ökats med 47 mill. och exporten med 16.7 mill. kr., och halfårets utrikeshandel ger till resultat ett importöfverskott af 49 mill. Handelsomsättningen med utlandet har ett värde af 691.6 mill. mot 627.9 mill. samma tid 1912 och visar sålunda en ökning med 63.5 mill. eller cirka 9 procent.

Införseln har ökats af råg, hvete, beredda och oberedda hudar, bomull samt stenkol och koks, medan utförseln ökats af nötkreatur, hafre och järnmalm.

Telegrafverket inför nytt snabbtelegrafsystem. Telegrafverket har för afsikt att under den närmaste tiden införa ett nytt automatiskt snabbtelegrafsystem, nämligen en i större utländska telegrafstationer sedan någon tid använd mottagningsapparat som konstruerats af skotten Creed. Det nya systemet medför också en inbesparing i arbetskraft, som för det svenska telegrafverkets vidkommande värderas till ett par tiotusental kronor pr år. Enligt uppgjort kontrakt skall det nya systemet vara installerat i Sverige före innevarande månads utgång. De telegraflinjer, på hvilka det först kommer att användas, blifva till att börja med Stockholm—Göteborg, Stockholm—Petersburg, Stockholm—Hamburg och Stockholm—Berlin.

Reseunderstöd åt hundra arbetare. K. m:t har tilldelat 104 arbetare i olika yrken reseunderstöd för att i främmande länder förvärfva sig ökade insikter och konstfärdighet.

De flästa stipendierna uppgå till 500 kr. pr man; endast ett par understöd på 400 kronor.

Carl Barcklind på turné i landsorten. Den populäre skådespelaren vid Svenska teatern i Stockholm, Carl Barcklind kommer att i höst beresa landsorten. Det har nämligen lyckats teaterdirektör Allan Ryding att för gästspel engagera den uppburne konstnären under tiden 1 sept.—15 oktober.

Programmet för denna turné är ännu inte bestämdt, men torde komma att upptaga något lustspel med hr Barcklind i hufvudrollen.

Arkitektsskifte hos medicinalstyrelsen. Arkitekten Thure Stenberg har på begäran entledigats från sin befattning som arkitekt hos medicinalstyrelsen. Till efterträdare från den 1 sept. har styrelsen antagit arkitekten G. Wickman.

Veterinärprofessor J. Svensson afliden. Den 2 dennes afled härstädes professorn vid Veterinärinstitutet Josef Svensson vid närmare 61 års ålder.

Den aflidne, som var en inom sitt fack särdeles framstående man, hade särskildt gjort sig bemärkt genom sitt framgångsrika arbete för kreaturstuberkulosens bekämpande samt såsom en mycket intresserad deltagare i djurskyddsrörelsen.

Han kallades till adjunkt vid Veterinärinstitut 1890 och utnämndes tre år därefter till professor i histologi, patologi, anatomi och bakteriologi. Från 1904 var han ledamot af Landtbruksakademien.

Han sörjes närmast af efterlämnad maka.

En gåfva på 50-årsdagen. Musikerförbundets Stockholmsafdelning meddelar att den från styrelsen för Berns' salonger med anledning af etablissementets 50-årsjubileum fått emottaga för Stockholmsmusikernas understödskassas räkning 500 kronor.

Hastig död. Den 2 dennes på morgonen påträffades nattyakten vid Danviks hospital, Anders Gustaf Tibell, död i vaktrummet. Som vanligt hade han under natten tjänstgjort och gått sina ronder. Dödsorsaken var troligen hjärtförlamning. Tibell var 82 år gammal och enkling.

Begärde 30 kr. för en hittad 1,000 kr.-sedel. Den 1 dennes förlorade en dräng hos en affärsman på Söder sin plånbok under en spårvagnsfärd. I plånboken hade han en 1,000-kronorssedel, som han uppburit för sin principals räkning. Följande dag anmälde en vid Åsögatan boende fru att hon hittat det förlorade. Hon begärde 30 kronor i hittelön och kunde icke förmås att mottaga ett större belopp.

Stockholmsstudent omkommen under badning. I närheten af Alkistan, invid Edsviken, inträffade den 31 juli en drunkningsolycka, hvarvid en ung studerande, kandidat Filip Yngve Broomé vid Stockholms högskola fick sätta lifvet till.

Kandidat Broomé träffades nämligen af hjärtslag, under det han badade. Han befann sig på tillfälligt besök hos sin svåger, riksdagsmannen Oskar Olsson, och de båda hade begifvit sig ut vid middagstiden för att taga sig ett bad, samt summo ett långt stycke ut åt viken.

Den under så sorgliga omständigheter aflidne var endast 21 år gammal. Han studerade vid högskolans naturvetenskapliga sektion och ansågs som en mycket begåfvad ung man. Son till tidningens Reformatorns redaktör L. G. Broomé, sörjes han närmast af föräldrar och flera syskon.

Den af riksdagen med anledning af k. proposition antagna lagen om behandling af alkoholister har nu utfärdats af k. m:t.

Självmord genom gasförgiftning. Den inom sjömannakretsarna i Stockholm under namnet Hamn-Olle kända hamnbetjenten Olsson beröfvade sig under natten till den 2 dennes lifvet. Olsson hade sin kiosk vid Skeppsbron, söder om Pontonbryggan, och passade på de ångare som där angöra kajen.

Då en person på morgonen därefter gick in i Olssons kiosk för att telefonera, märkte han en stark gaslukt där inne och fann Olsson ligga död på sin brits. Gaskranarna voro uppskrufvade, hvarför det är tydligt att Olsson tagit sitt lif. Han fördes genast till Serafimerlasarettet, där läkarna dock endast kunde konstatera att lifvet flytt, hvarefter liket fördes till bårhuset.

Olsson var omkring 60 år gammal och gift. Han hade på natten skrifvit två bref, ett till sin hustru och det andra till en kamrat.

GÖTEBORG.

Konungen inspekterar en stridsöfning af flottan. Konungen inspekterade den 1 dennes kustflottan, sjökrigsskoleafdelningen och Göteborgsafdelningen, hvilka sjöstyrkor sammandragits i Göteborgs skärgård för deltagande i flottans stora krigsöfning. Konungen åsåg därvid en stridsskjutning med artilleripjeser vid kustflottans fjärde division samt torpedanfall af kustflottans första flottilj, äfvensom af undervattensbåtar. Kustflottan ingick därpå till Elfsborgsfjorden och ankrade därstädes, hvarefter inspektion af sjökrigsafdelningen vidtog. Slutligen aflade konungen besök på undervattensbåtarna.

Konungen uttryckte sin tillfredsställelse med inspektionen och särskilt med artilleriskjutningarne. Efter inspektionen gaf konungen middag ombord på Drott för ett antal officerare från den samlade styrkan.

Fru S:t Cyrs postala oegentligheter. Ransakning hölls den 1 dennes på centralfängelset vid Härlanda med poststationsföreståndarinnan fru I. S:t Cyr. Den förseelse, för hvilken hon här skulle ransakas, bestod i underlåtenhet att redovisa ett belopp af 700 kr. som insatts i postsparbank. Generalpoststyrelsens ombud och åklagaren påpekade, att den tilltalade gjort sig skyldig till brottsligt förfarande därigenom, att hon behållit dessa 700 kr. På fråga om den tilltalade gjort sig skyldig till felaktig redovisning för att dölja detta tillgrepp, sade hon sig ej kunna erinra sig detta. Målet uppsköts.

Hemsk automobilolycka. En hemsk bilolycka inträffade natten till den 3 dennes på Hissingsbron här. Chauffören J. A. Andersson hade vid 1-tiden på natten med en Göteborgs hyrverksbolags bil aflämnat passagerare å Hisingssidan och skulle återvända till staden. Då han passerade Hissingsbron hade mellersta delen däraf, hvilken är apterad till svängbro, öppnats för att släppa igenom ett par båtar. Chauffören observerade emellertid i mörkret icke detta utan körde med stark fart mot den nedfällda bommen. Hastigheten var så stor att bommen splittrades och bilen hann stöta emot det motsatta brofästet innan den med sin förare störtade ned i elfven och gick till botten. Den omkomne chauffören var känd som en skötsam och nykter man. Han var född 1886.

BLEKINGE.

Eld i Rubens tobaksfabrik i Karlskrona. Den 30 juli på e. m. utbröt eld i Rubens tobaksfabrik i Karlskrona ansluten till tobaksfabrikerna De förenade. Elden släcktes efter en timme, men hade då redan hunnit förstöra 4 à 5 tusen kg., tobak, afsedd för snusberedning.

BOHUSLÄN.

Drunknad. Under badning drunknade den 2 dennes på e. m. 20-årige stenhuggaren A. Ögren, son till fjerdingsmannen O. Ögren, Tossene. Tillsammans med ett par kamrater hade han efter arbetet gått ned till det närbelägna Kärrvattnet för att bada. Härunder hade Ögren, som ej var simkunnig, kommit ut på för djupt vatten och gått till botten. Hans kamrater hade ej kunnat göra något för hans räddning. Den omkomnes lik anträffades senare på kvällen.

DALARNE.

Det vilda tattaruppträdet i Näs. Tattaruppträdet i Näs by för någon tid sedan, hvilket vi förut relaterat, har väckt det största uppsenende i orten och skräcken för det vildsinta följet, som nu tyckes ha tagit sitt uppehåll i Grytnäs, är ganska allmän.

Hemmansägaresonen Ernst Johansson, som under tumultet i Näs af våda dödade 21-årige tattaren Malkolm Lindgren, var den 1 dennes instämd till extra ting i Hedemora för vållande af annans död. Den anklagades rättsbiträde ansåg ren olycka föreligga i det hanen på bössan aldrig varit spänd, utan skottet sprungit af och dödat tattaren, när Johansson med bösspipan skulle parera dennes knifhugg.

Efter enskild öfverläggning meddelade rätten det utslaget att Johansson ej kunde fällas till något ansvar för tattarens död. Statsverket skulle bestrida alla kostnader i målet.

GOTLAND.

Ett mecklenburgskt epitafium i Visby domkyrka. Kyrkostämman i Visby har bifallit ett af storhertigen af Mecklenburg-Schwerin väckt förslag att i domkyrkan på hans bekostnad uppsätta ett minnesmärke öfver hertig Erik af Mecklenburg-Schwerin, som begrafdes i domkyrkan 1397.

HALLAND.

Drunkningsolyckan vid Apelviken. Den 30 juli fann man i Apelviken de båda drunknade gossarnas, Sven Fred. Vegby, och Folke Lundkvist, Vexiö, döda kroppar. De hittades på samma plats där förut de omkomna sköterskorna påträffats.

Mystiskt dödsfall. Ett mystiskt dödsfall inträffade i Varberg den 1 ds. efter ett uppträde på aftonen. I arbetaren Johan Blanks bostad fanns Blank vid elfvatiden på aftonen liggande död på golfvet. Han blödde ur flera sår och bar f. ö. flera tecken till misshandel. Tillkallad läkare kunde emellertid icke med bestämdhet afgöra om Blank aflidit genom misshandel eller till följd af slag. B. var en 60 års gammal man.

Arbetaren O. E. Jönsson, som erkänt att han misshandlat Blank, har anhållits.

NORRLAND.

En drunkningsolycka inträffade på kvällen den 1 ds. å Storsjön utanför Namn, i det arbetaren vid hospitalsbygget på Öne, E. V. Bylund från Tuna i Medelpad, omkom under en segeltur. Bylund, som var berusad, var i sällskap med en kamrat, hvilken vid sysselsättningen med manövreringen ej observerade, att Bylund föll i vattnet. Intet stod att göra för hans räddning. Den omkomne var född 1885.

En lefnadstrött som kastar sig framför tåget. Järnvägsarbetaren K. L. Brolin från Kiruna blef på morgonen den 2 dennes öfverkörd och dödad på inlandsbanan strax norr om Löfberga. Brolin, som var född i Jukasjärvi och nyss fyllda 21 år, hade nyligen afskedats för oordentligt lefnadssätt. För själfmord synes tala, att Brolin lagt sig tvärs öfver spåret och på sådant sätt att tågets förare ej förmådde stoppa lokomotivet.

Sågverksstrejk i öfre Norrland. Strejk har utbrutit vid Munksunds, Skuthamns och Fingermanholmens sågverk i Piteå distriktet. Anledningen till strejken är löne- och aftalstvist. Strejken omfattar öfver 500 arbetare, af hvilka de flästa äro organiserade.

Lapplandsexpressen blir daglig. Den förnämsta nyheten i den stundande vintertidtabellen för Sveriges järnvägar är att den s. k. Lapplandsexpressen, som hittills under vintern gått endast två gånger i veckan och da blott mellan Boden och Kiruna, från och med i höst kommer att gå hvarje dygn.

Nya barnförlamningsfall i Ångermanland. Barnförlamningsepidemien är fortfarande svårartad i Ångermanland. Tre nya fall inträffade den 1 dennes, nämligen ett i Hernösand, ett i Ramvik och ett i Skog.

En landtmannaskola som gåfva. Fru Karin Berg, född Huss, i Johannesberg, har till Vesternorrlands läns hushållningssällskap skänkt sin egendom Hussborg med byggnader, park och åker, värderad till minst 60,000 kr., till landtmannaskola för Medelpad. Hennes brorson konsul K. J. Huss bekostar egendomens reparation, skolmöbler, undervisningsmaterial m. m. samt ställer sitt jordbruk och sin ladugård till förfogande för undervisningen.

Det planerade norrländska dubbelseminariet. Expeditionschefen i ecklesiastikdepartementet W. Murray har i sällskap med byråchefen Sandberg besökt Umeå och har i sällskap med stadsfullmäktiges vice ordförande besett den plats stadsfullmäktige erbjudit sig upplåta till det blifvande norrländska dubbelseminariet. Tomten, som föreföll expeditionschefen lämplig för ändamålet, är emellertid endast 3.8 hektar, medan k. m:t lär önska 4 hektar. Stadsfullmäktige torde emellertid snarast komma att tillmötesgå krafven i dess hellhet.

Forså fabriker återuppbyggas. Vid Forsså bruk pågå nu röjningsarbeten och det är meningen att återuppbygga alla de brunna byggnaderna i samma skick och omfattning som förut.

Man ämnar forcera arbetena i sådan grad, att det nya fabrikskomplexet beräknas vara färdigt om 6 à 8 veckor, för att då åter få driften i gång. En del af tillverkningen har redan återupptagits.

Mera konkursbedrägerier. Den 31 juli häktades f. d. hemmansägare J. Södergren i Ina, Söderala, såsom misstänkt för en del falsarier i sin konkurs.

Södergren har förut varit instämd att närvara vid ransakningarna med J. A. Hörnfeldt och Gyllners i Skog, men hans egna förhållanden ha nu gjorts till föremål för undersökningar, hvilka ledt till hans häktande.

Utställningen i Hudiksvall afslutad. Efter att ha pågått sedan 15 juni afslutades Hudiksvallsutställningen d. 3 dennes. Afslutningsceremonien förrättades af borgmästare Ritter, som särskildt egnade en eloge åt utställningens kommissarie, fabr. E. Hedberg. Utställningen har fått ett synnerligen lyckadt förlopp, särskildt hvad kyrkliga konst- och hemslöjds afdelningar beträffa.

Dömd dråpare. Delsbo häradsrätt har förklarat häktade arbetaren Olof Kring från Gammelstäng, Norrbro, saker till ansvar för dråp å arbetaren Anders Andersson-Ferm sistlidna pingstdag samt vidare till misshandel å obegrafvet lik och misshandel å arbetaren Söder.

Kring hänvisades till Hudiksvalls rådhusrätt för ransakning angående stöld. Anders Danielsson dömdes för resande af lifsfarligt vapen, misshandel å obegrafvet lik samt misshandel å person, hvaraf sjukdom följt, till inalles 9 månaders fängelse och 100 kronors böter.

Sorgligt tågmissöde. När blandade tåget No. 892 härom aftonen anlände till Kilafors, blefvo både föraren och eldaren af tjänstgörande stationsinspektoren försatta ur tjänstgöring på den grund, att de enligt stinsens mening vore berusade. Tåget inställdes, hvilket ock kunde ske utan olägenhet, när inga resande voro med. Det afhämtades senare på natten af från Bollnäs utsänd personal.

NARKE.

Drunknad. Den 3 ds. på morgonen drunknade i Hjälmaren vid Segersjö brygga f. stenarbetaren Oskar Thorén från Tångsäter i Asker. Thorén, som under natten till nämnda dag deltagit i en gökotta, medföljde på morgonen en kamrat Gustaf Lagerbjelke från Odensbacken. Vid Segersjö brygga, där han steg af, under det att båten fortsatte, uppträdde han bråkigt och var af allt att döma berusad. Plötsligt såg man honom springa rätt ut på bryggan och hoppa i vattnet. Han sjönk ögonblicklig en och syntes ej någon gång af tillstädeskommande personer. Liket återfanns under draggning samma dags afton.

Den döde var 21 år gammal.

Dödsfall. I en ålder af 89 år har i Ingatorp aflidit garfverifabrikören G. H. Fogelberg. Han sörjes närmast af sonen disp. Edvin Fogelberg, förr i Askersund. En son till den aflidne var den vid Malmslättsolyckan omkomne trafikdirektören H. Fogelberg.

Donation till Karlskoga. En i Jönköping bosatt svensk-amerikan Vilhelm Davis, bördig från Karlskoga, har genom testamente förordnat att efter hans död behållningen i boet skall öfverlämnas till Karlskoga församling och bilda en fond för understöd af medellösa personer i Karlskoga, hvilka ej åtnjuta fattigunderstöd. Af fondens behållning skall årligen en femtedel läggas till kapitalet, och uttalas i testamentet den önskan att utdelningen skall ske så att några personer erhålla verklig hjälp och att ränteafkastningen sålunda ej bortplottras i småposter. Herr Davis, som många år vistats i Amerika, bor på ett pensionat i Jönköping och anses vara en burgen man.

SKÅNE.

Rysslands deltagande i Baltiska utställningen. Frågan om Rysslands deltagande i Baltiska utställningen har nu forskridit så långt, att den ryske arkitekt, som fått i uppdrag att vidare bearbeta arkitekten Bobergs ritningar, inom den närmaste framtiden fullgjort detta uppdrag. Ritningarna komma därefter att öfversändas till det svenska kommissariet.

Den person som af de ryska exportkamrarna utsetts till kommissarie väntas inom kort till Malmö.

Drunkningsolycka vid Helsingborg. En drunkningsolycka inträffade den 2 dennes strax utanför Helsingborg, i det att en segelbåt med 5 personer om bord kantrade. En af de ombordvarande, fröken Ellen Jörgensen från Köpenhamn, drunknade. De öfriga räddades i tillskyndande båtar.

Malmö hufvudstations ombyggnad. Enligt järnvägsstyrelsens order skola arbetena med Malmö hufvudstations ombyggnad snarast påbörjas. Kostnaderna för bangårdsombyggnaden äro beräknade till 6,001,666 kronor.

Nordiska sjöfartsmötet i Malmö 1914. Förberedelserna för sjunde nordiska sjöfartsmötet, som skall egarum i Malmö under år 1914 ha tagit sin början. Den 1 dennes sammanträdde en komité som fått saken om hand, och därvid enade man sig om lämpligheten af att utlysa mötet till i medio af juli 1914.

Poststölden på Stockholm—Malmötåget. Enligt hvad som framkommit angående denna sak, har en i postkupén tjänstgörande ung postman gjort sig skyldig till stölden. Han nekade först men fann sedan inför detektiva polisen för godt att erkänna, det han brutit upp den s. k. amerikanska postsäcken och tillegnat sig dess innehåll. I postsäcken funnos 10 bref, af hvilka 3 voro rekommenderade. De öfriga kunde tänkas innehålla penningar, då det är vanligt, att äfven lösa bref innehålla sådana. Vid anhållandet hade mannen 5 dollars på sig.

Den unge mannen, som endast är tjugofyra år gammal, har förklarats häktad. Hans namn är G. W. Ohlsson. Han har varit stationerad i Malmö.

Handtverksorganisationens årsmöte. Sveriges handtverksorganisations ordinarie årsmöte började den 2 dennes i Landskrona. 109 ombud hade infunnit sig. Mötet öppnades af organisationsstyrelsens ordförande, konsul C. J. F. Ljunggren, Kristianstad, som hälsade de närvarande välkomna. Bland särskildt inbjudna voro äfven landshöfdingen grefve De la Gardie, stadsfullmäktiges ordförande, konsul Neess, borgmästare Munck af Rosenschöld samt en representant för den danska handtverksorganisationen. Till mötets hedersordförande valdes landshöfdingen grefve De la Gardie.

En 84-åring på skördearbete. En efter åldern kry gubbe är f. d. fjerdingsmannen Ola Mårtensson, Tingshög, Stora Köpinge socken, hvilken trots sina 84 år i dagarna med lie själf mejar sin råk å den jord han ännu brukar. Det är ej alla gamlingar gifvet så god hälsa och kroppskrafter, att vid de åren gå på så ansträngande arbete som rågskörd. Men så har han också i yngre dagar varit en rask och rörlig man, då han särskildt som duktig skytt i skog och mark fört ett friskt och härligt lif. För hans nu matta, men då säkra öga och skarpa lod gick intet af markens villebråd fritt som kom inom skotthåll. Gubben har goda förutsättningar att nå 100-talet.

Näsums prestgård nedbrunnen. Eld utbröt vid 1-tiden under natten till den 2 dennes i Näsums prestgård. Boningshuset och ladugårdsbyggnaden lades i aska. Allt lösöre brann upp, under det man lyckades rädda kreaturen. Kringliggande gårdar voro starkt hotade. Det brunna var endast delvis försäkradt.

Eldsvåda i Ignaberga kalkbruk. Eld utbröt den 3 dennes af okänd anledning i Ignaberga kalkbruk, hvarvid kalkkvarnen, magasinet och smedjan nedbrunno i grunden. Elden började i smedjan, och då telegraf- och telefonledningarna voro framdragna nära denna blefvo dessa förstörda. Därigenom blef tillkallandet af sprutor och brandmanskap från Hessleholm fördröjdt. Det brunna var försäkradt i Skåne för okändt belopp.

SMÅLAND.

En småländskt spelmanstäflan kommer den 20 aug. att ega rum i stadshussalongen i Växiö i samband med firandet af Kristina Nilssons grefvinnan de Casa Miranda, 70-årsdag.

Stor eldsvåda utanför Jönköping. Vid 2-tiden den 2 dennes utbröt eld i en egendom utanför Jönköping och som eges af en br E. Lund. Ladugården och stallbyggnaden nedbrunno. Hela höskörden samt inventarierna förstördes. Hästarna kunde i sista stund räddas, men ett antal svin blefvo lågornas rof. Man antar att elden uppkommit genom ovarsamhet af ett par små barn. Det brunna var försäkradt.

12-årig gosse drunknad i Lagan. En 12-årig gosse Ture Lundberg, son till en snickare i Vernamo, skulle den 1 dennes på aftonen tillsammans med 3 kamrater bada i Lagan. Han råkade därvid komma in i en stark hvirlvel och försvann omedelbart i djupet. De närvarande kamraterna åsågo olyckan men kunde ej bringa någon hjälp. Ihärdiga draggningar pågingo under hela aftonens lopp utan att den så sorgligt omkomna gossens lik kunde anträffas.

SÖDERMANLAND.

Intet kommunalt spritbolag i Eskilstuna. Stadsfullmäktige i Eskilstuna ha vid extra sammanträde utan votering beslutit att motionen om kommunalt spritbolag icke f. n. skall leda till någon fullmäktiges åtgärd.

UPLAND.

Prof. Allvar Gullstrands nya professur. K. m:t har utnämnt och förordnat prof. i oftalmiatrik vid universitetet i Upsala Allvar Gullstrand att fr. o. m. början af 1914 vid nämnda universitet vara professor i fysiologisk och fysikalisk optik.

Delning af Vätö församling. K. m:t har förordnat att Björkö och Arholma samt Idö och Krokholmen jämte därintill norr om Lidöfjärden och Hafssvalget samt det vatten, som norr om Skabbholmen förbinder dessa fjärdar belägna holmar och skär, skall från och med den 1 jan. 1914 utbytas från Vätö församling och under namn af Björkö och Arholma församling bilda egen, jämväl i skolafseende från Vätö skild annexförsamling, som fortfarande skall vara med Vätö såsom moderförsamling förenadt till ett pastorat.

En järnvägstunnel under Birkastaden? För Vesterås banans räkning företagas för närvarande stakningar och grundborrningar i närheten af Tomteboda för utrönandet af möjligheterna att med utgångspunkt någonstädes mellan Hufvudsta och Tomteboda föra Vesterås banans linie på en viadukt öfver statsbanan och vidare genom en tunnel under Birkastaden.

VÄRMLAND.

Svår byggnadsolycka. Under pågående nybyggnadsarbete vid Åkerbo egendom, Ölme, rasade härom dagen en byggnadsställning, hvarvid 6 arbetare störtade ned från 9 meters höjd. En af dem, 50-årige byggnadsarbetaren F. Johansson från Sänna, Ölme, afbröt ryggraden och afled senare på sjukhuset. De öfriga undsluppo utan svårare skador.

Kil—Fryksdalens järnväg. Af den under byggnad varande järnvägen Kil—Torsby i Vermland öppnades den 2 ds. linien Kil—Sunne, 41 km., för allmän trafik. Järnvägen eges af Kil—Fryksdalens järnvägsaktiebolag och skall trafikeras af Bergslagernas järnvägar. Två tåg i hvardera riktningen äro till en början insatta, närmast i anslutning till förbindelserna på linien Kil—Göteborg. Den nya järnvägen, som bl. a. passerar de bekanta platserna Vestra Emtervik och Bottneros kommer att blifva af särskild betydelse för vintertrafiken mellan Fryksdalen och trakterna kring Vänern. Den återstående delen af järnvägen, Sunne—Torsby, väntas bli färdig under loppet af nästa år.

VÄSTERGÖTLAND.

Afliden bemärkt prestman. Kyrkoherden i Falköpings stads- och landsförsamlingar, prosten fil. dr. Pehr Helander afled d. 2 dennes i en ålder af 80 år. Han utnämndes 1890 till den befattning, han vid sin död innehade, samt var inspektor för stadens läroverk.

Den aflidne var alltigenom en bedersman, åtnjöt stort anseende och var synnerligen populär inom sina församlingar. Af hans barn är sonen Gunnar Helander sedan förra året kyrkoherde i Venersborg, efter att förut i flera år ha varit predikant vid svenska församlingen i Berlin.

Hög ålder. 103 år fyllde den 29 juli änkan Kajsa Andersson, född Jansson, i Stora Fjärdebäck, Vestergötland. Den gamla, som hittills varit ovanligt frisk för sin höga ålder, har på senare tiden mäst intagna sängen. Hennes syn är mycket försvagad, men för öfrigt är hon jämförelsevis kry samt språksam och glad.

De farliga fotogenköken. Då en gammal trotjänarinna på Lilla Nyman den 1 dennes höll på att fylla ett fotogenkök, fattade detta eld och antände den gamlas kläder. Hon hade sinnesnärvaro nog att slita af sig kläderna, men blef under tiden mycket illa bränd öfver hela kroppen. Hon släpade sig från gafvelrummet, där hon bodde, ut på vinden till trappnedgången, där hon blef liggande och påträffades af brandkåren, som alarmerats. Hon fördes till lasarettet, där hon senare på natten afled af sina skador. Brandkåren släckte inom kort elden, som gripit omkring sig i rummet.

De mystiska dödsfallen i Toarp. Provinsiallläkaren i Boräs distrikt A. Möller har nu jämte eget yttrande till konungens befallningshafvande insändt protokollet från rättsmedicinska undersökningen af likdelärne efter de under mystiska omständigheter omkomna makarna Andersson i Ottersmad i Toarp. Doktor Möller vidhåller sin efter obduktionen uttalade åsikt att makarnas död ej orsakats af yttre våld.

VÄSTMANLAND.

Fagersta bruk utvidgas. Aftal har i dagarna träffats om nya millionanläggningar vid Fagersta bruk i Vestmanland, afseende att fullborda en centralisering af brukets verksamhet. Meningen är nämligen att uppföra icke mindre än tre nya masugnar af högsta kvalité. Eldningen skall försiggå efter den moderna träkolsmetoden, alltså icke med koks, som icke ger så stor effekt som träkolen.

Ormbiten i foten blef härom dagen 19-åriga Olga Andersson från Lisjö, Surahammar, då hon var i skogen och plockade bär. Hon infördes till Köpings lasarett.

— En 5-årig dotter till makarne Vedberg vid Vassbron i Larsbo, Söderbärke, blef för några dagar sedan biten af en huggorm. Flickan fördes skyndsamt till läkare, hvilken dock ansåg, att ingen särskild fara för lifvet föreläg. Om ett par dygn dukade likväl den lilla under för ormens gift.

ÖLAND.

Den mördade kyrkoherdens jordfästning. Kontraktsprosten A. Åstrands jordfästning egde rum den 1 dennes i Norra Möckelby kyrka, som till sista plats var fullsatt af embetsbröder och församlingsbor samt en mängd personer från angränsande socknar. Jordfästningen förrättades af kyrkoherde Hoflund i Gärdslösa. Vid grafven talade flera embetsbröder, kommunalnämndens ordförande, ombud från domkapitlet m. fl. En mängd kransar hade sändts.

Allmänt uttalades bland den församlade allmogen, att det icke för någon var en öfverraskning, att mördaren försökte simulera att brottet begåtts under sinnesförvirring, ty med kännedom om Nyströms förmåga att förställa sig hade man icke kunnat tänka sig annat.

ÖSTERGÖTLAND.

Sockertrusten uppsäger arbetare. Fabrikationen vid sockerbruket Gripen i Norrköping, priviligieradt 1735, har till följd af sockerbolagets driftkoncentration upphört. Arbetarna, uppgående till omkring 85, få dock tillsvidare stanna kvar, för att ombesörja nedtagning och afsändning af en del maskiner och inventarier till raffinaderierna i Stockholm, Göteborg och Landskrona.

Lille prins Carl opererad för blindtarmsinflammation. Hertigparets af Västergötland lilla 2½-årige son, prins Carl, som insjuknat i akut blindtarmsinflammation, undergick den 3 dennes operation på Norrköpings sjukhus. Tillståndet efter operationen var tillfredsställande.

Senare meddelades: Prins Carls befinnande efter operationen är fortfarande godt. Hertigparet af Västergötland följde sin son till sjukhuset samt kvarstannade där öfver operationen, hvilken utfördes af dr H. von Unge.

På aftonen återvände hertigen af Västergötland till "Fridhem", under det hertiginnan kvarstannade på sjukhuset för att vårda sin son.

DANMARK.

En kongress af kirurger från Sverige, Norge, Danmark och Finland öppnades i Köpenhamn den 31 juli.

En ganska stark jordstöt märktes på morgonen den 29 juli öfver hela Jutland och Fyen. Stöten var så kraftig att allt lösöre i husen skakade och dansade. Stöten gick i riktning från söder till norr.

Hemskt mord. En yngre arbetare Anton Vilhelm Andersen, som haft anställning i närheten af Aalborg och varit hemma på besök hos sina föräldrar i Sandby, påträffades den 29 juli mellan Ringsted och Nestved mördad med en slaktarknif, som satt instucken i halsen.

NORGE.

Afliden norsk politiker. F. d. utrikesministern W. C. Christophersen har aflidit, 81 år gammal.

Genom folkomröstning i Molde bortvoterades därvarande spritbolag för någon tid sedan med 63 rösters öfvervikt.

En norsk-sibirisk handelsexpedition afgår under nästa månad från Tromsö till Jeniseifloden. Nansen är bland deltagarna.

Norrmännen vänta att 50,000 norskamerikaner till nästa år skola gästa moderlandet, och att kanske lika många amerikaner skola styra färden dit.

Biljettpriserna på de norska järnvägarna skall, enligt stortingets beslut, väsentligt höjas. Merinkomsten skall användas till lönetförhöjning åt järnvägsfunktionärer.

Frågan om statsunderstöd för sockerodlingen har blifvit aktuell genom de vällyckade betodlingsförsöken på Jäderen.

Stortinget har förkastadt militärkomiténs förslag om anslag på 125,000 kr. till härens flygväsen och beviljade endast 80,000 kronor.

En kärlekstragedi. En tjugoårig dansk målare, som jämte en tjugofem års dam en tid bodt på Fokstuens sanatorium, dränkte sig härom dagen i en tjällbäck.

Kung Håkan afreste för några dagar sedan till Myrdal, hvarifrån pansarskeppet Norge förde honom till Balholm, där han sammanträffade med käjsar Wilhelm.

Samarbete inom den norska sjöfarten. Skeppsredarefirmorna Fearnley & Eger, Kristiania, och Wilhelm Wilhelmsen, Tönsberg, skola öfvertaga aktiemajoriteten i den norska Mexicolinjen.

Käjsarvänligheten. Engelske turistångaren "Mantua" blef härom dagen bortvisad från sin ankarplats i Bergens hamn, för att gifva plats för ett tyskt örlogsskepp. Engelsmännens berättigade harm var stor.

Stortinget afslutadt. Stortingets session afslutades den 26 juli under sedvanliga former, och innan medlemmarna åtskildes utbrakte stortingspresident Lövland ett: Gud bevare konung och fäderneland!

Ett pinsamt meddelande kallar "Orebladet" försvarsdepartementets kungörelse om, att den militära bevillningen ej räcker till att hålla uniform åt de värnpliktiga, utan uppmanas dessa att skaffa sig "sportkostymer" i samma stil som uniformen.

Den tyska flottmanövern. Norska Socialdemokraten påpekade häromdagen att käjsar Wilhelm hade 50 fartyg innanför territorialgränsen vid norska kusten, och att landet, så att säga var blockeradt af den tyska flottan. Äfven till befästa städer hade krigsskepp blifvit sända utan anmälan och utan tillåtelse.

FINLAND.

Finska folklifsskildraren Pietari Paivärinta har aflidit i en ålder af 85 år. Han betecknas såsom Finlands Per Thomasson.

Eldsvåda utbröt härom dagen i kontoristen Albert Kullbergs villabyggnad i Alberta, Esbo, som inom kort nedbrann i grund.

Flera fall af smittkoppor hafva konstaterats i Hälsingfors. Under de två första dagarna efter epedemiens början inträffade tre dödsfall.

En hotande skogseld utbröt nyligen i närheten af Lahnakoski mellan Gamlakarleby och Nedervetil, hvarvid ett vidlyftigt område härjades.

UNGA MÄN
som ha lust till att lära känna sig sjelfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok
"LIFVETS HEMLIGHETER"
Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och botande o. s. v. och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman
N. ROSENBERG CO., 180 No. Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

Korrespondens

Alla Svenska Canada Tidningens prenumerantar äro välkomna att ,vara sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid ett om nödvändo att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2. Skrif så tydligt, hertfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

ETT TACK.

Vill härmed säga ett hjärtligt tack för den gratis-tidning jag fått haft ett halft år. Det är mera än nog att vi får stå i skuld för den goda tidningen så i sanning, gratislästning är för mycket. Tack att jag fått mitt namn rättadt och tror att om jag ger min tidningen fortfar vara hvad den är så lämnar jag ej den så snart.

Med största högaktning.

Emanuel Johnson.

Stockholm, Sask.

ETT INLÄGG OM AMERIKANSK LITTERATUR.

Till redaktören af Svenska Canada Tidningen!

I ett af de senaste numren af S. C. T. skrifver Ni en artikel, hvari ni går hårdt tillrätta med den amerikanska "litteraturen", och som jag ger min fulla tillslutning. Ty hvaraf består egentligen denna s. k. "litteratur": Jo, 99% af den är godtköpsromaner samt fjant- och fjäsklitteratur hvari det sällan eller aldrig förekommer en frimodigt uttalad tanke eller känsla. Bara jolm och slisk. Men den litteraturlassande amerikanen (eller canadiern) förstår inte bättre. Han tycker om allt som är gräsligt och banalt eller också om de härresande historier som Hearst serverar i sin tidningspress. Piglitteraturen går åt som smör i solsken i Amerika. En skrifkunnig bodknodd som stufvar ihop sentimentala skisser och kärlekspoem och dito noveller, han är pigornas afgud. Detta vet magasins- och tidningsbolagen och de anpassa sin "litteratur" därefter. Servera mycken pigromantik och kunderna tillströmma i massa. Men midt ur denna legion af amerikanska "författare" och dussinlitteratörer reser sig dock en värklig litteratör, en veritabel kämpegestalt, en andens riddare af pannan. Det är Jack London. Namnet har varit mig bekant i flera år, men jag har inte förr än nyligen blifvit intim med hans författarskap, hvaraf jag i svensk öfversättning har läst hans böcker "Martin Eden", "Järnhälen", "Skriet från Vildmarken", "Varg-Larsen", "Afgrundens Folg" och på engelska "The Barbaric Coast". Af dessa böcker att döma måste han vara en af världslitteraturens mästare, så amerikan han ändå är!

Jack London har personligen trampat proletariatets "Via Dolorosa" och det är därför att han skrifver sina böcker med sitt hjärteblod, så till sägandes, och så har han fått geniets "gudagnista". Han är nog inte bara "den bekante novellisten", som en svensk-amerikansk tidning kallade honom för en tid sedan. Nej, denne modige unge profet har redan en världsomspännande ryktbarhet. Och dock var han en gång en vanlig vagabond som tjufäkte på de amerikanska järnvägarna och slet ondt som en herrelös hund.

Läs hans bok "Järnhälen". De tragiska händelserna skildras i denna bok på ett sätt som om författaren själf personligen upplefvat hvarje detalj i de samma. Där fins eld, där fins kraft, där fins lif och hoppet som aldrig slocknar. Läs kapitlet "Chicagokommunen" och man skall förvånas öfver författarens raffinerade skildringskonst. En svensk tidning skref nyligen om en af hans böcker: "Det hela är en predikan så skakande ohygglig, så vältalig i sin sanningstrogna enkelhet, att den helt enkelt icke kan beskrifvas, den måste läsas."

Jack London är utan tvifvel Amerikas Zola. Dennes "L'argent", "Nana" och "Germinal" ha mähända i en viss grad inspirerat Jack London. Dock tror jag att hans böcker hälst böra läsas på engelska. De mista något af sin ujutbarhet vid öfversättning.

Jack London har en intelligens som värkar friskt och omedelbart som en naturkraft. Han är en filosof som så, och en fin och djup tänkare. I sin mästerliga bok "Martin Eden" fattar han med järnhand om strupen på den vulgära metafysiken. Han för oss till tankandets höjder, där han ställer oss ansikte mot ansikte med problemen öfver de högsta lifsgåtorna och sätter därmed vår reflektionsförmåga i liflig verksamhet. Resonnemangsromanen "Martin Eden" är mera klar och upplyftande än någon af Aug. Strindbergs problemböcker, af hvilka de senaste årens äro skaligen problematiska.

Önskligt vore om Jack London kunde inspirera de "litteratur"-läsande amerikanerna till högre tankeflykt. Ty han är i sanning en sublim bergbestigare och luftseglare i andens rike. Fastän Jack London opererar i den sociala undervärldens katakomber, ger han dock sina skildringar därom en fin stilistisk form, som torde kunna tillfredsställa äfven den mest bortskämde litterære gourmand.

Charley Erickson.

FRÅN KINISTINO, SASK.

Undertecknad beder om ett litet hörn i S. C. T. Har länge tänkt, och har uppmanats, att låta vårt folk få hora något från detta präktiga samhälle. Det kändes svårt att lämna våra goda vänner i Percival. Det var så trefligt att vara i nära beröring med "skolpilten", som förliden vinter började sitt verk för svenskarnes väl. Högtidliga och förhoppningsfulla voro afslutningsfestligheterna. Vi sågo denna "skolpilt", hvilkens lif af en del afundas, sluta sitt första skolår med heder och ära. Vi tyektes se honom, sådan han blir i en icke aflägsen framtid, en stor, mäktig hjälte bland vårt svenska folk, stridande för det som är gudomligt, högt och ädelt. Ja, lycka till och segra. Dina motgångar skola blifva dig en hjälp, dina svårigheter skola göra dig ifrig, tapper och stark. Din början är ringa, men ej ringare än dina högaktade syskons början i staterna.

Vi anlände hit den 16te april och möttes vid stationen af J. D. Nordvald, Carl Berg, Nils Sundin och andra. Vi gästade i mr och mrs Nordvalds trefliga hem några dagar tills vi kunde flytta in i den lilla trefliga prestgården. De snälla fruntimren hade varit där förut och gjordt allt snyggt och rent. Vi hade ej hunnit att flytta in förr än gamle Johan Olof Johnson kom traskandes med några nödiga näringsmedel. Strax därpå följde Sundin, Nordvald, Nordin, och sedan en lång rad som ej för utrymmes skull kunna nämnas. Efter ett par veckor kom ungdomsföreningen helt plötsligt och suprinerade oss, och såsom en särskild välkomsthalsning öfverlämnade en ansenlig penningsumma. Till alla ett hjärtligt tack.

Den 20de juni samlades folket mangrant i mr och mrs O. Mikaelsons hem att fira bröllop. Sonen Arthur och Edith Johnson hade något dessförinnan ingått i äktenskap. De tillhöra båda detta samhälle och komma att bosätta sig här.

Midsommardagen firade ungdomen en högtidlig "picnic" då de visade kärlek till fäderneslandet. Men hörom har förut skrifvits. Dominiondagen gick äfven en mycket lyckad utflykt och syföreningsauktion af stapeln. Svenskarne samlades då att visa respekt för sitt nya fosterland.

Den 28de juli hölls åter ett finfint bröllop. Denna gång hade mr och mrs Nordvald inbjudit en stor skara att närvara då dottern Julia sammanvigdes med Elof Ahlquist. En i allo treflig och kristlig högtidlighet. Det unga paret kommer att bo i Prince Albert.

Söndagen den 10de augusti blefvo vi helt öfverraskade då några af fruntimren af en privat förening bevisade oss deras välvilja och glädje öfver att verksamheten var i gång. De öfverlämnade en vacker summa penningar, för hvilket vi tacka hjärtligt.

Detta är i korthet något af hvad som försiggått i detta samhälle. Härafkan man se, att svenskarna äro vakna och arbetsamma för det som länder till timligt och evigt väl. Om samhället, dess egenskaper och verksamhet skola vi försöka att berätta nästa gång.

Edwin Olmon.

I FORT WILLIAM OCH PORT ARTHUR.

Sedan 1906 har Minne-sota-konferensen och Augustana-synoden haft en församling i hvardera af de framåtskridande städerna Ft. William och Port Arthur, vackert belägna på Superiorsjöns nordvästra kust. Församlingarna tillhöra numera den nybildade Canada-konferensen, den yngste och minsta af Augustana-synodens tolf stammar (konferenser). I församlingarna ifråga, hvilka utgöra ett pastorat, för pastor Frans Edward Olson, prästvigd i Chicago förlidet år, herdestafven. Kyrkoinvigning och missionsmöte hölls i detta pastorat den 13—15 juli. Till det nyuppförda och tridtfulla herdetjället i Ft. William anlände lördagen den 12 pastor Carl G. Olson, som rest på ångbåt från Duluth till Ft. William. Samma dag anlände pastorerna L. P. Bergström och John G. Dahlberg från Winnipeg. Den långa vägen från Winnipeg till Ft. William, omkring 426 eng. mil, leder till större delen, synnerligen öster om Kenora, Ontario, genom obebodda skogs-, sjö-, berg- och morastrakter, där elg och björn och varg och hafver m. fl. af det mångskiftande vilddjurssläktet ha ett härligt hemland. Här och där är det som skymtade ett stycke af det vackra Småland fram i skogsbrynet invid en liten täck insjö, delvis kantad med saftig björk, blommor och blåbärsris. Ontario, väster om Ft. William, och delvis östra Manitoba, är en alldeles präktig julgranstrakt, hvarest, städerna undantagna, människoboningarna ofta äro få och små — en liten hydda på något "tittut". Tidigt på måndags morgonen den 14 anlände pastor J. O. Lindkvist från Kenora, Ont. Han hade icke kunnat komma till mötets början. Norske luths pastorn i Ft. William, S. R. Christenson hade aflyst sina gudstjänster på söndagen för att kunna vara med och deltaga i högtidligheterna. Han och en hans församlingsmedlem, hr Ekeberg, gladde oss flera gånger under mötet med vacker pietetsfull sång. Icke mindre än sex lutherska präster voro sålunda närvarande under dessa högtidsdagar, ett för oss i Canada glädjande förhållande.

I Ft. William hölles möten som följer: På söndags förmiddagen talade pastor L. P. Bergström till barnen och höll högmässopredikan. Kl. 3 e. m. hölls kyrkoinvigning. Konferensens president höll tal på engelska. Utom psalmsång förekom kör-, solo- och duettsång. Mycket folk var närvarande, och stunden i Herrens hus var en bönens, glädjens och tacksamhetens stund. På kvällen samma dag höllos korta predikningar af pastorerna Bergström, Christenson, Carl G. Olson och Dahlberg. Utom psalmsång, altartjänst (aftonsångsformuläret begagnades) förekom äfven nu duett- och solosång.

På måndagskvällen kl. 8 hölls samtal öfver Rom. 1:16. Sedan samtalet inledts af pastor L. P. Bergström, deltogo däri pastorerna S. R. Christenson, J. O. Lindquist, F. E. Olson och J. G. Dahlberg. Pastor C. G. Olson hade rest hem före detta mötes början.

I Port Arthur hölles möten som följer: På söndagsförmiddagen var församlingens söndagsskola samlad till möte. Hon leddes af föreståndaren, församlings- och samfundsvännen, är Stone, en broder till pastor Stone i Minneapolis. Pastor J. G. Dahlberg talade till barnen öfver tredje budet: "Tänk på att du helgar hvilodagen" och pastor Carl G. Olson höll öfver dagens evangelium en enkel och uppbyggelig predikan för barn.

På tisdags kvällen hölls högmässogudstjänst med nattvardsgång. Pastor J. G. Dahlberg höll skriftetalet och pastor J. O. Lindquist högmässopredikan.

Gud välsigne i nåd det på hans åkerfält i Ft. William och Port Arthur utsådda ordet. — Sammankomsterna under dessa högtidsdagar voro mycket väl besökta. I själ och hjärta älskar nog vårt svenska folk i allmänhet vår gamla kära svenska lutherska kyrka. Hon har också ordet och de heliga sakramenten, och det är hennes berömmelse och styrka. Svenska psalmboken begagnades uteslutande vid alla sammankomster, undantagandes vid söndagsskolan i Port Arthur (och möjligen i Ft. William), då söndagsskolboken begagnades. Söndagsskolboken har den förtjänsten, att däri finnes ett urval svenska psalmer. Undertecknad är af den öfvertygelsen, att psalmer ur vår härliga psalmbok borde mera allmänt än fallet är begagnas i söndagsskolorna, och detta icke allenast på grund af psalmernas i allmänhet på ett enkelt och nästan utan undantag kraftigt och klangfullt språk —, utan äfven på grund af psalmsångens fostrande betydelse.

Städerna Ft. William och Port Arthur gränsa intill hvarandra och hafva god spårvagnsförbindelse. I Port Arthur är underväningen till ny kyrka färdig. Den är ock väl inredd och begagnas såsom gudstjänst- och söndagsskollokal. Pastorn bor i Ft. William, där ett vackert, tegelbeklädt och väl inrättadt pastorsboställe, kanske något knappt tilltaget med hänsyn till rummens storlek, uppförts strax bakom kyrkan. Kyrkan, hvars dimensioner icke äro för tillfället tillgängliga, har en präktig underväning af sten. Själfva kyrkan är af trä, men tegelbeklädd (brick-veneer).

Öfverst på tornet tronar korset, helighetens, nådens och segerns symbol. Kyrkan är icke stor, men hon bär både ut- och invändigt kyrklig prägel. En kyrka skall vara en kyrka och liksom en brud bära vittne om hvem hon är.

I församlingarna i Ft. William och Port Arthur ha pastorerna N. P. Sjögren och C. O. Olander nedlagt ett fruktbringande arbete, och äfven med hänsyn härtill kan det sägas: "Deras gärningar följa dem efter". Pastor F. E. Olson har sedan sin ankomst haft ett ansträngande arbete, men så har han ock haft glädjen att se det krönas med synbar framgång.

Under mötet bodde alla de besökande pastorerna i prästgården, och detta uppskattades högt af dem; men så till ock ett ansträngande arbete på prästfruns lott — ett förhållande som icke är sällsynt i Augustana-synoden och som förtjänar tacksamt erkännande. Till pastorsfamiljen, till mr och mrs Carlson i Ft. William och mr och mrs Stone i Port Arthur, hvilka två senare familjer inbjudit sitt prästfolk, och de besökande pastorerna till middag i sina respektiva hem, säga vi ett hjärtligt tack.

Gud främje sitt verk!

Winnipeg den 18 juli 1913.

John G. Dahlberg.

TANKAR OM STILLA HAFVET.

Juneau, Alaska, d. 12 aug. 1913.

Herr redaktör!

Den stora vattenmassa vi känna till under namnet The Pacific Ocean, eller Stilla hafvet, är en jämförelsevis ny företeelse. De gamla kände ingenting om Stilla hafvet. Fanns det till i forna dar? Vi ha inga bevis därför; ej heller emot. Det är den store vetenskapsmannen Flammarion, som framkastat idén att Stilla hafvet intar det stora rum, månen en gång ockuperat, innan den remarkabla kemiska explosion inträffade, hvilken af luftens elementer skapade vattnet. Det finns geografiskt, eller rättare nydrografiskt talat, blott en enda ocean. Emedan alla de kända stor-oceanerna hänga tillsammans. Hvilket går långt i påståendet att Stilla hafvet är yngst såsom bevis emot och icke för. Det är för resten svårt bestämma om vattenmängden kommer fram tillväxande, såsom fallet är med jordens krust, eller om den kommit på en gång genom en väldig åskknall. I Alaska, där jag för tillfället befinner mig på sommarresa, kan man tydligt se, att bergen äro under görningen, och med bergen land. Att vattnet utgör första processen af världsconcentreringen är tydligt. Ty det fordras vatten och mycket vatten för vulkanverksamheten på jorden. Också se vi Beringshafet ligga nära intill atlanterna, den bergskedja i Alaska, som för närvarande är mest aktiv. Beringshafvet å ena sidan för mera än 2000 eng. mil, och Stilla hafvet å den andra sidan. Bergs haf är grundt och fullt at sediment materiel, då däremot Stilla hafvet är ovanligt djupt hela vägen längs vulkan kölen. Stilla hafvets vattenmassa utgör i sig själf ungefär halfva jordklotets beräkneliga vattenförråd. Man vet icke Stilla hafvets gräns för södra hemisferen. Jag har själf varit så långt söderut i Stilla hafvet som till närheten af McQuarie öarne. Där kan man segla för tusenden af mil utan att ens se skymten af en enda ögrupp. Emerald ön, sydost om The McQuarie islands, påstås vara af en sådan sammansättning, att ibland är den ofvan vatten, ibland inte. Från Dunedin på södra Ny Zeeland, därifrån Shackleton och äfven Amundsen, seglade söderut under sina explorationsresor, är distansen öfver 2,000 eng. mil till första punkten på den antarktiska s. k. kontinenten. Denna vädliga vattenöppning är landfri helt och hållet. Huruvida detta bälte går jorden rundt, ha sydpolsfararne icke ännu besvarat. Heller icke har någon djupsjömätning tagits längre söderut i Stilla hafvet än mellan Melborne i Australien och Wellington på Nya Zeeland. Att Stilla hafvet är jordens djupaste vattenbäcken, har man bestämt endast hvad norra halfklotet angår. Ross påstod sig ha funnit omätliga djup i södra Atlanten. Hans mätningsrekord angör ibland 8 ända till 9 eng. mils hafsdjup. Hvilket skulle öfverträffa Stilla hafvet vid Midway och rundt Fijiöarne, där senaste djupsjömätningen fann en öfver 32,000 fots djup hafssänkning. Hvad är uppgiften med den stora vattensamlingen på jorden? Jo, den att få fisk, djur, växt- och människovärld igång. Landet skapas i och af hafvet. Men första tidehvarfvet var luftrymdens, med den välkända treeniga elementanordningen: syre, väte och kväfve. Bakom det hela låg Kaos, ett vaknum-vista af omätlig tidslängd. Med Huygens, Newton, Swedenborg och Laplaces uppträdande får tankegången om världsaltet, konkreta, väl definerade begrepp. Med Charles Fourier och Lockyer ordnar sig den siderala astronomien till en väl förstådd ny, storartad cosmogoni. Vulkanverksamheten i och öfverallt rundt Stilla hafvet har gifvit anledning att jämföra detta nya världshaf med Medelhafvet. Men, hvilket väldigt medelhaf! Stilla hafvet har fyra fot högre vatten än Atlanten och tidvattnet är enormt rundt stränderna både syd och norr. Däremot under ekvatorn är tidvattnet nästan icke märkbart, såsom på Fanning öarne och på Tahiti. Fiji däremot och Nya Zeeland har kraftigt tidvatten. På Hawaii är två fot det högsta jag iakttog under min cirkumnavigationsresa åren 1909—10. I Carpenteria bukten, norra Australien, förekommer tidvatten blott en gång på dygnet, d. v. s. det välbekanta fenomén ebb och flod; alldeles som i Singapore och i mexikanska gulfen. De intressanta iakttagelser och bevis George Edward Darwin anför i sitt storvetenskapliga arbete: "Tides and other Phenomena", stadfäster delvis Flammarions idé om formtillståndet af månen. Hvad är hvad, is eller land, vid och rundt sydpolen är tämligen så ovisst.

Evert Nymanöver.

Bland nordbor i Amerika.

Myrtle Nelson har utnämnts till postföreståndarska i Bowman, N. D.

Under skogsarbete i närheten af Kelso, Wash., dödades härom dagen Nels Dalén af ett fallande träd.

Arthur Donaldson, den svensk-amerikanske skädespelaren, filmar nu för en stor biograffirma i Florida.

Efter operation för blindtarmsinflammation afled nyligen Gust Osmundson, en välkänd farmare i Silverton, Minn.

Den första cementsilon är nu under uppförande i Robert county, S. D. Den uppföres af farmaren John Gustafson i närheten af Summit.

En farmegendom på 167 acre, belägen söder om Mt. Vernon, Wash., såldes nyligen af C. F. Hanson till T. E. Getzelman från Illinois.

Silfverbröllop firades härom dagen på ett festligt sätt af mr och mrs P. A. Strandberg i oby, Pa. Omkring 200 personer hade infunnit sig.

Åtalad af sin hustru. 49-årige Louis Lindgren i West Duluth, Minn., blef härom dagen af sin hustru anklagad för att ha uraktlåtit att försörja hennne.

Skilsmässa sökes af mrs Cora Berggren i Des Moines, Ia., från maken Carl, hvilken han anklagar för att vara svartsjuk och grälaktig. Paret gifte sig 1909.

Mrs. Johanna Engström, 68 år gammal, St. Paul, Minn., har begärt skilsmässa från sin man, Peter N. Engström. De ha varit gifta sedan 1873 och ha tre barn.

Svenskt skall det vara. Kolonisterna i Vänersborg, Wash., ha till postverket sändt en petition om att på platsen erhålla ett postkontor med namnet "Vänersborg".

Klämd till döds blef nyligen åttaårige Hilding C. Munson på en farm i närheten af Cannon Falls, Minn. Han räkade komma emellan en vagn och väggen till en majsbod.

Hjältedöden led härom dagen 25-årige Albert Larson, anställd i Great Northerns pannverkstäder i Everett, Wash., då han sökte rädda en gosse, som höll på att drunkna vid Everett Junction, men i stället själf omkom under räddningsförsöket.

Fred Ström, en 28 år gammal svensk-finne, skadade sig nyligen så svårt under arbete i Cameron & Hoovers skogsläger att han afled på väg till sjukhuset i Hoquiam, Wash.

Under en fisketur å sjön Quinsigamond invid Worcester, Mass., drunknade härom dagen Carl Björkman, född i Sunne, Värmland, 1867. Han efterlämnar änka och en 22-årig son.

Till stenknackningsarbete i 25 dagar dömdes nyligen J. R. Sellberg i Portland, Ore., emedan han hotat att skjuta ihjäl både sin hustru och sin svärmor. Den senare hade tagit parti för dottern.

Hedrad student. Oliver Larson, son till Albert Larson, 631 Selby ave., St. Paul, Minn., har erhållit ett stipendium, som berättigar honom till fyra års studier vid arkitektafdelningen af Pennsylvanias universitet.

Blixtens verk. Blixten slog härom dagen ned i en lada, tillhörande Karl Ström i Bell Creek, Minn., och den samma nedbrann till grunden.

Apotekaren E. O. Engström i Pittsfield, Mass., med fru samt hans broder, S. O. Engström från Boston med fru, äro på en automobiltur i Tyskland och registrerade den 2 augusti i Hotel Kaiserhof i Berlin.

Under gräl om en tidning blef nyligen smeden Lars Larson i Denver, Colo., skjuten af telegrafisten J. E. Bascable från Corona. Hans tillstånd var kritiskt. Våldsverkaren öfverlämnade sig själf i rättvisans händer.

Ett skadestånd af $20,000 för brutet äktenskapslöfte fordrar miss Mamie Aspegren i Saronville, Nebr., af Sinclair Dixon därstädes. Han hade för omkring ett år sedan friat och fått ja men sedermera helt sonika gifvit äktenskapet på båten.

Eldsvåda utbröt nyligen i ett boningshus, tillhörigt Elk Tanning Co. i Wilcox, Pa., och bebodt af Henning Magnusons hela bo blef lägornas rof. Det var oförsäkradt.

C. A. Smith Lumber Companys sågverk i East Side, Marshfield, Ore., där arbetet en tid legat nere, har nu återupptagit sin verksamhet. Sågverkets kapacitet har ökats från 150,000 till 250,000 fot om dagen. Bolagets stora sågverk har en kapacitet af 450,000 fot om dagen.

Tidigt på brottets bana. Sjuttonårige Carl Anderson i Providence, R. I., har blifvit arresterad och sänd till statens reformskola i Cranston, därför att han tillsammans med en 3 år yngre kamrat vid ett lawnparty den 26 juli stulit $148.10 från the Church of Assumption.

Skjuten af våda blef härom dagen Charles Erickson i Newberry, Mich., då han stod i begrepp att anträda en rekreationsresa. Han begagnade bösskolfven för att skjuta en båt ut från land och det var sig ej bättre än att skottet gick af och träffade honom i armen. Man befarade att armen måste amputeras.

Kapproddarekungen tillbaka. Henry C. Peterson i San Francisco, champion kapproddare på västkusten för 20 år sedan, har återkommit. Han har nu ännu en gång fattat ett kraftigt tag i årorna och tränar sig för att blifva i stånd att föra dem med styrka och kraft, som under sina glansdagar som västkustens champion.

Ny veteranchef. Till chef för Minnesota-veteranerna från det spansk-amerikanska kriget invaldes förra veckan vår landsman, Samuel Skoog i St. Paul, Minn., vid nämnda sällskaps årliga sammanträde. Skoog deltog i ofvannämnda krig på Cuba, och tillhörde då kompani L af 49 Iowa-regementet. Han har anställning i postverket.

Svensk tar initiativet. Det länge diskuterade spörsmålet om ett auditorium i Seattle, Wash., är nu på god väg att få en praktisk lösning. Ett antal finansmän och ledare af allmänna företag ha organiserat ett kapitalstarkt bolag i syfte att uppföra en sådan byggnad, troligen på universitetstomten vid 4th ave. Ledaren af bolaget är en svensk, nämligen presidenten för Chamber of Commerce, J. E. Chilberg.

Litteratören Johan Person, en af Svensk-Amerikas främsta pennfäktare, vistas f. n. i Chicago. Han är nu bosatt i Minnesota och intresserad i ett nytt svenskt tidningsföretag, som inom kort väntas komma till stånd i St. Paul. Person är fördelaktigt känd ej blott som rutinerad tidningsman, utan äfven som kåsör, berättare och poet. Han har också utgifvit flera böcker, hvilka ront stor efterfrågan.

En ny svensk bank kommer att vid nyåret börja sin verksamhet i Chicago. Dess namn blir "United State Bank of Chicago". Den byggnad hvari bankens lokaler skola inrymmas, är nu under uppförande vid hörnet af Halsted och 60th sts. Bankens kapital är $200,000. Blank aktieägarne är ett stort antal af Englewoods svenskar, såsom E. J. Lindqvist, A. Myren, C. A. Joneson, John Swanson, O. S. Peterson, Robt. Anderson, John Olson, Gust Johnson, dr A. E. Anderson, mrs J. N. Ahlqvist, John Jackson, Lars Pihl, Alb. B. Anderson, mrs S. Erickson m. fl. Af direktionen äro senator Carl Lundberg, John E. Anderson och Robert Anderson medlemmar. Carl Lundberg blir bankens kassör.

Hedrande utnämning. Miss Gertrude E. Johnson, dotter till den kände "plastering" enterepreneren C. Johnson i Chicago, har i dagarna blifvit utnämnd till bitr. lärare i zoologi vid statsuniversitetet i Urbana, Ill.

Hufvudskålen krossad fick den 7 ds 39-årige Frank Eckman i Chicago, då han i hörnet af Lincoln och Illinois sts. räkade att slinta på trottoaren och falla baklänges. I tillkallad ambulansvagn fördes han omedelbart till sjukhus, men afled strax efter framkomsten.

En som hedrar sig. Hjalmar Johnson, son till mr och mrs A. Johnson i 1702 Hughitt ave., Superior, Wis., erhöll härom dagen andra pris vid en essay-täflan, som anordnats af Wisconsin Bankers' associations magazine. Johnsons essay behandlade "The Possibilities of the State of Wisconsin". Han erhöll utom äran $40 i kontanter. Johnson aflade afgångsexamen vid Superior högskola förliden vår.

Utmärkelse. Ralph Jacobson, som förlidet år utexaminerades från South Omaha, Nebr., högskola med högsta betyg, har med anledning härafdilldelats ett stipendium af Chicagouniversitetet, berättigande honom till en frikurs vid detsamma. Utmärkelsen är så mycket betydelsefullare, som nämnda universitet har alla årets högskolegraduenter i Nebraska att välja på. Prisdomarne funno att Jacobson, såsom den bästa graduenten från någon af högskolorna var berättigad till utmärkelsen.

Växlande bana lyktad i Amerika. Gustaf Krumlinde, som kallade sig Linden, sjuknade plötsligt i måndags förra veckan utanför Axel Peterson & Cos krog vid Commercial st. i Boston. En ambulans tillkallades, men Krumlinde afled på vägen till sjukhuset. Dödsorsaken var hjärtslag, uppgifves det. Krumlinde var född i Skåne och har ansedda släktingar i Sverige. Han kom hit till landet för några år sedan, men hade sällan någon stadig bostad eller förvärfskälla, utan arbetade ibland för farmare en kort tid och kom så åter till Atlantic ave.-trakterna, där han var en bekant habitué. Han var en tid intagen i Tewksburyinstitutionen och förde när han kom därifrån en tvifvelaktig tillvaro. Han fick ibland penningar från Sverige och lefde då gladeligen på sitt sätt till de voro slut igen.

Sverige-Amerika-linjen. Med anledning af några artiklar i Stockholms Aftonblad om nödvändigheten af den planerade direkta Amerikalinjens snara tillblifvande har skeppsredaren Wilh. R. Lundgren i Göteborg i skrifvelse till tidningen meddelat, att arbetet på en direkt post- och passagerarelinje mellan Göteborg och Nordamerikas Förenta Stater sedan någon tid tillbaka bedrifvits med all kraft och kommer att fortsättas till dess den planerade linjen blir en verklighet. Det torde därför endast vara en tidsfråga, när den svenska befolkningen å ömse sidor om Atlanten kan företaga resan mellan gamla och nya hemlandet å svenska ångare.

Vasadagen. Under denna benämning höllo Vasalogerna i Rhode Island en gemensam utflykt till Palace Garden härom dagen. Tillställningen gynnades af vackert väder och en stor anslutning af folk, hvilket ju bevisar, att man kan få folket ut till en picknick eller utflykt, där inte spirituosa försäljes, ty det var på förhand annonseradt, att inga sprithaltiga drycker i är skulle komma att försäljas. Kommersen syntes gå bra med de varor i fast och flytande form som tillhandahöllos. Programmet omfattade musik af en 17 man stark musikkår, som dock ännu har mycket att lära på musikens område och inte minst med afseende på samspelning. I förbigående kan nämnas att spelmännen inte voro svenskar. Distriktsmästare Gustaf Thorell från Pontiac och John Swenson från East Providence höllo präktiga tal, och Gideon Carlström uppläste ett af honom själf författadt festpoem.

Svenska idrottsklubben Viking är namnet på en ny svensk förening som nyligen organiserades i New Britain, Conn. Denna klubb har allaredan öfver 25 medlemmar, och af älla tecken att döma går den en ljus framtid till mötes. Inträdesafgiften är satt till $1.50 och en årlig afgift af $3 erlägges af medlemmarne. Föreningens ändamål är att anordna alla möjliga idrottsöfningar, och mycket förberedande arbete är allaredan gjordt i denna riktning. Nödiga attiraljer äro anskaffade och en komité är tillsatt att utse ett passande idrottsfält. Föreningen ämnar i en snar framtid hyra en egen hall, passande för idrottsöfningar under den kalla årstiden. Att föreningen kommer att arbeta i rätta riktningen därför borga de personer, som vid organisationsmötet invaldes. De äro som följer: President, Axel Holmberg; prot. sekr., Frank Olson; fin. sekr., Philip Kallgren; kassör, Gustaf Hedberg; trustier, Enock Johnson, Uno Modeen, Maleolm Ekstrand, Philip Kallgren och Frank Ohlson. Till kapten för idrottslaget valdes Maleolm Ekstrand.

PATENTERA EDRA IDEER
och förtjäna Pengar
Skänd efter min Pris Bok "HOW TO GET THEM"
Alla Betalningar Återbinnas Säkert om Ni så Önskar
FRIA RÅD SKRIF I DAG
JOSHUA R. H. POTTS
306 9th St., Washington, D.C. U.S.A. Utländska Patent
929 Chestnut St., Philadelphia 8 S. Dearborn St., Chicago

Det betalar sig att annonsera i SVENSKA CANADA TIDNINGEN.

EN vädjan till våra läsare . . . . . .

Tid efter annan hafva vi vänligen uppmanat dem af våra läsare, som varit på efterkälken med sina prenumerationsafgifter, att så fort möjligt betala dem. Och många äro de, som hörsammat vår kallelse, ehuru många ännu icke låtit höra af sig. En af våra prenumeranter, som tydligen läst tidningen gratis en längre tid, skref t. o. m. ett ovettigt bref till oss, emedan vi varit djärfva nog att kräfva honom på den lilla summa, han var oss skyldig för prenumeration. Men sådana minst sagdt egendomliga individer torde vara sällsynta bland våra präktiga svenskar i Canada. De flästa hafva nog viljan att betala, ehuru de af än den ena, än den andra anledningen ej komma sig för att så göra. Så låta de det ena året efter det andra glida förbi utan att tänka på den lilla pänning, som borde gå till vidmakthållandet af en svensk tidning i Canada, en pänning, för hvilken vi gifvit dem full valuta. Vi hafva prenumeranter, som fått sig Svenska Canada Tidningen tillsänd allt sedan 1905, men ändock icke ihågkomma oss med en cent.

En och annan gång har det händt, att prenumeranter, som ordentligt betalat sin afgift, icke erhållit tidningen regelbundet. Orsaken därtill har i allmänhet varit att söka hos postverket, en och annan gång dock på tillfällig felexpediering från vår sida. Om någon fått sin tidning oregelbundet, bedja vi honom hafva godheten tillskrifva oss, och vi vilja, så långt i vår makt står, rätta missförhållandet, ty vi vilja icke taga emot pänningar utan att vederbörande erhålla full valuta för dem.

Ännu en sak vilja vi bedja våra läsare om. Ifall någon vet, att ett exemplar af tidningen kommer till en person, som antingen afflidit eller affyttat från orten, var då vänlig och underrätta oss. Det är ju alldeles onödigt, att utsända tidningar, som icke komma någon tillhanda, och hvilka vi icke få någon valuta för. Om ni ville göra oss denna lilla tjänst, besparar ni oss mycket besvär och stora utgifter.

Flera af våra läsare ha misstagit sig på tidningens adresslapp och skrifvit till oss och klagat öfver att de blifvit felaktigt krediterade. Om på eder adresslapp t. ex. står Juni 14, menas därmed, att ni betalat eder tidning till Juni månad 1914, icke till d. 14 juni i år. Haf ett öga på adresslappen och underrätta oss genast, om ni upptäcker något fel på den. Se äfven till, när eder prenumerationstid är ute, så att ni icke blir på efterkälken med betalningen, eder själf och oss till obehag.

Till sist få vi ännu en gång på det allra vänligaste uppmana våra läsare att i tid betala sin afgift. Blif aldrig efter med den, utan anse det som en heder att hafva den betald i rättan tid. Om ni är på efterkälken, var god och genast IDAG insänd, hvad ni är skyldig.

THE OLD RELIABLE
CUNARD LINE
ESTABLISHED 1840.

Oöfverträffad flotta af fyra-, tre- och dubbelpropeller ångare
Alla försedda med trådlös telegraf och undervattenssignalapparater.
Snabb resa, goda förbindelser till alla skandinaviska och finska hamnar.
LUSITANIA, MAURETANIA
Snabbaste ångare i världen.
FRANCONIA, LACONIA 625 fot långa, 18,150 ton
Största ångare till Boston.
Den jättestora snällpost-ångaren
CAMPANIA 620 fot lång, 30,000 hästkr.
En af de snabbaste på N. Y. Liverpool routen.
De kolossala nya ångarne
(de underbara flytande hotellen)
CARONIA, CARMANIA 674 fot långa, 20,000 ton
IVERNIA, SAXONIA 600 fot långa, 14,120 ton
Bekanta för sin stadiga gång.
Nya Canada Routen
öfver den natursköna St. Lawrence
MONTREAL-QUEBEC-LONDON
(SE LONDON, VÄRLDENS STÖRSTA STAD)
ANDANIA, ALAUNIA, ASCANIA (Nya)
10,000 till 13,000 ton
Nyaste ångare på Canada Routen
BEFORDRA ENBART ABRA OCH TREDJE KLASS
till mycket låga biljettpriser.
Se våra agenter angående speciella nya tredje klass bekvämligheter.
THE CUNARD S. S. CO., Ltd.
Dearborn and Randolph Sts., Chicago.
304 Main Street.

60 Man önskas
att lära barberareyrket. Endast två månaders lärotid. Fria redskap, och lön betalas under lärotiden. Platser erhållas genast då kursen fullbordats, med $15 till $20 lön i veckan. Vi ha hundratals platser där ni kan öppna egen affär.
Stor efterfrågan på barberare. Skrif efter fri katalog eller, än bättre, besök oss.
Om ni önskar blifva skicklig bör ni lära
INTERNATIONAL BARBER COLLEGE,
Alexander Ave., Winnipeg, Man.
1 dörr väster om Main St.

Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Halft år " "	.60
Tre månader	.35
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa ovanare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adressloppen.

NILS P. SON BROWN,
Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Dödsannonser: 75c. per gång.
Förlofningsannonser, Önskat, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 27 Augusti, 1913.

Somliga personer se intelligenta ut, tills de börja tala.

Mr. Borden är icke alls lik Wilson, då det gäller att förverkliga vallöften.

Det är godt och väl att vara välklädd, men man kan icke dölja odugligheten.

Hvad skola de stackars små sparfvarna taga sig till, då alla telefonledningar bli underjordiska?

Det belätna leende, som hvilar öfvér den, hvilken reser ut på sin semester, saknas ofta, då han kommer tillbaka.

"Att vara full går öfver, men att vara dum går aldrig öfver". En trost för många!

Den, som icke sår en smula vildhafre i vårens tid, får ofta en hel skörd, när hösten kommer.

Att döma af alla skjutaffärer, vi läsa om i tidningarna, skola vi snart upplefva en tid, då revolvern blir det enda effektiva argumentet.

Nu är tiden inne, då östern tager aktiv del i västerns utveckling genom att sända till oss massor af starka arbetare på farmarna. Ni äro välkomna, gossar!

Under det att fackmännen på landtbruksområdet frukta för än det ena än det andra, kan man dock vara lugn för att västern snart skall hafva inbergat en utmärkt skörd.

Fackman på landtbruksområdet likna mycket de vanliga, medicinska fackman, som tillkallas i mordiarrer, där försvaret är vansinne.

Icke underligt, att luften fortfarande är laddad med elektricitet efter all den heta luft, som släpptes lös i Ottawa för några månader sedan.

"Live stock commissioner" vid C. P. R. uttryckte nylligen den åsikten, att farmarna i Alberta under innevarande år komma att sälja icke mindre än 500,000 svin för cirka $8,000,000. Betydelsen af denna uppgift inses lätt, då man kommer ihåg, att rekordet för ett år förut icke öfverstigit 72,000 svin. Det är tydligt, att "mixed farming", som måste vara grunden för en varaktig blomstring i västra Canada, blir allt allmännare.

Mr. E. J. Carstein behagade i sitt resebref i förlidet nummer påstå, att vi publicerat gamla prisnoteringar, hvilka föranledt förlust för farmarna. Vi få upplysa mr Carstein om att våra marknadsbref skrifvas af fackman på detta område, och att en sådan pålitlig firma som Hansen Grain Company i Winnipeg går i borgen för uppgifterna. Som Svenska Canada Tidningen tryckes på tisdagarna, hafva vi fått marknadsbrefven oss tillsända på måndagarna, och hafva de innehållit de senaste noteringarna, som bekantgjöras från börsen kl. 1 e. m. Brefven hafva äfven alltid burit det datum, då de skrifvits, och ingen, som haft ögonen med sig, har därför behöft misstaga sig. Vi hafva emellertid nu arrangerat med Hansen Grain Company att få marknadsbrefvet efter kl. 1 e. m. på tisdagarna, och blifva de prisnoteringar, som hädanefter komma att publiceras i denna tidning, de senaste, som stå i vår makt att erhålla. Gamla bli de naturligen, innan tidningen hinner ut i västern, men det är ju en sak, som ingen kan hjälpa.

SULZERS ÖDE.

Ehuru tidningarna i Förenta Staterna icke äro vidare hägade att kraftigt försvara Wm. Sulzer, den anklagade guvernören i Förenta Staterna, erkänna de dock allmänt de ovärdiga motiv, som inspirerat hans anklagare. Sulzer anklagades icke för de oegentligheter, som framkommo i angifveisen, utan emedan han vägrat att lyda Tammanys befallningar. Han spelade icke spelet, som en Tammany-ledare skulle hafva sagt. "Det är förfärligt," säger "New York Post", "att tänka sig denna stora konstitution, som tillkommit för att motarbeta bestickningssystem och förtryck, använd af män, som notoriskt blifvit kända för bestickning och ruttenhet i sina handlingar. Hur stora William Sulzers fel och därskaper än varit, om äfven hans motiv varit fåfängliga och han hade allt för stor tillit till sin egen styrka, så bröt han dock med dessa män". Man har all anledning att förmoda, att de steg, som tagits mot New Yorks guvernör, komma att blifva fördärfbringande för flera än honom själf. De kanske skola hafva afslöjanden med sig, som för alltid skola berofva vissa fraktioner kontrollen öfver staten New York.

VÅR NYA FÖLJETONG.

Det är ett märkligt omslag, som under de senaste decennierna har skett inom den engelska romanproduktionen. Denna har ju mycket länge varit ytterst fruktbar och riklig hvad kvantiteten beträffar — tack vare i ej ringa grad de s. k. missromanerna — och för tre à fyra årtionden tillbaka bjöd den på i genomsnitt ett tusental romaner om året — romaner, icke volymer, ty dessa senare gingo upp till det två- à tredubbla, enär romanen i två delar hörde till regeln och de i tre band voro ingalunda sällsynta. De engelska författarna — vi undantaga naturligtvis några få stora namn, ehuru äfven dessa ej sällan älskade en viss bredd i stilen — ledo af en långt driven åtrå efter en onödigt vid form samt öfverlastade sina böcker med en mängd öfverflödigt prat och kvasifilosofiskt snack. Det var en gifven sak att denna massproduktion, hvari de kvinnliga skribenterna, som sagdt, hade sin högst väsentliga andel, icke kunde inrymma relativt mycket af bestående värde; den skattade alltför mycket åt den stora mängdens smak på den tiden och mätte sitt värde efter stundens länbibliotecksframgångar.

Men under de senaste decennierna ha äfven Englands författare lärt att begränsa sig och undvika öfverflödig och tyngande barlast, de ha blifvit mera konstnärligt måttfulla och därigenom äfven ofantligt mycket mera intressanta och verkligt underhållande att läsa än under det föregående skedet; romanen i tre band har ersatts af den mera koncentrerade och läftsmälta i ett band.

En författare från de bägge sista årtiondena, hvilken genom sina böckers underhållande egenskaper vunnit mycken popularitet både inom och utom Englands gränser, är den, som skrifvit "Spionen från Kronstadt", vår nästa följetong: Max Pemberton. Långt ifrån att söka dupera läsaren med att spela djupsinnig, berättar han enkelt och klart, men raskt och lifligt. Motiven för hans skildringar äro spännande och äfventyrliga, så att de hålla läsarens intresse oafläthigen vaket från den första sidan till den sista — och det är minsann ej den minsta konsten af en författare!

"Spionen från Kronstadt" är en i högsta grad nervspännande och medryckande skildring från vissa hemlighetsfulla sidor af det säregna ryska samhällslifvet med dess brutala militär- och polis-godtycke samt den förtviflade energiska striden mot detsamma. En ung engelsk dam är hufvudpersonen, och den hemska vändning hennes lifsöde hotar att taga, kan icke annat än gripa läsarens intresse, och man drager en lättnadens suck i glad medkänsla, när omsider alls slutar bättre, än man kunde vänta hoppas.

Läs denna följetong, som tager sin början i nästa nummer, från början!

DÅREN GRIPEN.

(Forts. fr. sid. 1.)

dags. Då meddelades, att Thaw blifvit gripen i Canada af en liten landtlig deputy sheriff vid namn B. H. Kelsea från New Hampshire. Det var ett egendomligt sammanträffande som gjorde att han fick syn på rymlingen från Mattewan. Kelsea satt på ett tåg nära canadensiska gränsen och läste i en tidning om Thaws flykt. Historien åtföljdes af Thaws porträtt, hvilket Kelsea studerade mycket noga. Han kunde ju förtjäna $500, om han lyckades gripa originalet. I samma väfva kom en herre fram till K. och frågade artigt efter att få låna en tändsticka. Kelsea tittade upp på den frågande och möttes af precis samma ansikte, som han sett i tidningen. Det var Harry K. Thaw. Han medgaf själf sin identitet strax efteråt.

Vid nästa station steg Kelsea af tåget och vidtog genast mått och steg att häkta den flyende. Häktningen försiggick också i den lilla franska byn St. Hermengilde de Garford i Canada, hvarifrån Thaw fördes till Sherbrooke, där han insattes i countyfängelset.

Thaw hade sin notoritet att tacka för häktningen. Om han varit en vanlig förrymd dåre, skulle kanske ingen ha fästat någon uppmärksamhet vid hans person. Men Harry Thaw, det var en annan sak. Han blef häktad för att ha öfverträdt invandringslagarne, som föreskrifva att ingen person, hvilken som sinnessjuk någon gång under de närmast fem förflutna åren vistats å dårhus, äger tillträde till landet.

Thaw tog arresteringen med jämnmod. Genast efter häktningen skaffade han sig en framstående advokat, som skall försvara hans sak. Samtidigt telegraferade han till New York efter en större summa pengar.

Enligt meddelande förliden vecka försöka myndigheterna i New York med all makt åter få Thaw i sitt våld. Han skall anklagas för att ha gifvit statens tjänsteman mutor samt för lifsfarligt öfverväld (det senare är knuffen han vid rymningen gaf vaktaren Barnum) och detta är brott, för hvilka han kan utlämnas från en stat till en annan.

Som i dag onsdag kommer Thaw's öde antagligen att afgöras och möjligt är, att han blir deporterad.

VÄNDA.

(Forts. fr. sid. 1.)

stycken... Du säger ingenting, du tröstar mig inte, du vill inte göra något... A, herre gud!

— Aldrig kunde jag tro, att det skulle vara så svårt, hviskade hon med skälfvande läppar.

Melker reste på sig, blek som ett lik. Han gjorde ett tecken åt Lotten att vara på vakt, rusade ut och nästan flög öfver mon nedåt herrgården.

Mor Stark, statarhustrun, var hemma, sysslande med att sätta fram middagsmaten, under det mannen modosamt stafvade igenom premiefördelarna i Aftonbladets halfveckoupplaga.

Melker for in genom dörren som skjuten ur en kanon.

— Jesses då, är det så dags! mynte mor Stark, som strax begrep hvad det var fråga om.

— Nu är vi där, gu nåde oss, flämtade Melker, och mor Stark måste väl vara så snäll och hjälpa. Det är klart, man inte i första rappet vänder sig till den, som är stadd af socknen, när det går att få likare hjälp och närmare håll. Gu vet för resten, va ho duger till. Det är bara kostnaden, som är bra tilltagen.

— Nej, en vet gunås så visst inte va de förmår, fast de skryta med doktorslärdom, fnyste mor Stark. Men det är klart, att jag ska göra hva jag kan. Det kan Melker lita på.

— Tack... tack!

Stark hade ett ögonblick fällt tidningen för att höra efter, hvad det var fråga om, och en liten elak blick träffade Melker, men han yttrade ingenting, utan fortsatte att läsa medan den nybakade pannkakan svalnade.

Men då hans följeslagerska icke tyktes göra någon brådska med att följa med, utan satte på kaffehurran, raltande och pratande, for hän upp och slog knytnäfven i bordet.

— För helvete, käring, röt han till, du hör ju att det är brådtom. Då ska du väl inte sitta här och prata dynga. Laga dig åstad, och det med samma.

— Men jag tänkte... började gumman, som hade för afsikt att bjuda Melker på kaffe.

— Tänka mig hit, och tänka mig dit, skrek Stark och for upp från stolen, så att han i häftigheten var nära att stjälpa omkull en mjölkbunke. Ska du hjälpa folk, ska du också göra det och laga så, att det blir gjordt, innan det blir för sent.

Mor Stark, som på de trettiofem år, hon varit gift, lärt känna sin man, kastade en schal öfver axlarna, utan att bry sig om huruvida Melker följde med eller ej. Denne kände ett behof att först taga Stark i hand.

— Tack ska du ha, sade han enkelt och entonigt.

— Å, inget att tacka för, puttrade Stark och vände bort ansiktet.

Melker funderade ett tag.

— Nu skäms jag nästan för att jag ibland tänkt att du varit en djäfvul, sade han slutligen.

— Det är ju ingen skam att tänka, när en så inte heller drar sig för att säga sina tankar högt och rent, mumlade Stark. En är väl inte mer än människa någon.

— Tack i alla fall, sade Melker.

Därpå skyndade han efter mor Stark, men han var icke i stånd att hinna upp henne. När han kom hem var Stina afklädd och nedbäddad. Melker fick icke stanna inne. Han kördes ut resolut.

Han gick ut i snickarestugan och tog sig för med att yxa till en tistelstäng, men kunde icke hålla tankarna samlade vid arbetet. Hvart han vände sig, tyckte han sig höra Stinas jämmer. Han slängde ifrån sig verktygen och begynte gå fram och åter som en vansinnig.

När han gått så länge, att det snurrade rundt i hufvudet, gick han ut och lyssnade åt stugan. Hunnen halfvägs stannade han med fingrarna i öronen och rusade in i foderladan. Där låg han en timme eller ett par, och då han åter kom ut, stod mor Stark på trappan, förnöjdt mysande.

— Kom in, sade hon; Melker har aldrig förr sett nånting så rart.

Melker följde med, ännu darrande i hela kroppen af den utständna ångslan. Det var halfmörkt i stugan, men han kunde dock redan i dörren se Stina i sängen. Hon såg ängsligt på mannen med ett matt leende på läpparna.

Mor Stark lyfte en flik på täcket. Han såg ett blåhvitt, hårlöst hufvud. Det var hans barn.

— Det är en pojke, som Melker har heder af, så stor och tjock är han, sade mor Stark.

Öfverväldigad af rörelse sjönk Melker på knä vid sängen. Inför visshet, att hans barn var vid lif och väl skapadt, gaf nervspänningen vika och han snyftade hysteriskt:

— Nu är allt vunnet, allt — mumlade han så tyst, att endast Stina kunde höra det. Nu börjar en ny dag — med nytt lif.

Hustrun lyfte med ansträngning sin hand och lade den på mannen hufvud.

SKOLFRÅGAN IGEN.

I ett föregående nummer af S. C. T. förekom ett inlägg i skolfrågan såsom svar på min förra artikel "Skolfrågan". Med redaktörens benägna tillåtelse vill jag härmed svara på detta inlägg eller genmäle.

Författaren af genmälet söker att förtyda en del punkter i min artikel. Jag omnämnde våra sv.-am. läroverk i Förenta Staterna för att visa hvad svenskarna där kunnat och velat göra för en god sak. Jag skref ej om våra läroverk i F. S., för att visa att de äro "värda öfver en million dollars" såsom min opponent säger. Så säger han bland annat vidare: "Skola vi betunga vår allmänhet på det att kommande generationer om hundra år må kunna berömma sig af skolegendomar värda millioner?" Det var, såsom en farmare sade till mig, "en dum tanke". Då man gifver för en god sak, hvilket bedrifvandet af kristlig skolverksamhet är, så hyser man väl ej några sådana tomma och dumma tankar och önskningar om det man gifver. Man gifver hellre för att därmed göra något godt. Och det man gifver är ofta ett bevis på och en gradmätare af huru mycket kärlek man har till det man uppoffrar för. Svenskarna i Förenta Staterna ha uppoffrat för sina läroverk emedan de genom dessa ville befrämja Guds sak i världen, hvilken sak var dyr och kär för dem. De ville gärna och de vilja ännu gärna uppoffra för sina läroverk, emedan de genom dessa bäst kunde fortplanta till kommande generationer sann evangelisk lära och allt som hör till det ädla arf de fört med sig från Sverige, såsom svensk kultur o. s. v. Frågan har en annan sida än de $1,000,000. Den kristliga bildning som så många unga män och kvinnor erhållit vid våra läroverk i F. S. är värd mer än många millioner.

Att ett svenskt läroverk skulle upprättas för att "skaffa uppehälle åt ett antal präster, hvilka utan tvifvel komme att anställas som lärare" är ett annat dumt och "förfärligt barockt" påstående. Icke kunde väl alla som komme att graduera från läroverket anställas som lärare vid samma läroverk. Och om de anställdes så kan hvar och en lätt förstå att uppehället blefve nog ganska skralt. Men för upplysnings skull vill jag säga, att utaf lärarekåren vid de svensk-amerikanska läroverken i F. S. är blott ett jämförelsevis ringa antal präster. Men om en yngling studerar till präst för att därigenom skaffa sig uppehälle, hvilket författaren af genmälet kanske ville ha sagt, så ligger det väl närmare till hands att studera vid en baptistisk predikantskola, ty det toge då ej så lång tid för att blifva präst. (Genmälet andas ej så litet prästhat). — Prästen är Guds och hans församlings tjänare. Men han är blott en människa. Därför behöfver han såväl som andra dödliga uppehälle. Och detta borde ej missunnas honom. Och vårt lutherska folk i allmänhet missunnar ej sina präster deras uppehälle. En rätt präst missunnar ej farmaren, handtverkaren och affärsmannen eller någon annan med hederligt arbete deras framgång och uppehälle. Ej heller borde någon missunna prästen hans uppehälle — allra minst en lärare vid en predikant-skola, ty äfven han är beroende af allmänheten för sitt uppehälle.

Opponenten påpekar vidare att det komme att kosta mera att hafva ett eget läroverk än att stå i förbindelse med ett canadensiskt. Ja, onekligen komme det att kosta mera. Men så hade vi väl ock ett eget läroverk, som vi kunde kalla för vårt. Det har sagts att det kommer att kosta omkring $3,000 årligen att uppehålla skolverksamheten vid ett canadensiskt läroverk. Men äfven detta blir pengar i längden; på 10 år blefve det $30,000, på 15 år $45,000. Och hvad hade vi efter dessa åren? **Ett par lärare hade väl haft sitt "uppehälle", men hvad hade vi såsom ett svenskt folk? Och en annan sak är att allt svenskt komme att så småningom helt och hållet utarbetas och utdö vid canadensiskt läroverk.** Det kan enhvar lätt inse.

"Låt oss emellertid lämna samfundsfrågor åt kyrkorna" säger han vidare. Ja, men det är ju det, som representanterna för Brandon College ej vill göra. En vice häradshöfding från nämnda skola är ju ute ibland missionsvännerna och söker "draga, locka eller tubba" och "knycka" ifrån dem både studenter och slantar och det rakt emot missionsvännernas beslut vid mötet i Småland Man., i hvilket beslut de rekommenderade andra läroverk än Brandon College för sin ungdom. Om någon fråga är en samfundsfråga, så är väl det en, hvilken skola samfundet rekommenderar för sin ungdom att studera vid. Och då lutheranerna tänka på att upprätta ett eget läroverk, så kritiseras denna tanke och denna plan såsom "ett i luften sväfvande ingenting", och det efter att en hel del svenska farmare, affärsmän (som jag tror begripa mera i saken än en nykommen vicehäradshöfding från Finland) och präster diskuterat frågan vid två olika möten och kommit till det resultat att det vore både möjligt och bäst att starta ett sådant företag. Då man skrifver om ett eget skol-

(Forts. å sid. 5.)

Neglected Opportunities.

"Whether from sheer ignorance, or from unwillingness to listen to those in a position to advise concerning conditions not only in the province of Quebec, but also in the Western provinces, a large number of advertisers have failed to reap anything like full benefit from their advertising in these localities.

We have on more than one occasion drawn attention to the fact that the province of Quebec is overwhelmingly french-speaking, and that no plan of campaign in the East can hope to justify its existence unless ample provisions is made for reaching the Frenchman.

Even more striking is the condition of affairs in the Western provinces. Here, representatives of nearly every European nation have contributed a very large portion to the enormous immigration of recent years. When you realize that no less than 340 per cent. increase in population has taken pace in ten years, you can imagine what an important factor this foreign element plays in Western life. They must have clothes, boots, foodstuffs, implements—in fact, practically the same household requisits demanded by the British and American settler, and it is an indisputed fact that the English speaking peoples have not been able to absorb this foreign element with the same ease as Uncle Sam's people.

In many cases these European races are extremely clannish, and it is quite possible to go to many sections of the West where foreign colonies exist and where they speak no word of english.

Is it not logical therefore, for Canadian manufacturers to talk to these new settlers in the only language they either speak or read? Any attempt to reach them by other means is doomed to failure, and as in many cases they are a thrifty and hard working people, their trade is surely worth going after.

Fortunately, Western enterprise has gotten out a number of papers and journals which appeal to these various European units, in their own language, and these can be used with advantage.

We do not feel that the manufacturers should look on placing advertising in these quarters as in the nature of an experiment—it seems rather to us that the right copy and judicious selection of media under competent guidance cannot fail to be productive of the very best results."—(Economic Advertising, Aug. 1913.)

Hushållets behof.

Det gör ingenting hvad ni önskar. Eaton's kan furnera det. — Så fullständiga äro Eatons lager och så fullkomligt vårt Mail Order system, att hvarje artikel kan furneras genäst.

Därför äro alla intrasserade — ni är intrasserad — i Eaton's annonsering, vare sig det är i tidningar eller kataloger. — Vår nya höst- och vinterkatalog af 1913—14 har just utgifvits. Har ni mottagit edert exemplar? Om icke, tillskrif oss direkt och en skall frakttfritt sändas eder. Ni kan icke hafva råd att vara utan den, ty dess sidor äro uppfyllda med erbjudanden af exceptionellt värde i varor för hushållet.

Tag eder order i klump. Fraktafgifterna för 100 pund äro de samma som en del daraf. Det blir sålunda till eder fördel, då ni gör uppköp per post, att få eder order upp till minst 100 pund. Detta kan lätt göras genom att fylla ut med specerier och ändra för hushållet nödvändiga saker. Gå igenom vår katalog för dem.

T. EATON Co LIMITED
WINNIPEG CANADA

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 673 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4294. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.

Björnson & Brandson
LÄKARE
COR. WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e. m.
Bostadstelefoner: Garry 891, Garry 766

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon M. 814.
Kontorstid: 10—12, 3—5, 7—9.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandköttet och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Imperial Bank of Canada
ETABLERAD 1875
HUFVUDKONTOR: TORONTO

Tecknadt kapital	$ 6,620,000.00
Inbetaldt kapital	6,685,000.00
Reservfond	6,685,000.00
Tillgångar	72,000,000.00

Växlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i världen.
Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.
D. G. ROY,
Manager Kenora-filialen.

De, som läsa bibeln
borde läsa vår broschyr "Hvad säger skriften om helvetet?" Det sista uttalandet i detta viktiga ämne, baseradt på de senaste konkordanserna.
Denna bok jämte annan nyttig bibellitteratur fritt.
International Bible Students Assn.
50 Alleway Avenue, Winnipg.

A. S. BARDAHL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 2152
Bostadstelefon: Garry 2151
BARDAL BLK., 121 Nena St.

Föreningen Norden
möter 3:e onsdagen i hvarje månad på Scott Memorial Hall.
Finanssekr. J. A. Gustafson, 234 Logan Ave., Tel. Garry 117, Sjukkomiténs ordförande: Andrew Nelson, 325 Logan ave., Tel. Garry 1310.

LOGEN "FRAMTIDENS HOPP",
möter hvarje torsdag kl. 8.30 å Scott Memorial Hall, 218 Princess St. Nya medlemmar intagas vid hvarje möte. — A. Holmgren, L. P.

ÄRO NI TÖRSTIGA?
ÄRO NI HUNGRIGA?
Eller äro ni på något sätt sjuka, så besök
Gust. Westins BUTIK
i Kenora, ty där fins förstklassig mat och dryck och den al allmänheten så mycket väl kända medicinen Lazarol och Lazarin, samt för tändernas och munnens vård Stomatol munvatten och tandpasta.
Gladt bemötande och billiga priser erhålles.
GUST WESTIN,
Kenora, Ont.

CANADA NYHETER.

Trädkningen började på flera platser **vid Morden, Man.**, i går.

Fem nya residensbyggnader påbörjades förliden vecka i **Camrose, Alta., och elfva andra äro under uppförande.**

Förlofning har i Vancouver, B. C., ingåtts mellan mr J. Gustafson och miss Elisabeth Blomquist. Bröllopet **stundar** till hösten.

Canadian National Exhibition i Toronto, Ont., öppnades i måndags af mr Borden. Utställningen är större och bättre än någonsin förut.

Eld uppstod härom dagen i en mindre byggnad, tillhörande A. J. Gannon i Swift Current, Sask. Huset nedbrann i grunden och förlusten beräknas till $2,000.

Brott och självmord. En man vid namn Nichols i Kerrobert, Sask., som förliden vecka anklagades för våldtäkt, begick i söndags eftermiddag självmord på öppen gata.

Under en träta blef Joseph Scott i St. Thomas, Ont., knifhuggen i käken af **sin broder.** Förlamning inställde sig, och den knifhuggne ligger nu på sjukhus.

Svårt brand blef i måndags miss Mabel Reid, 24 år gammal och bosatt i Moose Jaw, Sask., då hon skulle göra upp eld i köket. Endast genom moderns ingripande blef hon räddad från en säker död. Ett af rummen fattade eld, men lyckades det brandkåren att rädda huset.

Under den nya Imperial Naturalization Act, som den brittiska regeringen ämnar introducera i Imperial parlament, komma naturaliserade canadensare, som bosätta sig i England, att intaga nästan samma lagliga ställning som medborgare därstädes.

Nedbrunnet sågverk. Valley City Lumber companys sågverk, 40 mil väster om Red Deer, Alta., nedbrann förliden fredag till grunden. Hur elden **uppkommit**, vet man icke. Byggnaden **var** endast delvis försäkrad, och **förlusten** blir därför stor.

Skandinavisk fest hålles den första september (Labor day) i Edmonton, Alta., på hörnet af tredje gatan och Vermillion ave. Festen börjas kl. 2 e. m. Ett godt program kommer att utföras i det fria med tal, sång och pristäflingar. Konsert i Viking hall kl. 8 e. m. Förtjänsten tillfaller logen Viking. Alla äro hjärtligt välkomna. — Komitén.

Åter framme. Den man, som några veckor i vintras vistades i Winnipeg och **då kallade** sig Gustaf Stolpe, och för hvilken vi sågo oss nödsakade att varna den svenska allmänheten, har nyligen dykt upp i Cranbrook, B. C., enligt underrättelse från mr. Albert Wändahl, hvilken, som bekant, numer är bosatt därstädes. I Cranbrook kallade sig den värde gynnaren för Hammargren, och torde han byta namn på hvarje ny plats, till hvilken han kommer. Äfven där lyckades han lura en del folk på pengar. När han såg sig afslöjad af mr Wändahl, fann han dock för godt att afdunsta. Om han till äfventyrs skulle dyka upp bland svenskar på andra platser, vilja vi varna våra landsmän för att taga någon som helst befattning med honom. Mannen, som är cirka sextio år gammal, är ganska ståtlig till utseendet, med grått hår och gråa mustascher. Han skroderar vidt och brelt och gifver sig gärna ut för att vara tidningsman.

I Saskatchewan ha bl. a. utnämnts till "commissioners for oaths" Frank Anderson från Kinistino, Walter Lindal från Saskatoon och John Webb Anderson från Regina. Till "game guardian" har utsetts O. Oleson från Mortlach.

Den försvunne artisten återfunnen död. Liket efter Edmund Morris, den välkände canadensiske artisten, som vistats vid Isle de Orleans, Quebec, och sedan förliden tosdag varit försvunnen, har påträffats i en flod nära Port Neuf. Vänner till den aflidne tro, att självmord föreligger, då Morris under de senaste månaderna förefallit mycket melankolisk. Mr. Morris var född i Ontario och var vid sin död 42 år gammal. Han var son till framlidne Hon. Alexander Morris, som en tid var vice guvernör i Manitoba. Liket skall föras till Toronto för att där jordas.

Många krymplingar till Port Arthur. Att ett stort antal järnvägsarbetare blifva krymplingar och icke kunna försörja sig själfva, framgår af det faktum, att under de senaste sexton veckorna icke mindre än 38 sådana krymplingar, af hvilka 4 voro totalt blinda, 4 med båda benen afskurna och 6 med alla fingrarna borta, kommo till Port Arthur, Ont., och anhöllo borgmästaren om hjälp. Flera af dessa hafva kommit ända till 300 mil bortifrån staden och hafva inga som hälst anspråk på staden, men kunna naturligtvis icke tillåtas att svälta. Saken kommer att framläggas för Ontario-regeringen.

Goodtemplar orden Viking i Edmonton håller, såsom omtalas på annat ställe, en storslagen friluftsfest den 1sta sept. Med glädje hafva vi hört att Viking utför ett godt arbete bland våra landsmän och vilja vi härmed gratulera logen med anledning af den framgång den rönt under det gångna året. Vi böra alla på allvar understödja allt, som länder till vårt folks höjande i kulturellt, moraliskt eller andligt syfte. På samma gång som vi sänder vår personliga lyckönskan ha vi af Canada Tidningens redaktion blifvit ombedd att försäkra Viking om att tidningen som sådan har som mål att uppehålla svensk kultur och alla höga andliga intressen och att den därför försäkrar orden om kraftigt understöd och därför hoppas att i framtiden åtnjuta nykterhetsvännernas förtroende i gemensam strafvan för vårt folks väl.

Emil Lundkvist.

Winnipeg i Augusti, 1913.

En skön söndagseftermiddag. Söndagen den 10 aug. hade mr och mrs Halvar Hanson, Percival, Sask., inbjudit svenskarne i samhället till sitt hem för middag efter gudstjänstens slut i kyrkan. Vädret var kyligt och regnigt. Likväl kommo många så att huset blef fullt af folk. En smaklig middag intogs. Därpå samlades man omkring sång, Guds ord, bön och tal. Pastor Thunberg gaf såsom tankespråk "Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet" och tillade i korthet följande: Allting här på jorden växlar. I naturens rike växlar det; ibland oss människor likaså. Vi mötas och skiljas. Vårt känslor växla. Men Gud är alltid densamme. Han är densamme nu som då vi lägo på vår moders knä. Då vi såsom svenska nybyggare blicka tillbaka på de 20 åren under hvilka det svenska samhället i Percival existerat, så erinras vi om många gjorda erfarenheter. Uti alla dessa kunna vi märka Guds hand och Guds ledning. Hans hand har varit trofast; hans ledning kärleksfull. — I alla samhällen, inget undantaget, uppkomma nu och då små tvistigheter. Men kärlek och enighet dominera i vårt samhälle. Måtte denna kärlek räcka in i evigheten. Mr. och mrs Hanson med sina minderåriga barn ämna att flytta till Texas nästa höst. Och de ville innan den kyliga hösten inbryter hålla denna afskedsfest. Mr Wickberg uttryckte sin sorg öfver att vännerna Hansons möjligtvis komme att lämna oss, men önskade dem allt godt allt framjänt. Mr och mrs Hanson blefvo af sina vänner förärade en sallatskål af silfver. Och den önskan uttryektes i det att skålen öfverlämnades till mrs Hanson att de måtte blifva både glädare och fetare för hvarje gång de bruka den vid sina måltider. Mr Hanson uttryckte sitt och sin hustrus tack för gåfvan. Ungdomen utförde mycken skön sång under eftermiddagens lopp.

SKOLFRÅGAN IGEN.

(Forts. fr. sid. 4.)

företag af svenskarna (eller säg lutheranerna, men äfven de äro svenskar) såsom "ett i luften sväfvande ingenting", så förolämpas icke blott en man, utan först och främst alla de som varit med och diskuterat frågan och därnäst alla svenskar, som vilja vara med om ett sådant företag. Ingen verkligt svensk kunde heller skrifva så. Och den som skref det är ej heller helt svensk, och han erkänner ju att han är lika mycket kines som svenskarna i Småland, Man., äro småländingar.

I min artikel talar jag om det missförhållande som råder vid Union Theol. Seminary i N. Y. och det missöde som råder i de samfund, som stå i förbindelse med detta läroinstitut. Härpå svarar författaren af genmälet: "Med afseende å missförhållandena vid U. T. S. vill jag påpeka att det synes mig vara ganska talande att presbyterianerna äro de enda som klaga. Männe det är någon af deras kyrkodogm som är i fara?" Jag hade sagt att man vid nämnda institut var oviss om hvilka delar af bibeln man skulle tro och hvilka man icke skulle tro, och att man t. o. m. tviflade på Kristi gudom. (Uppgifterna om förhållandet vid U. T. S. hade jag hämtat ur "Lit. Digest", en opartisk tidskrift af högt värde.) Då skälet är sådant tycker jag att presbyterianerna ha i sanning stor orsak att klaga. Och ej allenast de borde klaga utan äfven andra samfund, baptisterna och min opponent också. Dogm betyder trossats eller lära. Läran om bibelns inspiration och Jesu gudom borde alla kyrkliga samfund vara rädda om. Men denna lära äro de ej rädda om vid U. T. S. Och likväl tycker min opponent att ingen borde klaga.

Mot slutet af sin artikel säger min värde opponent: "I den man man lärt känna Kristus och hans fria vasen har man förlorat tron på en massa med-kyrkodogmer, som under århundraden hållit massan i andlig trädom". Nu vill jag fråga, hvilket af de svenska kyrkosamfunden "tror på" några sådana dogmer? **Augustana-synoden erkänner "att den heliga skrift, såsom Guds uppenbarade ord, är den enda tillräckliga och ofelbara regeln och rättesnöret för människors tro och lefverne"**, samt fasthåller och bekänner ej allenast de tre äldsta symbola (det Apostoliska, det Nicenska och det Athanasianska), utan ock den oförändrade Augsburgiska bekännelsen såsom en kort, men sann sammanfattning af kristendomens hufvudläror, förstådd i enlighet med den utveckling däraf, som de öfriga vår lutherska kyrkas symboliska böcker innehålla. Håller männe denna lära massan i andlig trädom eller hvad menar författaren? Ja, hvad menar han?

Denna trosats, **att den heliga skrift är Guds uppenbarade ord och den enda tillräckliga och ofelbara regeln och rättesnöret för människors tro och lefverne håller Augustana-synoden strängt på. Att bibeln är Guds ord läres vid de sv.-am. läroverken i F. S.** Men så är det ej vid alla af de amerikanska universiteten, och läroverken. Jag har nämnt om sakförhållandet vid U. T. S. Jag vill gifva ett annat exempel. Det är Chicago University med hvilket Brandon College står i förbindelse. För några år sedan uppträdde professor Foster vid den teologiska afdelningen vid nämnda universitet i en bok och förnekade den kristna lärans hufvudsanningar, Kristi gudom, hans uppståndelse, människors odödlighet och bibelns inspiration. Denne Foster var teologie professor och präst i baptistkyrkan, och **hans förnekelse ansågs icke vara en nog stor förseelse för att afsätta honom från någondera befattningen.** Så blef han professor i religionsfilosofi vid samma inrättning. Då tillkännagaf han, att han utgifvit en ny bok, i hvilken han utför konsekvenserna af alla sina förnekelser. Djärft ställer han i denna bok Jesus i bredd med Mohammed, Buddha och Confusius och omtalar för oss, att han såväl som de, kommer att så småningom glömmas. Den kristna religionen är, så säger han, dömd att i likhet med andra religionssystem, gå under, men därpå, så säger han, förlorar icke mänskligheten något. — Samtidigt med Foster uppträdde prof. H. B. Sharman, som undervisade prästkandidaterna i nya testamentets historia och litteratur i samma universitets teologiska afdelning, i en bok, som bär titeln: "The Teaching of Jesus about the Future According to the Synoptic Gospels", hvari han förnekar evighetsstraffet så väl som flera andra läror. (Med Synoptic Gospels menas de 3 första evangelierna).

Matteus och Lukas äro enligt denne teol. professor mycket opålitliga, och de hafva vanställt hvad Jesus i verkligheten sade. Och det är i synnerhet det som gäller evighetsstraffen, som är apokryfiskt. Jesus har intet sagt därom. I sammanhang därmed säger prof. S.: "Enligt dessa evangelister skulle Jesus ofta hafva lofvat, att han skall återvända till jorden i makt och härlighet, men dessa äro hans lärjungars ord, för hvilka icke han är ansvarig." Hvad som i nya testamentet säges om kyrkan är apokryfiskt, och "alla bevis synas ena sig uti, att Jesus aldrig befallde sina lärjungar att predika hans lära i hela världen", och "det är bevisadt, att Jesus hvarken instiftade dopet eller nattvarden". Blott ett anförande till: "I synoptikerne (de tre första evangelierna) förekomma följande material: 1) hvad Jesus möjligtvis sagt: 2) hvad tidigare afskrifvare tänkte att han sade eller önskade, att han skulle hafva sagt och 3) hvad senare afskrifvare ansett det bäst att tillskrifva honom".

Så står det till vid baptisternas förnämsta lärdomshärd i F. S. Här se vi resultatet af den fria forskningen på religionsfrihetens breda basis. Min opponent talar om "olycka för den fria forskningen". Men hvad kan vara olyckligare för ett samfund än att Kristus förnekas vid dess lärdomshärdar. Jesus säger: "Hvilken som blyges vid mig och vid mina ord i detta horiska och syndiga släkte, vid honom skall ock Människosonen blygas, när han kommer i sin Faders härlighet med de heliga änglarne (Mk. 8: 38). Och i 2 Tim. 2: 12 heter det: "Förneka vi, så skall han ock förneka oss".

Det har förvånat mig mycket hur en del svenskar äro villiga att lämna den lutherska kyrkan och sluta sig till nästan hvad som helst bara det ej bär lutherskt namn. Dock har denna kyrka gifvit oss alla så mycket godt. Den har likt en moder gifvit oss en god fostran och en rätt undervisning uti kristendomens hufvudläror. Och på grund af denna i barndomen erhållna undervisning så står det ännu bättre till med hänsyn till bibeltrohet ibland de svenska baptisterna än ibland de engelsk-talande. Men att svenskar vilja förbinda sig till att för all framtid understödja ett college, hvilket är grundadt på religionsfrihetens breda basis såsom universitet i Chicago, med hvilket antydda college står i indirekt förbindelse, det förvånar mig. Och någon gång skola de svenskar, som möjligtvis förbinda sig till något sådant, få inse, att de i nämnda sak handlat dumt. Det skall fadern och modern få känna, då deras son eller dotter kommer hem från colleget främmande för sin barndomstro och tviflande på både bibeln och den Frälsare, som i barndomen var deras glädje och allt. Så har händt mer än en gång i F. S. då föräldrar sändt sina barn till amerikanska skolorna. Ty såsom den krassa rationalism och den djärfva otron florerar vid många af de amerikanska universiteten och läroverken så ha vi alla orsak att fruktа, att det ej kommer att blifva bättre vid de colleges eller de skolor i Canada, som äro grundade på religionsfrihetens breda basis i all synnerhet om dessa skolor stå i någon slags förbindelse med de amerikanska läroinrättningarna, vid hvilka otron och rationalism, ja, jag höll på att säga hedendom, florera.

I vår lutherska kyrka finnes det mycket som bör mana oss till förodmjukelse, men det böra vi vara tacksamma till Gud för, att det icke vid något af de lutherska seminarierna och läroverken i Förenta Staterna finnes en professor, som söker undermurera förtroendet till Guds ord. Dock förekommer tri forskning vid de luth. läroinrättningarna. Men man ställer ej Kristus under mikroskopet, som vore han ett kryp, och man sönderplockar icke bibeln och säger att ett stycke är sant, ett annat icke. Heder åt de svenskar som varit med om att bygga egna läroverk i Förenta Staterna. De ha ej velat sälja sin Frälsare utan behålla honom, äfven om det kostat litet.

Nu kommer jag väl af våra motståndare att blifva stämplad som partisk. Ty så snart en luthersk präst vågar säga något emot ett annat samfund så blir han strax utpekad som partisk. Men motståndarne få kalla mig hvad de vilja. Jag vill dock taga parti för Kristus och hans ord och då bryr jag mig ej om, om jag finge alla s. k. lärda professorer inom baptistkyrkan och alla vice häradshöfdingar, länsmänner, kronofogdar och nämndemän i hela Finland emot mig.

C. Thunberg.
Percival, Sask.

MARKNADSBREF.

(Från Hansen Grain Co.)

Winnipeg, d. 26 Aug. 1913.

Hvete. Enligt ingångna rapporter är skördearbetet i Västra Canada nu i full gång, och med fortsatt gynnsam väderlek synes den nya skörden blifva synnerligen god, såväl i afseende på kvantitet som kvalitet. I början af förra veckan hyste man fruktan för frost, men nu har väderleken åter blifvit varmare och risken af eventuell frostskada blir naturligt allt mindre, allt efter som skördearbetet fortskrider. Situationen i majsmarknaden i Staterna, som varit den hufvudsakliga orsaken till den fasta tendens som någon tid varit rådande i vår hvetemarknad, har ej längre kunnat hålla priserna härstädes uppe, då många af köpmännen äro af den åsikten, att de mörka rapporterna angående majsskörden äro betydligt öfverdrifna, och äfven om denna kommer att blifva ansenligt mindre än vanligt, uppväges detta af de synnerligen goda utsikterna för hveteskörden. Priserna hafva med anledning häraf gått ned något de senaste dagarne, och då nu försäljningsorder redan börja inkomma från landsorten, fordras det något utomordentligt för att åstadkomma en prisuppgång. Skeppningen af hvete kommer i är sannolikt att börja mycket tidigt, detta så mycket mera som farmarne på grund af den strama penningmarknaden äro i behof af pengar och önska sälja sitt hvete så snart som möjligt.

Havre. Marknaden i denna vara är oförändrad och få transaktioner hafva gjorts under den förflutna veckan.

Korn. Situationen i kornmarknaden har ej håller undergått någon nämnvärd förändring. Förråden af detta sädesslag i elevatorerna i Ft. William äro nu mycket limiterade, hvilket äfven är fallet med de lägre graderna af hvete och havre.

Lin. Priserna för lin hafva under den gångna veckan gått ned något, hufvudsakligen beroende på den gynnsamma rapporter, som inkommit angående den nya skörden.

Vi kunna i dag erhålla följande priser in store Ft. William och Port Arthur:

No. 1 Northern	94¼
No. 2 Northern	93¼
No. 3 Northern	88¾
No. 4 Wheat	80½
No. 5 Wheat	72½
No. 6 Wheat	68
Feed	60½
No. 3 C. W. Oats	35
Ex. No. 1 Feed	35¼
No. 1 Feed	35
No. 3 C. W. Barley	45½
No. 4 C. W. Barley	44½
No. 1 N. W. C. Flax	132
No. 2 C. W. Flax	129

BREFLÅDA.

Carl Löfgren. — Ett exemplar af Svenska Canada Tidningen af d. 20 aug. i är, sänd till eder, har blifvit returnerad till oss. Som vi icke veta eder adress, bedja vi eder hafva godheten att med det snaraste sända oss den, för att vi skola blifva istånd att regelbundet tillhandahålla eder tidningen.

White Star Line.

DE STÖRSTA FARTYG FRAN CANADA.

Aug. 30	LAURENTIC	Aug.	16
Sept. 6	CANADA	Aug.	23
Sept. 13	MEGANTIC	Aug.	30
Sept. 20	TEUTONIC	Sept.	6
Sept. 27	LAURENTIC	Sept.	13
Okt. 4	CANADA	Sept.	20
Okt. 11	MEGANTIC	Sept.	27
Okt. 18	TEUTONIC	Okt.	4
Okt. 25	LAURENTIC	Okt.	11
Nov. 1	CANADA	Okt.	18
Nov. 8	MEGANTIC	Okt.	25
Nov. 15	TEUTONIC	Nov.	1
Nov. 22	LAURENTIC	Nov.	8

Alla passagerare gå ombord i Montreal aftonen före afseglingen.

Skrif till

W. M. WcLEOD,
Vestra Canadas passagerareagent.
333 Main Street.
Winnipeg, - - - - Man.

KRAKLÅTEN.

sammanträder lördagen den 30 i D. Halvorsons hem i Tyndall. Medlemmarna uppmanas att infinna sig mangrant.

D. Halvorson,
Sekr.

FYRA GLADA GOSSAR

önska korrespondera med hvar sin lifvad flicka. Svar till N. J., L. J., A. B., G. R. Obs.! Hvar för sig. Adress: Iron Creek, Bull River, B. C.

DR. JOHN MOTT, den världsbekante vännen af skolor och universitet säger om Brandon College:

"Det är en atmosfär och anda vid Brandon College som råder i endast få skolor på den amerikanska kontinenten och kanhända vid ingen annan i Canada. Skolans lif och ändamål äro tydligen sunda, allvarliga och sant kristliga".

Skolan har stadigt gått framåt i fjorton år.

Nästa termin börjar den 25 sept. Glöm ej att i tid lägga in ansökan.

Undervisning meddelas i alla ämnen som höra till en högre modärn skola.

Till högskolekurs och skollärar-examen.
Handelsskolekurs, ledande till C. A. graden.
Musik och deklamation.
Arts och teologi.
Svenskan är upptaget som valbart ämne.
Skrif efter redogörelse!

Läs detta och tänk öfver det

PÄNGAR ATT FÖRTJÄNA

Efter de knappa tider, som den sista tiden härskat hvad beträffar penningmarknaden, så är det just nu den rätta tidpunkten att placera edra penningar för snabb och god förtjänst. Med den goda skörd, som man har all anledning att vänta i västra Canada i är och de miljoner dollars, som därigenom sättas i omlopp bland folk, komma priserna på all real estate att stiga inom loppet af mycket kort tid.

Det är alltid den man, som kan köpa, när andra ha ondt om pängar, och sälja, när andra ha pängar nog att köpa för, som erhåller den största vinsten.

Låt icke andra förtjäna de pängar, som du lika väl kan tjäna själf, utan tag tillfället i akt NU, medan prisen äro låga, för att försäkra eder om tomter i Camrose, den blifvande storstaden i Alberta. Hvarken Edmonton, Calgary, Moose Jaw eller andra af de städer i västra Canada, där man genom små placeringar förtjänat tusentals dollars under de senaste åren, har haft så säkra utsikter till rask och säker tillväxt, som Camrose har idag. Med sina sju järnvägar och fyra till nifder bygnad kommer Camrose med tiden att blifva ett af de viktigaste järnvägscentra och fördelningspunkter i västra Canada. Godt vatten finnes i riklig mängd. Stenlagda gator med trottoirer. Elektriskt ljus och kraftstation, och bäst af allt beläget midt i det naturliga gasbälte, som sträcker sig öfver västra Canada. Borrning för gas redan påbörjad, och det dröjer icke länge, förrän många fabriker och affärshus, som redan finnas i Camrose, så väl som privatpersoner komma att blifva försedda med naturlig gas till mycket lågt pris.

Camrose framtid är säker, och en pänningplacering där nu skall inom förvånande kort tid medföra säkra och goda resultat.

Låt icke detta tillfälle gå förbi, utan kom ihåg, hur många förmögenheter, som gått förlorade genom dröjsmål och obeslutsamhet.

För närmare upplysningar, som sändas absolut fritt på anhållan, utfylles nedanstående kupong, eller skrif på svenska till

Canada West Townsite Co., Limited

601—609 SOMERSET BLDG. WINNIPEG, MAN.

SKANDINAVISK AFDELNING.

Canada West Townsite Co., Ltd., Winnipeg, Man.

Var god sänd mig litteratur och prislista öfver eder egendom i Camrose, Alta., utan att jag därför förbinder mig att köpa.

NAMN .....

ADRESS .....

J. A. BANFIELD

Fullständig husmöblerare.

492 Main Street, Winnipeg.

Låt oss möblera edert hem

Säg oss hur mycket ni önskar och ni kan "betala, som ni får betaldt". Många göra det, hvarför icke ni?

ETT SKÅP — EN NÖDVÄNDIGHET I HVARJE KÖK.

En plats för allting, alla artiklar på fem fingrar gör edert arbete lätt. Oak golden finish, stor, rymlig nederdel. Hvit emaljering på insidan, försedd med glas, te- och kaffeskåp.

Speciellt pris **$29.85**

VARAKTIGA LINOLEUMMATTOR.

Inlagd linoleum, 70c.

Endast ett mönster kvar, som blifvit mycket reduceradt. Detta är endast priset på vanlig linoleum. Mönstret rätt igenom till kanfasen. Hållbar som järn. Speciellt pris, per kvadratyard ..... **70c.**

Turkiska handdukar 18c.

Hvita med fransar, storlek 18x33, äfven gråa med röda ränder, 18x36; ett stort godtköp. Speciellt per par ..... **18c.**

Flanellfiltar.

Hvita flanellfiltar, skära och blå kanter; utmärkt material. Speciellt **$1.50**

$3.50 screens för $2.89.

Försumma icke detta tillfälle att köpa en eller flera af dessa screens medan priset är lågt. Edert val af antingen golden oak eller mahognyramar, fyllda med vacker silkoline, som lätt kan tvättas. Regulärt $3.50. Speciellt **$2.89**

ENGELSKA CRETONNES OCH SITS.

Vackra färger och mönster, lämpliga försalla rum och ändamål. Det finns ett mycket stort urval att välja från och vi kunna furnera hvad ni önskar. Regulärt upp till 50c. per yard.

Speciellt per yard ..... **39c.**

Skotska yllemattor för sofrum, mycket mindre än halfva priset.

Endast trettio skottska yllemattor, fasta färger i lämpliga färger och mönster för sofrum. Storlek från 3x3 yards till 3x4 yards. Regulärt försäljningspris $22.00 till $29.00. Speciellt **$10.00**

Lifvet är osäkert

---en träbaljas eller ämbars lif.

Spara tid—lynne—dollars genom att använda husgerådssaker, som aldrig synas vilja nötas ut.

Tillverkade af

Eddy's Fibreware

Lika goda som Eddy's tändstickor.

FRAGA ER HANDLARE

FÖR ATT FÅ BÄSTA RESULTAT SÄND EDER SPANNMÅL TILL

PETER JANSEN & CO.

Licensed and Bonded Grain Commission Merchants.
Skyndsamma betalningar. — Liberala förskott. — Högsta priser. — Bästa gradering.

REFERENSER: Alla banker eller Commercial agencies.

Efterskrif "Shipping Forms".

Skrif på eder Bill of Lading "Advise Peter Jansen & Co., Grain Exchange, Winnipeg, Man."

Vårt motto: Afsändaren får resultat, icke ursäkter.

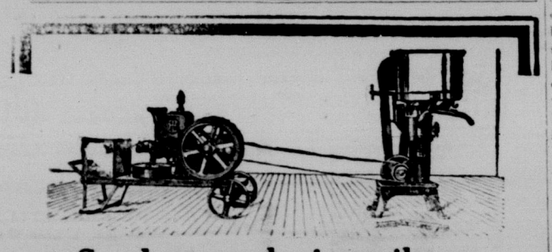

Se detta rakt i ansiktet.

LÅT en man fråga er sex månader efter det ni köpt en I H C utstyrsel: "Hvarför använder ni en gräddseparator? Förtjänar den pängar för er?" och frågan skulle låta lika förnuftig för er som om han frågade, hvarför ni använde en bindare vid skörden.

Denna utmärkta kombination af separator och maskin skall gifva eder så många nya förtjänstmöjligheter, som skola förorsaka en liten revolution i edert landtbruk. T. ex. — den gifver eder mera grädde från eder mjölk, inbesparande från $5 till $15 per år för hvarje ko, ni mjölkar. Den förser eder med separator skummjölk, söt, varm och hälsosam, som gifver eder friskare, fetare svin och kalfvar, och detta i sin ordning betyder mer mjölk och större afkastning. Ni skall inbespara hundratals mil af färder till mäjeriet om året med dess nötning af vagnar och seltyg och så inbespara tid för eder själf och hästarna för många timmar på fältet. Det finns andra saker en

I H C Cream separator

Dairymaid, Bluebell eller Lily

skall göra för eder. Därefter blir I H C maskinen, som är af en hästkraft och försedd mit bakkugghjulsutväxling, eder dugligaste hjälpare. Den står på en flyttbar rullvagn, är ekonomisk, stadig och pålitlig. Den pumpar vatten, för tvättmaskin, tjärnar, är kottmalare, slipsten och gör hvilket annat farmarbete som helst till hvilket kraften kan anbringas.

Olika punkter i byggandet af I H C separatorn, sådana som tung fosfor brons bushings, jämt arbetande axellager, smuts och mjölktäta spiralutväxlingar, göra dem tydligen till de bästa, man kan köpa. Hvarje stil har fyra lämpliga storlekar. Besök handlaren på platsen, som handlar med dessa maskiner och låt dem sedan demonstrerade för eder, låt dem visa eder de utmärkta skumningsmöjligheterna och förmågan och gå igenom de mekaniska delarna med eder. De gifva eder kataloger och fullständiga upplysningar.

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES:
At Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Strathcona, Alta.; Weyburn, Sask.
These Machines are built at Hamilton, Ont.

HÖGT SPEL

Ett roseäfventyr berättadt af
REINHOLD WINTER.

Forts. fr. föreg. n:r.

Jag saluterade honom så vältaligt med mina revolvrar, att han fann för godt att ställa sig min uppmaning till efterrättelse. Om ett ögonblick försvann han bakom gathörnet. Jag vred dolken ur dörren, tog den med mig och stängde sedan porten med dubbla riglar.

I portierens rum brann en matt gaslåga. Jag tittade in där och såg mannen, tungt sofvande, sitta lutad emot bordet, med en halfrökt cigarr mellan läpparne. Jag tog denna cigarr och gick.

Om ett par minuter befann jag mig åter på mitt rum. Och nu, då faran väl var öfver, skakade hela min kropp af en våldsam frossa.

Mitt byte och mina vittnen, dolken och dyrken, lågo på mitt bord.

Jag kunde omöjligen somna och var helt glad, då mitt repeterur sade mig, att klockan var fyra och att det alltså var tid att tänka på afresan.

Då jag öfvertänkte detta besynnerliga sofvande och det äfventyr, jag upplefvat under natten, kände jag mig nästan böjd att betrakta hela den djärfva anläggningen som en underlig dröm, i stället för en verklig händelse, som passerat på ett af den fria riksstaden Hamburgs förnämsta hotell i juli månad 1873. Jag tyckte att man skulle äga rätt att beteckna ett uppträde af detta slag, skildradt i en roman, såsom osannolikt och öfverdrifvet, och dock hade alltsammans verkligen händt och jag hade varit den ene af de handlande personerna. Såsom bevis på händelsens verklighet hade jag i mitt våld kvinnoröfvarens dolk och dyrk samt därtill, om det kunde vara något bevis, portierens halfrökta cigarr, hvilken uppenbarligen blifvit indränkt med någon opiumlösning, liksom champagnen torde hafva blifvit tillsatt med något verksamt rogifvande medel.

Klockan fattades blott en kvart i fem och det var uppenbart, att ingen resa nu på morgonen kunde bli af. Jag beslöt därför att gå ned till hamnen och se efter om Virginia verkligen försvunnit från Hamburg eller om mr Jefferson möjligen haft den oförsyntheten att stanna kvar, i afsikt att göra ett nytt försök.

Det var redan lifligt ute på gatorna och på de hundratals fartygen i hamnen var allt i full verksamhet. Ångvinschärne pustade, taljor och spel gnisslade och på kajen vimlade det som i en myrstack. Jag blef om en stund alldeles yr i hufvudet och fann snart, att jag icke skulle, i detta virrvarr, kunna hjälpa mig till rätta på egen hand. Jag vände mig därför till en tulltjänsteman och frågade, om brasilianska lustjakten Virginia under natten lämnat Hamburg...

Mannen bejakade frågan. Virginia hade vid tretiden lyftat ankar och gått sin väg samt hade för en halftimme sedan, enligt ingånget telegram, passerat Cuxhaven.

Alltså var master Jefferson försvunnen. Jag lyckönskade mig därtill, ty ett sammanträffande mellan oss skulle möjligen kunnat medföra svåra följder.

Först vid middagstiden vaknade mina reskamrater, på det högsta förvånade öfver sin långvariga sömn. Jag berättade Ferdinand och hr Altenberg mitt nattliga äfventyr med amerikanaren och fann det emottaget med ett tviflande löje. Dyrken och dolken jämte deras eegt redlösa tillstånd öfvertygade dem dock om sanningen af min utsago och båda betygade mig sin lifligaste tacksamhet.

För att fullt utreda sakens sammanhang gick jag, i Ferdinands sällskap, ned till portieren, som nu var vaken, men led af den ohyggligaste hufvudvärk, och lät honom berätta, hvad han hade sig bekant om amerikanarens inträngande i hotellet.

Mannen hade vid två-tiden på natten ämnat tillstänga porten åt gatan, då en herre, som var insvept i en vid kappa och hvilken han förut ett par gånger sett gå in i hotellet under dagens lopp, inkommit och anhållit att dörren skulle få stå öppen en halftimme, enär han ämnade besöka herrn i No. 19 på en stund. Såsom ersättning för sin väntan hade portvakten erhållit icke mindre än 20 mark och dessutom hade främlingen bjudit honom en cigarr, hvilken portieren genast tändt på gaslågan. Om en kvarts timme eller så hade mannen sömnat och visste sedan icke, hvad som passerat.

Jag lät på ett apotek undersöka cigarren och fick min misstanke besannad. Tobaksskärnan var så starkt bemängd med opiat, att rökaren ovillkorligen skulle blifvit döfvad.

Vi kommo öfverens om, att damerna ingenting skulle få veta, om hvad som händt, åtminstone icke ännu. Fru Altenberg närmade sig emellertid till mig under dagens lopp och begärde förklaring öfver min varning föregående afton. Jag ville icke ännu säga henne hela sammanhanget, utan nöjde mig med att yttra:

— Men min fru, om ni druckit mr Jeffersons champagne ombord på Virginia och sömnat där, hvar hade ni då befunnit er vid det här laget —?

— Ni tror sålunda? frågade hon och såg skarpt på mig.

— Allt och intet, svarade jag, höjande på axlarne.

— Det ligger något under detta, återtog hon. Ni måste förklara er.

— I morgon, om ni så önskar, icke i dag, i morgon blir det ju i alla fall en — förklaringarnes dag.

Hon riktade åter på mig en skarp, forskande blick, hvilken jag icke förstod, och vände sig sedan till Ferdinand.

Illys uppförande emot mig hade allt sedan uppträdet i Heidelberg synts mig högst sällsamt. Det föreföll mig, som om hon ansett, att det mellan oss funnits ett slags band, som knytes af den gemensamma kännedom om en viktig hemlighet och som om hon nu på sätt och vis räknade mig som sin bundsförvandt. Då jag sammanställde detta hennes uppförande med Don Miguels korta yttrande om den fräcka mystifikation, för hvilken vi varit utsatta, så blef följden den, att jag — begrep mindre än någensin.

Under loppet af dagen besågo vi Hamburgs icke särdeles talrika märkvärdigheter och klockan 9 på aftonen begåfvo vi oss med nattåget till Kiel, dit vi anlände vid midnattstiden.

Resan öfver Bälten till Korsör var obehaglig, ty det gick hård sjö och ångaren var fullpackad af passagerare. Efter sex timmars färd, landade vi dock välbehållna på Selands strand, fingo våra säker fullbehandlade och rullade snart med snälltåget fram emot Köpenhamn. Vid middagstiden hade vi uppnått den danska konungastaden.

Vi togo tvänne droskor och åkte utan uppehåll den långa vägen till Norges gade, där hotell Phoenix är beläget. Vi fingo här genast rum, och medtagna af den långa, nattliga resan beslöto vi, att samt och synnerligen taga oss en stunds hvila.

— Tiden är nu slut, yttrade Illy till mig med hviskande stämma, då hon en gång passerade förbi mig. Jag har icke glömt hvarken mitt löfte eller min plikt att infria det. Om ett par timmar skola vi stå på det klara med hvarandra.

Ändtligen! — ljöd det inom mig. Ändtligen skulle då nu den långa och invecklade gåtan omsider lösas, skulle allt bli klart och skulle, framför allt, hela äfventyret få en lyckig utgång?

Jag kastade mig på en soffa, men sömnen flydde mig. Däremot dref min uppjagade fantasi med min inbillning det lifligaste spel och i min hjärna tumlade skiftande bilder omkring i vild yra. Jag såg Illy som slafinna, jagad med blodhundar; jag såg henne höljd i en nattsvart mantel och strax därpå klädd i en bruds snöhvita skrud, med myrtenkrona på hufvudet och halsoch armleder gnistrande af diamanter. Därpå sammanblandades allt i en oredig gyckande härfva, och jag tyckte mig själf simma i ett haf af bläck, kämpande med master Jefferson, hvilken med en blåhärdad dolk ville afskära min strupe.

En dödande ångest kom öfver mig. Allt var tyst som i grafven; kallsvetten parlade på min panna, och jag såg döden i hvarje ögonblick komma närmare. Då väcktes jag plötsligt ur min sjukliga slummer af en häftig knackning på dörren. Jag sprang upp.

I nästa ögonblick stod jag yrvaken midt på golfvet, oförmögen att få mina tankar klarade.

TJUGUFJÄRDE KAPITLET.

Gåtan löses.

Knackningen förnyades.

— Stig in! ropade jag.

Dörren gick upp och — Don Miguel inträdde.

Han kom uppenbarligen direkt från bangården, därom vittnade hans kläder, som nu icke buro samma präglet af elegans som vanligt. Den långa par force-resan hade dessutom på hans ansikte kvarlämnat märkbara spår af tröttheet. Icke desto mindre gick han lifligt emot mig och räckte mig vänstra handen; den högra bar han i band.

— När kom ni hit? frågade han.

— För fyra timmar sedan.

— Och jag kommer nu öfver Fredricia — Middelfart — Nyborg. Vill ni höra mig?

— Var god tag plats.

Don Miguel slog sig ned i soffan och jag satte mig på en stol vid fönstret.

— Ni påminner er, började han, att jag, då vi på Rigi skildes åt, ämnade taga vägen till Italien. Emellertid ville jag dessföreinnan samtala med min i Zürich kvarlämnade detektiv och inhämta hans råd i afseende på denna färd, hvilken han genast förklarade absolut gagnlös, under bestämdt påstående, att våra rymmare tagit vägen åt annat håll. Han skickade mig i stället ut på små exkursioner till Maria Einsiedeln och flera andra ställen i närheten, men uppmanade mig att taga Zürich till mitt hufvudkvarter och att icke blifva längre borta från denna stad än högst 24 timmar. Själf tog han vägen. Gud vete hvart, men redan två dagar därefter hade jag telegram från honom. Mr Lefrain hade funnit den han sökte i Basel och uppmanade mig att komma efter.

Att omtala på hvad sätt vi genom telegrafen och kommissionärer underhöllo förbindelsen med hvarandra blefve för vidlyftigt. Först i Strassburg sammanträffade jag personligen med mr Lefrain, hvilken då lyckats komma i beröring med den sköna, som nu under namn af fru Gérard, medföljde en fransk järnvägsingenjör af detta namn. Naturligtvis var det bäst för oss, att jag höll mig undan och öfverlämnade åt min detektiv att sköta spelet på egen hand.

Det gjorde han också som en hel karl och...

Hit hade Don Miguel hunnit i sin berättelse, då dörren häftigt rycktes upp och Ferdinand störtade in, likblek, med kläderna i oordning och skälfvande i alla leder.

— För Guds skull, hvad fattas dig! utropade jag och sprang fram för att stödja honom, ty jag såg, huru han vacklade.

Han pressade hårdt handen emot hjärtat och hans läppar rörde sig, utan att kunna frambringa ett ljud. I blickarne låg en afgrund af förtvifvlan och ångest och han stirrade på mig, som om han varit sinnesrubbad.

— Hvad fattas dig? upprepade jag.

Han gjorde ännu ett försök att tala, men kunde icke. Då lyfte han upp till mig sin konvulsiviskt sammankrutna vänstra hand, mellan hvars fingrar jag varseblef ett sammanskrynkladt papper. Jag tog detsamma, vecklade upp det och läste följande:

Älskade vän!

Tack för all den kärlek, du ägnat mig! Tack och — farväl! Våra banor skiljas här för att aldrig mer råkas. Den stackars, okända Illy — en blomma vid vägen — var allt för ringa att blifva Ferdinand Rosenbrands maka. Sök mig icke, det vore fåfängt. Du finner aldrig den, som några korta, lyckliga dagar varit din älskade.

Illy.

Detta var sålunda slutet — upplösningen! Hon hade nu dömt sig själf. Hon var icke värdig att blifva lyckligt vid min väns sida. Och ur djupet af mitt hjärta utropade jag:

— Stackars Ferdinand!

Han lutade sin heta panna emot min skuldra och jag såg, huru den ena tåren efter den andra sipprade fram mellan hans halfslutna ögonlock. Hans hjärta bultade, som om det velat spränga sitt fängsel.

Don Miguel hade grannlaga nog lämnat rummet, utan att vi märkte det. Jag förde Ferdinand till en soffa och öppnade ett fönster.

Det tålde länge, innan han sansade sig så mycket, att han kunde besvara mina frågor. Genom hans afbrutna ord och meningar förstod jag emellertid, att han, såsom vi öfverenskommit, lagt sig att hvila så fort vi ankommit till hotellet, att han vid uppvaknandet funnit Illys biljett på sitt bord. Han hade då genast rusat in till mig och detta var allt hvad han visste.

Grusade voro alla hans förhoppningar, gäckad hans kärlek, sköflad hans drömda lycka. Det var ett fruktansvärdt slag, som drabbat honom, och trots den afsky, jag nu kände öfver den kvinna, som tillfogat honom denna sorg, kunde jag icke annat än hysa det lifligaste deltagande för hans olycka.

— Jag är trött vid lifvet, yttrade han plötsligt och hans stämma darade af kval. Mitt lif är förfeladt, min kraft är bruten, men hvad gör det? Följ mig nu hem till mina föräldrar, så ragar du mättet af dina vänskapsuppoffringar emot mig.

Han reste sig upp ur soffan och räckte mig sin hand, hvilken jag varmt tryckte.

— Vänlan! yttrade han därpå och sönderkrossade de sista tårarne i sina ögonvrår: man skall ju visa sig stark, fastän hjärtat blöder. Kom, min vän!

I detta ögonblick gick dörren upp och en reslig, vacker gubbe med snöhvitt hår och skägg trädde in i rummet.

Ferdinand stirrade en stund förvånad på honom.

— Min far! utropade han därpå plötsligt och störtade i den gamles utbredda armar.

— Min son! svarade gubben och tryckte hjärtligt ynglingen till sitt bröst. Så återfinner jag dig då ändtligen! Men, tillade han, i det han drog fram i rummet och betraktade sonens förstörda ansikte, hvad du är blek och medtagen! Är du sjuk?

— Icke till kroppen, min far, svarade Ferdinand.

— Käraste Ferdinand, hvad jag är glad öfver att ha återfått dig, fortfor fadern, och hvad din mor skall bli glad, och så... Ah! det var sant! Jag är ju icke ensam. Tillåt mig presentera — din kusin Leonore!

Ferdinand och jag vände oss på en gång om, maskinmässigt som ett par automater.

På rummets tröskel stod en ung flicka, strålande af skönhet, i elegant dräkt och med hållning som en kejsarinna. En bred flod af solljus öfverströmmade den härliga uppenbarelsen och dock stirrade vi båda på henne, som hade det fruktansvärdaste spöke ur jordens innanmäte plötsligt uppstigit inför våra blickar. Hennes ögon gnistrade, mannen log och kinderna glödde af den varmaste hälsofärg, under det barnen vårdsamt höjde och sänkte sig. Hon var förtrolland och förtrollade voro vi båda. Huru länge vi stodo där som bildstoder midt emot hvarandra, vet jag icke, men det vet jag, att tjuserskan plötsligt utsträckte sin hand och yttrade:

— Välkommen åter, kusin!

Och i samma ögonblick störtade Ferdinand på knä för henne och jublade: Illy, Illy! i nästan vansinnig fröjd slingrade han sina armar omkring den sylfidiska gestalten.

— Illy!

Ja, det var Illy — vår reskamrat, som nu uppträdde i en ny skepnad — den sanna.

— För denna upptäckt sammanstörtade alla äfventyrets mystiska frågor till ett intet och blott en och annan omständighet behöfde ännu förklaring.

Där stod hon nu, omstrålad af segerfröjd, underbart skön, och såg honom, den halstarrige, vansinnig af kärlek och fröjd vid sina fötter. Men hon var själf besegrad i sin seger. Äfven hennes hela varelse genomsträlades af den lyckliga, hängifna kärlekens jubel, och hon slingrade utan pryderi sina armar kring Ferdinands hals och kysste hans panna.

Aldrig hade den unga flickan synts mig så skön, som nu, då hennes rika inre lif bröt fram i full kraft och besjälade hennes ord, rörelser och blickar.

Ferdinands yra varade länge och var så gripande, att man icke utan rörelse kunde se densamma. Fadern betraktade sin son med tillfredsställelse, hvari dock ett litet skalkaktigt löje blandade sig, och han frågade:

— Nå Ferdinand! Har du ännu lust att resa Europa rundt för att undkomma din afskyvärda kusin?

— **Aldrig, utropade han; aldrig, sedan jag, som andra dårar, gått öfver än efter vatten.**

TJUGUFEMTE KAPITLET.

Slutet.

Några timmar förgingo i jubel, fröjd och lycka.

Och dock hade den unga flickan spelat ett högt spel — ett spel, hvars följder kunnat blifva svårare än någon, minst hon själf, varit i stånd att beräkna.

Hennes stolthet hade känt sig kränkt af den afsky för henne, som Ferdinand lagt i dagen, och i hennes sinne mognade snart nog en plan till hämnd på kusinen, som icke ens ville se henne och som, för att slippa det, öfvergaf föräldrar, hem och fosterland och som en flykting irrade omkring i främmande länder. Hon meddelade Ferdinands föräldrar denna sin plan och de båda gamla, som ingenting högre önskade, än att Ferdinand och Leonore skulle blifva ett par, gingo utan svårighet in på förslaget. Till ressällskap åt henne anskaffade friherre Efraim en af honom känd språklärare Altenberg, hans fru och dotter, och så begaf sig denna lilla kvartett på upptäcktsresa efter Ferdinand, hvilken de påträffade i München.

Huru äfventyret sedermera utvecklat sig, är af det föregående bekant, och nu var det för oss icke svårt att utpeka den spion, som underrättat friherre Efraim Rosenbrand om hans sons adress, liksom det äfven blef klart, att den gamle, skalkfullt nog, telegraferade till honom om hans eget frieri och förestående förlofning.

Åtskilliga tillstötande omständigheter hade emellertid vållat, att det hela kunnat få ett tragiskt slut, ehuru allt lyckligtvis vändts till det bästa. De ganska invecklade förhållandena härvid klarerades fullständigt af Don Miguels berättelse, hvilken han aflät inför mig på aftonen, då vi äter blifvit allena.

— Min detektiv skötte, som jag förut sagt er, sina saker som en hel karl, började han. Han hade lyckats att sätta sig i förbindelse med mr Gérard och kunde utan svårighet öfvertala honom och hans vackra följeslagerska att göra ett besök på slagfältet vid Sedan. Nå väl! När vi väl voro på ort och ställe, häktade min detektiv den sköna frun, på grund af min angifvelse om juvelstölden, och så trodde vi, att saken var klar.

Men det var just det den icke var. Hr Gérard, mannen, rörde upp himmel och jord, rasade som ett lejon, svor på att vi misstagit oss och manade ut mig på duell, i förskott, till dess han bevisat, att hans hustru vore en helt annan person än den vi antogo. Den unga frun smälte i tårar, bedyrade, att hon aldrig förr än nu sett mig och att hon hvarken samman träffat med mig i Zürich eller på Rigi, där hon emellertid varit i sin mans sällskap. I och för anskaffande af bevis skyndade vi nu till Paris, det fortaste vi kunde, och här lade hr Gérard genom fullgoda handlingar i dagen, att hans fru var född brasilianska; att hon var oäkta dotter af en plantageägare, blifvit af sin skurkaktige halfbror såld som slafinna till en annan skurk, hvars lidelse uppeggats af hennes ovanliga skönhet, att hon rymt ur sitt fängelse, med tillhjälp af mr Gérard, hvilken haft anställning vid någon järnvägsundersökning i närheten och därunder lärt känna och älska henne; att båda begifvit sig till Europa ombord på ett fransyskt skepp, destinerad till Hamburg, men att de, ute på hafvet, till följd af något slags hafveri med ångaren, kommit öfver till ett annat fartyg, hvilket gick på Marseille, att de för länge sedan voro lagligt vigda och att unga frun aldrig varit i Paris förrän nu.

Nu stodo vi där sålunda utan alla spår efter var diamantrymmerska, till dess jag helt plötsligt påminde mig den öfverenskommelse, baron Rosenbrand, master Jefferson och jag ingått på Rigi, att telegrafera till hvarandra om våra upptäckter. Jag hade hittills glömt denna min plikt, men fullgjorde nu densamma och fick från firman i Luzern genast det svar, att baron Rosenbrand också funnit — den vi sökte. Det måste alltså finnas tvänne kvinnor, som voro hvarandra fullkomligt lika och dessa hade, genom några slumpens besynnerliga nycker, blifvit invecklade i följderna af samma äfventyr. Min detektivs misstro hade emellertid nu blifvit väckt; han besökte ännu en gång den lilla figurantskan, mälle Julies kammarjungfru, och skrämde henne snart att tillstå, att hon bedragit oss. Det porträtt, hon lämnat honom, var alls icke af den förryssda aktrisen, utan af en svensk fröken, hvilken en gång på en soiré för välgörande ändamål i kostym sjungit en aria ur Regementets dotter och därefter dorträterat sig i kostym. Figurantskan hade då tjänat som sälfvertvätterska i det hus, där den svenska fröken var inackorderad och hade bedt henne om porträttet, hvilket hon också erhållit. Då hon ansattes i fråga om mälle Julies rymning, hade hon fallit på den idén, att lämna mr Lefrain detta kort, som i alla fall icke var mycket olikt skådespelerskan.

Nu voro förhållandena sålunda tämligen klara i denna punkt, men nu återstod frågan, hvar skulle vi återfinna rymmerskan? Dock vi behöfde icke göra oss besvär. Under sin hemliga mission hade min kusin hunnit till S:t Petersburg, där helt oförmodadt sammanträffat med sin f. d. älskarinna — lyckats återfå de stulna smyckena. Härom underrättade han mig nu genom telegram och så var allt klart.

Men jag ville ännu en gång återse er och den kvinna, efter hvilken vi jagat. Och sedan jag korsat min värja med mr Gérard, hvilken sårade mig lätt i armen, begaf jag mig genom natt och dag efter er...

Så lydde i korthet Don Miguels berättelse och nu visste jag allt äval jag ville veta. Nu förstod jag ur Altenbergs missnöje öfver mitt spionerl, äfvensom Illys ångest, då jag lade porträttet framför henne vid vår musikstund i Heidelberg. Jag insåg äfven, hvarför hon efter detta betraktade mig som ett slags bundsförvandt: hon trodde att jag till fullo visste hvem hon var och att jag kände hennes planer, under det jag i själfva verket hade helt andra tankar. Och den kvinnan jag observerat på teatern i Basel och med hvilken jag sedan sammanträffat i Strassburgs Münster var icke Illy, utan madame Gérard.

* * *

I början af september månad samma år firades på Rosenvik ett lysande bröllop. Aldrig hade någon sett en fagrare brud eller en lyckligare brudgum.

Fru Altenberg hade klädt bruden, lilla Mia var en liten obeskrifligt söt första brudtärna och jag och Don Miguel befunno oss bland marskalkarne.

Sedan dess ha många år gått förbi, men Ferdinand och Illy — hon heter fortfarande så — äro ännu alltjämt lika lyckliga. Båda vunno på den unga friherrinnans höga spel; det enda, som Ferdinand miste, var sin misantropi och sin svartsjuka. Då han sedan gungade sina små "önskebarn" på sina knän, lutande sig emot sin maka och strålade i glansen af sin husliga sällhet, då bedyrade han högt och heligt, att bland alla, som gått öfver än efter vatten, ingen varit lyckligare än han. Och friherrinnan tillade å sin sida, att få af jordens kvinnor på lyckans lotteri vunnit en så hög vinst som hon, men så hade kanske heller icke en bland tio tusende vågat sig på ett så högt spel.

SLUT.

Vår nya följetong
"SPIONEN FRÅN KRONSTADT"
börjar i nästa nummer.

Lidande kvinna af medelålder.

Mrs. Doucette omtalar sina pinsamma symptom under den kritiska perioden och huru hon fann lindring.

Belleville, Nova Scotia, Can. — "För tre år sedan led jag svårt af hvad läkarna kallade "change of life". Jag var så illa däran, att jag måste ligga till sängs. Några vänner rådde mig att taga Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound, och det hjälpte mig från början. Det var den enda medicin, som jag tog, hvilken hjälpte mig, och jag rekommenderar den. Ni vet icke, huru tacksam jag är. Jag gifver eder tillåtelse att publicera det goda eder medicin gjort för mig". — Mrs. Simon Doucette, Belleville, Yarmouth Co., Nova Scotia, Canada.

Sådana varnande symptom som kväfningsanfall, heta ilningar, hufvudvärk, ryggvärk, rädsla för kommande ondt, skygghet, öronsusningar, hjärtklappning, gnistor för ögonen, oregelbundenheter, förstoppning, växlande aptit, svaghet och bekymmer samt svindel uppmärksammas genast af intelligenta kvinnor, som nalkas den perioden i lifvet, då kvinnans stora förändring kan väntas.

Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound styrker den kvinnliga organismen och bygger upp det försvagade nervsystemet. Det har fört många kvinnor säkra genom dessa kriser.

Om ni önskar speciellt råd, tillskrif Lydia E. Pinkham Medicine Co. (konfidentiellt) Lynn, Mass. Edert bref skall öppnas, läsas och besvaras af en kvinna och hållas absolut hemligt.

Garanterad att gifva tillfredsställelse.

Gombault's Caustic Balsam

HAR EFTERMÄRKARE MEN INGA MEDTÄFLARE.

Ett säkert, snabbt och bestämdt botemedel mot

Carb, spillmt, retäckta hasor, sträckta senor, fång, luftsläppningar och all lamhet från spatt, ringbone och andra tumörer. Botar alla hudsjukdomar eller parasiter; torsk, difteri. Borttager alla svullnader från hästar och boskap.

Som medicin för människor för reumatism, sträckningar, ondt i halsen etc. är den oersättlig.

Hvarje flaska Caustic Balsam är garanterad att gifva tillfredsställelse. Pris $1.50 per flaska. Säljes af apotekare eller sändes per express, frakt-fritt med fullständiga upplysningar om dess användande. Eftersänd beskrifvande cirkulär, intyg etc. Adr.

The Lawrence-Williams Co.,
Toronto, - - Ont.

Har ni råd att underhålla hästar?

THOMAS A. EDISON, trollkarlen bland uppfinnare, säger: "Hästen är den sämsta motorn, som någonsin byggts". Då ni tänker på saken, är hästen ungefär den dyrbaraste och onyttigaste sak vid farmarbetet. Då det är som bäst stiger hans arbetstid till omkring sex timmar om dagen, aderton timmar af hvila, dock äter han hela året om, vare sig han arbetar eller ingenting gör. Han äter tio pund för hvarje timme han arbetar. En acre af hvar femte som plöjes går till att föda hästen. Den bästa häst kan bli sjuk, då förlorar ni icke blott hans arbete utan måste ni äfven betala veterinärräkningar. Då han dör, gör ni en stor förlust. Sedan McCormick bygt sin första bindare har tendensen i allt lantbruk varit att komma från den långsamma man- och hästkraften och komma till tid- och pänningbesparande maskiner. Så långt, hvarhelst en

I H C Oil Tractor

satts att arbeta på en farm, har ingen maskin tagit så många hästars plats eller gjort så mycket sträfsamt arbete med så stor besparing af tid och pängar. I H C lokomobilen har åstadkommit en revolution i landtbruket. Om ägaren önskar, skall hans lokomobil plöja nära på så mycket en dag på tjugofyra timmar, som ett par hästar på en månad. Där finns duglighet för eder.

Antingen ni använder den för att draga maskiner för fältet, till bergandet af edra produkter, tröskning, skärande ensilage, packning af hö eller någonting annat, skall I H C lokomobilen utföra arbetet väl. I enkelhet och styrka i konstruktionen, lätthet att sköta, varaktighet och stora ekonomiska förtjänster kan ni icke finna någon lik I H C lokomobeln. De äro gjorda i alla stilar och i 6—12, 7—15, 10—20, 12—25, 15—30, 25—45 och 30—60 hästkrafter. Ni skall finna en, som är just af lämplig storlek för eder farm. I H C maskinlaget omfattar äfven maskiner för allmänna ändamål, från 1 till 50 hästkrafter, som arbeta med lågeller höggradig bränselolja, gas och alkohol.

Det blir till eder fördel att göra bekantskap med I H C lokomobilen. Besök handlaren på platsen och skrif för fakta, siffror och upplysning till

International Harvester Company of Canada, Ltd
WESTERN BRANCH HOUSES:
At Brandon, Man.; Calgary, Alta.; Edmonton, Alta.; Estevan, Sask.; Lethbridge, Alta.; North Battleford, Sask.; Regina, Sask.; Saskatoon, Sask.; Winnipeg, Man.; Yorkton, Sask.
Those Machines are built at Hamilton, Ont.

Första Klass

Accidens-Tryck

utföres å

Svenska Canada-Tidningens Tryckeri.

Vi önska fästa våra många vänners uppmärksamhet på, att vårt tryckeri blifvit kompletteradt med moderna och tidsenliga stilsorter och maskiner, hvarför vi kunna åtaga oss utförandet af all slags "Job Printing", ifrån det minsta till det största. Arbetet inom tryckeribranchen utföres af första klass "union"-män, hvilket garanterar för arbetets kvalité. Gör oss ett besök och öfvertyga eder själf.

Särskild uppmärksamhet fästes vid order från landsorten. Prisuppgifter lämnas beredvilligt och kostnadsfritt. Glöm ej adressen

325 Logan Ave.

WINNIPEG MAN.

VILDMARKENS DOTTER.

AF JAMES OLIVER CURWOOD.

Bemyndigad öfversättning från engelskan af Emilie Kullman.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Frånsedt hennes funderingar på Jan, voro de dagar och aftnar, som följde, mycket angenäma. Den nye agenten var lika munter som han var fet och fattade stort tycke för Mélisse. Unge Dixon var vacker och lefnadsglad och tillbrakte en stor del af sin tid i hennes sällskap. Timtals satt hon och lyssnade till hans berättelser om den underbara världen på andra sidan hafvet. Liksom MacDonald i Fort Churchill beskrifvit detta lif för Jan, så berättade han nu därom för Mélisse, tills hennes fantasi var uppfylld af dess skönhet och under, och hon lyssnade med glödande kinder och tindrande ögon.

En dag — en vecka efter sedan Jan gifvit sig af — berättade han henne om kvinnorna i denna värld, som Mélisse så småningom lärt sig anse som en sagornas värld.

— Alla är väl vackra där? frågade hon undrande, då han slutade.

— Många af dem är vackra, men ingen är så vacker som ni, Mélisse, genmälde han och lutade sig närmare henne. Vet ni af att ni är vacker?

Hans ord skrämde henne, och hon sänkte hufvudet för att icke visa det. Jan hade ofta uttalat dessa samma ord — tusen gånger hade han sagt henne, att hon var vacker — men aldrig förr hade hennes hjärta klappat på detta sätt.

Det fanns få saker, som Iowaka och hon icke talade om för hvarandra, och ett par dagar senare berättade Mélisse för sin vän, hvad Dixon sagt. För första gången missbrukade Iowaka det förtroende hon fått och berättade det för Jean.

En ed undföll denne, och hans uppsyn mörknade.

Han sade ingenting förrän på kvällen, då barnet lagt sig. Då drog han Iowaka tätt intill sig på en bänk invid härden och frågade i skenbart likgiltig ton:

— Min änged, om man aflägger en ed inför den Heliga Jungfrun och bryter den, hvad händer då?

Han undvek den förskräckta blick, som framlyste ur hans hustrus stora, svarta ögon.

— Det vill säga, att man blir fördömd för alltid, försvidt man inte strax biktar sig för en präst, gör det inte det, min älskade? Och om det inte finns någon präst på närmare håll än fyrahundra mil, är det en farlig sak, inte sant? Men — — Han väntade icke på svar. — Om man kunde laga så, att eden bröts utan att man gjorde det själf? Hvad då?

— Jag vet inte, sade Iowaka enkelt och stirrade häpen på honom.

— Inte jag häller, sade Jean och tände sin pipa. Men det finns tillräckligt af djäfvulen i Jean de Gravois för att få honom att bryta tusen eder för dig, min Iowaka!

Hon såg på honom med ömhet i blicken.

— En flickas själ lämnar hennes kropp, då hon blir den mans hustru, som hon älskar, hviskade hon vekt och lutade sitt mörka hufvud mot Jeans axel. Det är hvad mitt folk tror, Jean; och om jag gifvit min själ för dig, hvarför skulle jag inte bryta en ed för din skull?

— Bara för mig, Iowaka?

— Bara för dig.

— Och inte för en vän?

— Inte för någon annan i världen, Jean. Du är den ende, för hvilken mitt folks Gud bjuder mig offra allt.

— Men du tror ju inte på den guden, Iowaka?

— Ibland är det bättre att tro på mitt folks gud än på din, genmälde hon sakta. Jag trodde på honom för femton år sedan i Churchill. Önskar du, att jag ska ta tillbaka hvad jag då gaf dig?

Med ett gladjeskri tryckte Jean sitt ansikte mot hennes mjuka kind.

— Tro alltid på honom, min Iowaka, och Jean de Gravois skär halsen af hvarenda missionär, som påstår, att du inte kommer till paradiset! Men — den här andre! Du är säker på, att du inte skulle bryta en ed för någon annan än mig?

— Och barnen. De är en del af dig, Jean.

Ett ilsket morrande och gläfsande lockade Gravois till dörren. De kunde höra Croissets sträfva röst och skarpa pisksmällar.

— Jag är strax tillbaka! sade Jean och stängde dörren efter sig, men i stället för att närma sig Croisset och de kämpande hundarna, gick han i riktning mot Cummins' hydda. Må f—n ta en ed! brummade han. Hvarken den ene eller andre guden låter mig bryta den, och Iowaka minst af alla! Han skar tänderna af ilska, då unge Dixons skratt genljöd i stugan. — Två dårar! fortfor han för sig själf. — Cummins — Jan Thoreau — lika galna båda två!

TJUGONDE KAPITLET.

En kyss och dess följder.

Under den följande veckan voro Jeans små, svarta ögon sällan långt från Cummins' stuga. Oförmärkt gaf han akt på Mélisse och Dixon, och icke ens till Iowaka nämnde han någon om sina växande misstankar. Dixon var en man, som de flästa andra män tyckta om. Det låg något öppet och fängslande i hans rost och uppträdande, styrka i hans breda skuldror och något kamratlikt i hans väsen som tog dem alla — utom Jean.

Trappers började lämna lägret i slutet af andra veckan, och efter detta blefvo Mélisse och den unge engelsmannen lämnade mer ensamma än någonsin. Dixon visade ingen lust att åtfölja sladarna, och då de farit, började han och Mélisse göra långa skogspromenader, då solen lyste och värmde.

Det var en sådan dag som Jean gatf ut i skogen. Då han stannade på ett ställe för att närmare undersöka färska lodjursspår, fick han höra ljudet af röster framför; och ögonblicket därpå kände han igen dem — det var Mélisse och Dixon. Hans uppsyn mörknade, och hans ögon ljungade.

— Å, om jag bara vore Jan Thoreau, en Jan Thoreau med Jean de Gravois' hjärta — hvilken öfverraskning jag skulel bereda den där främlingen! sade han för sig själf och sprang skyndsamt från vägen och in i skogssnåret.

Han tittade fram mellan buskarna, och hans hjärta började häftigt bulta, då han såg, att Dixon vågade lägga sin hand på Mélisse's arm. De närmade sig mycket långsamt, engelsmannens djupt nedböjd öfver den unga flickans sänkta hufvud och allvarligt talande till henne. Plötsligt stannade han, och innan Jean hann fatta hvad som händt, hade han böjt sig ned och kysst henne.

Med ett halfkväfdt utrop slet Mélisse sig lös. Ett ögonblick såg hon upp på Dixon, som skrattande mötte hennes vredgade blick. Därpå vände hon och sprang skyndsamt vägen fram.

Ett andra utrop undföll henne, då hon befann sig ansikte mot ansikte med Jean de Gravois. Den lille fransmannen smålog, och hans ögon glittrade som svarta diamanter.

— Jean, Jean! snyftade hon och sprang fram till honom.

— Han har förolämpat dig, sade han sakta och smäleende. Spring fram till lägret, min vackra Mélisse!

— Det är första gången vår Mélisse någonsin varit utsatt för en förolämpning, sade han i fullkomligt lugn ton till engelsmannen. Om Jan Thoreau var här, skulle han döda er. Han är borta, därför ska jag döda er i hans ställe.

Han närmade sig, med de hvita tänderna glimmande i ett bredt leende — och först då han likt en katt högg om Dixons strupe, förstod engelsmannen, att han menade allvar. Blixtsnabbt vek Dixon åt sidan och gaf Jean ett förkrossande slag i hufvudet, som kastade honom till marken.

Halft bedöfvad kraflade Gravois sig upp. Han hörde icke det fasans skri, som kom borta från vägkurvan. Han såg icke, att Mélisse stod där. Men Dixon både såg och hörde, och han skrattade gäckande öfver Jeans hufvud, då den lille fransmannen åfer — nu försiktigare än förtu — närmade sig honom.

Det var första gången som Jean någonsin kommit i beröring med vetenskapligt tränad styrka. Han anföll ånyo på sitt hastiga, kattlika sätt och erhöll ett slag, som åter döfvade honom. Men denna gång stod han dock på sina fötter.

— Bah! Det här är ju som att slåss med ett barn! utbrast Dixon. Hvad bråkar ni för, Gravois? Är det ett brott häruppe att kyssa en vacker flicka?

— Jag ämnar döda er! sade Jean lika lugnt som förut.

Det låg något hemskt lugnt och bestämdt i hans röst. Han var icke upprörd. Han var icke rädd. Hans fingrar sökte icke den långa knifven i hans bälte. Långsamt dog skrattet bort i Dixons ansikte, och det kom ett spändt uttryck omkring hans mun, under det att Jean fortsatte att kretsa rundt honom.

— Seså, låt oss inte bråka längre, vädjade han. Jag är ledsen — ifall Mélisse misstyckte.

— Jag ska döda er! upprepade Jean.

Dixon retirerade snarare för de ögon, som förföljde honom, än för mannen själf. Icke en sekund veko dessa ögon från hans ansikte. Glöden i dem blef allt djupare. Tvenne röda fläckar började brinna på Jeans kinder, och han skrattade till, då han plötsligt vek undan, så att engelsmannen förfelade sitt slag.

Det var skogsmänniskans kamp mot den andra världens vetenskapligt tränade individ, och det blef en het och långvarig kamp. Slutligen lyckades Jean i ett obevakadt ögonblick få omkull engelsmannen men drogs själf med. Nu var det skogens son, som hade öfvertaget. De smidiga, bruna fingrarna, som mången gång kväft de vilda djuren, grepo om engelsmannens strupe, och ett rosslande, halfkväfdt skri hördes, då de slöto sig i ett sista, järnhårdt grepp.

— Jag ska döda er! hviskade Jean åter.

Dixons armar föllo slappt ned. Hans ögon trängde ut ur sina hålor, munnen gapade, men Jean såg ingenting. Hans ansikte låg gömdt vid den andres axel. Hela hans styrka, hela hans uppmärksamhet var koncentrerad i greppet om den andres strupe. Han skulle kanske icke ha sett upp på ännu en minut, om icke ett plötsligt afbrott kommit — Mélisses förskräckta stämma, hennes förskräckta ingripande.

— Han är död, skrek hon. Ni har dödat honom, Jean!

Han lossade sina fingrar och satte sig upp. Mélisse raglade baklänges; med båda händerna höll hon sig för bröstet, och hennes ansikte var hvitt som snö.

— Ni har dödat honom!

Jean såg in i Dixons ögon.

— Han är inte död, sade han och steg upp. Seså, kära barn, spring hem till Iowaka! Jag ska inte döda honom!

Hennes späda gestalt skakades af häftiga snyftningar, då han ledsagade henne till vägkrökningen.

— Spring hem till Iowaka! Jag ska inte döda honom! upprepade han mildt.

Han gick tillbaka till Dixon och gned honom i ansiktet med snö.

— Min Gud, det var i alla fall nära! utropade han, då han såg lifsgnistan åter flamma upp i den andres ögon. Litet till, och han skulle ha gjort missionären sällskap!

Han släpade engelsmannen fram till vägspåret och satte honom med ryggen mot ett träd. Då han såg, att mannen åter började andas som vanligt, följde han långsamt efter Mélisse.

Oförmärkt gick han in i magasinet och tvättade bort blodet ur sitt ansikte.

— Å, min ljufva Iowaka, om du visste, att Jean de Gravois fått ett par örfilar, som så när med detsamma förpassat honom in i evigheten! Jag skulle inte vilja, att du hade sett det för allt guld i världen!

Kort därpå gick han hem till sig, Iowaka och barnen voro hos Croissets, och han satte sig ned för att röka en pipa. Knappt hade han börjat utblåsa de blå rökmolnen, förrän dörren öppnades och Mélisse trädde in.

— Hvad nu? utropade han glatt.

Ögonblicklig kastade hon af sig schalen, föll på knä framför honom och såg med en förtvifvad blick upp på honom.

(Forts.)

Tobak och dess rätta behandling

Tillverkningsprocess. Tobak är en ört och i likhet med andra växter måste den undergå beredning för att kunna lämpa sig för människans bruk. Det förfinnes lika stor skillnad mellan på rätt sätt beredd tobak och rå tobak, endast tillsatt med sotämnen, som mellan halfkokad och till fullo kokad föda. Snusberedningsprocessen betyder lika mycket för tobaken som kokning för föda och jäsning för vin. **Snus är tobak som på vetenskapliga grunder blifvit beredd för människans bruk.**

Hvarför tobaksförbrukare föredraga Copenhagen Snuff framför alla andra sorter af tuggtobak.

Det är färdigberedd tobak i dess renaste form.

Det har en angenäm arom.

Det bibehåller sin arom och styrka. Det är mera ekonomiskt emedan det varar längre. Det upptäckes ej, emedan det ej behöfver tuggas, utan endast helt placeras i munnen (mellan underläppen och gommen).

Det kvarlämnar en behaglig, ren, sval eftersmak, det är tobak, som genom vetenskapliga metoder beredts för människans bruk.

Garanteradt till kvalite och renhet.

Copenhagen Snuff är tillverkadt af den bästa, lagrade, rika och mest aromrika bladtobak, hvartill tillsatts endast sådana ingredienser, som utgöra naturliga beståndsdelar af bladtobak och absolut rena extrakter. Snusmalningsprocessen kvarhåller allt det goda i tobaken och aflägsnar de bittra och syrliga beståndsdelar, som ingå i naturlig bladtobak.

OBSERVERA.

Använd endast en mycket ringa kvantitet af Copenhagen Snuff, ty i annat fall kommer ni att tycka att det är för starkt.

Copenhagen tuggsnus består af små korn och ren och rik tuggtobak; det meddelar därför tobaksstyrkan i högre och rikare grad än vanlig tuggtobak, på samma sätt som fint malet kaffe gifver starkare kaffe än groft malda kaffebönor.

Copenhagen Snuff

är världens bästa tuggtobak.

NATIONAL SNUFF COMPANY Limited.

900 St. Antoine Street, Montreal.

FARM OCH HEM.

SOMMARENS SISTA MÅNAD.

På melodi en lånad
Och använd mången gång,
Om sommarns sista månad
Jag sjunga vill en sång.
Man tacksam bör sig känna,
För hvad han oss beskär,
Ty gifmild såsom denna
Ej någon månad är.

Hvar vår och sommar båda
Bragt fram i blad och blom,
Augusti låter skåda
I skördars rikedom.
Och han ger dagar glada
Och skänker fröjd i håg
Och fyller bondens lada
Med hvete, korn och råg.

Han bjuder ärter gröna,
Om så man hafva vill,
Och purjolök och böna
Och pepparrot och dill.
Potatis uti skäppa,
Allt upp till högsta rand,
Och hvitkål uti täppa
Och rofvor uti land.

Med frukter mogna, trinda,
Som lysa rödt och grant,
Han fyller korg och skrinda
Upp öfver högsta kant.
Och om det fråga gäller
De tusen slag af bär,
Det felar icke häller,
Han lika gifmild är.

Jag högt augusti prisar,
Som skäligt är och rätt,
Ty härlig han sig visar
På allehanda sätt.
Och än ett ord ej ljudit,
Han längtar hän sin kos,
Och än har han ej bjudit
På sommarns sista ros.

Gösta.

Höstsädens gödsling.

I samma mån gödseln tages till vara på ett bättre sätt än hittills, framkommer frågan om gödselns användning på ett så fördelaktigt sätt som möjligt. Då gödslingen till höstsäd nu står för dörren eller på många ställen redan är under utförande, skola vi med några ord beröra frågan. Förr och delvis ännu var det vanligt, att man använde årets hela gödselproduktion till gödsling af höstsäden. På våra mera välskötta jordbruk användes gödseln numera äfven till några andra växter, och detta är ett viktigt steg i rätt riktning i fråga om gödselns tillgodogörande. Vid användningen af ställgödseln får man ej blott ta hänsyn till den mängd man använder, utan äfven till tiden för dess utförande.

Hvad mängden angår, bör man i någon mån rätta sig efter tillgången och jordens beskaffenhet, liksom man äfven får ta hänsyn till gödselns beskaffenhet. På lättare jord bör man sålunda använda mindre mängder, styfvare jordar kan man däremot gifva mera. Om vi på de lättare jordarna använda 10—20 lass, kan man på styfvare jord använda dubbla mängden. Men å andra sidan kan man utan att göra sig skyldig till någon som helst öfverdrift säga, att gödsel, där den flytande spillningen medelst torfströ tagits till vara tillsammans med den fasta spillningen, där har man en gödsel, som är i det närmaste dubbelt så näringsrik som den vanliga starkt halmblandade, där urinen fått löpa sin väg. Därför gäller siffrorna 10—20 lass i de olika fall gödseltillvaratagandet är olika.

Angående tiden för gödselns utförande, spelar jordens beskaffenhet äfven en viktig roll. Om man strax före eller efter midsommar utför ladugårdsgödseln på den jord, som skall bära höstsäd, och jorden är af lättare beskaffenhet, sönderdelas gödseln mycket hastigt, och innan sådden utföres, är större delen af densamma sönderdelad, och den sådda höstsäden får en synnerligen rik näring på hösten, men under vintern går en stor del af den lösta näringen till följd af dessa jordarters ringa absorbtionsförmåga förlorad. Därigenom blir det vacker råg på hösten och trots detta en dålig skörd, då jorden under våren saknar näring för växternas vidare utveckling. Därför är det af synnerlig vikt, att gödseln utföres och nedplöjes strax före sådden. Detta tillvägagångssätt användes förr med stor fördel och dåtida rågskördar voro trots andra brister väl så goda som våra.

På den tunga jorden, där man oftast använder hvete, bör man gödsla i god tid före sådden. Sönderdelningen går långsammare i dessa jordar, och deras absorberingsförmåga är en helt annan än den lättare jordens. Där kan man med fördel utföra gödseln 2 à 3 månader före sådden. På sådana jordar vill man äfven medels gödseln åstadkomma en jäsning med åtföljande luckring af jorden.

Vi böra sluda gödsla den lättare jorden med mindre mängder ladugårdsgödsel strax före sådden, under det att vi på den tyngre jorden kunna med fördel använda större mängder i god tid före sådden. Mängden gödsel får i hvarje fall rätta sig efter gödselns beskaffenhet, som förut påpekats.

Där jorden är mindre rik på kalk, kan man med fördel använda äfven sådan. På lättare jordar använder man endast råmalen kalk eller märgel. På de tyngre jordarna kan man däremot med fördel använda bränd kalk i god tid före sådden.

Barnens skönhetssinne.

Skönhetssinne är medfödt hos många barn, men kan också genom en oriktig uppfostran gå helt och hållet förloradt. Hvarje barn kan också genom en förståndig uppfostran hibringas större eller mindre kärlek till det sköna.

Hufvudfaktorn utgör härvidlag föräldrarna. Ha de intreses för det sköna i natur och konst, kommer också barnet att skänka sin uppmärksamhet åt de ting, de ser för sitt öga. I en familj med natursinne blir hvarje liten promenad till en liten upplefvelse för barnet. Det skänker sin uppmärksamhet åt hvarje fågel, hvarje fjäril och skalbagge, hvarje sten vid vägen och glädes sig icke blott öfver dess tillvaro, utan också öfver dess utseende, form och färg.

Gifvetvis måste äfven i hemmet den största vikt läggas på utvecklandet af barnets skönhetssinne. Det sätt, hvarpå en blombukett ordnas, form och färg på den väs, i hvilken blommorna ställas, valet af prydnadssaker och taflor ge ständigt tillfälle att inverka och lifva barnets sinne för det sköna.

Man bör, då barnet själft börjar förfärdiga sina små handarbeten, tillse, att färg och form motsvara skönhetsbegreppen. Icke mindast viktigt är att tillse, att de leksaker och bilderböcker, man ger barnen, utöfva ett förädlande inflytande på deras smak.

Och slutligen gäller det att hålla barnet till ordning och snygghet. Det bör vänjas vid att efter leken omsorgsfullt undanstufva sina leksaker, att hålla sina kläder och böcker fria från fläckar, att utföra sina skolarbeten med den största sorgfällighet. På så sätt skänker man barnet också sinne för ordning, gäfvor, som i vuxen ålder komma att lända barnet till den största välsignelse.

FRÅN KVINNOVÄRLDEN.

Baronessan Vaughan får skilsmässa. Konung Leopolds af Belgien mörganatiska gemål, baronessan Vaughan, har nu fått skilsmässa från sin man Mr Durrieux. Hon vann sitt mål genom att bevisa, att han varit otrogen mot henne. Domstolen tillät henne att behålla sina barn med kung Leopold.

Kvinnoföreningen Fylgia i San Francisco kommer att under den närmaste framtiden arbeta för den svenska utställningskassan till 1915. Början göres den 14 juli, då där Pr. Andreen kommer att hålla en illustrerad föreläsning. Inkomsten af densamma delas mellan föreningen och utställningskassan.

Martha Hedman, den framstående svenska skådespelerskan, har nu afslutat säsongens arbete i New York och afrest till sin systers, miss Margret Leshes hem i London, där hon skall invänta sin syster. Sedan komma de tillsammans att besöka någon badort samt äfven att göra en liten tur till Sverige, för att hälsa på de sina. Till hösten är det gott hopp om att de åter gästa Amerika, ty båda systrarna ha fått goda anbud på engagement här i landet.

Hattnålsförbundet trädde nyligen i kraft i Berlin. Enligt detta straffas damer, som bära oskyddade hattnålar med böter på ända till 60 mark, eller, om sådana ej kunna erläggas, med fängelse. Det är nu tre år sedan polispresidenten v. Jagow första gången uppmanade kvinnovärlden att icke begagna för medmänniskorna farliga hattnålar; men månader och år förgingo, utan att denna maning beaktades, och det oaktadt uppmaningar, uppslogos i spårvagnar etc. Slutligen tröttnade myndigheterna och utfärdade det bestämda förbud, som nu trädt i kraft.

Kvinnlig clerk vid domstol. Med åsidosättande af sekelgammal tradition utsåg högsta domstolen i Columbia den 8 maj en kvinna till biträdande clerk vid domstolen. Den valda är miss Elizabeth M. Meigs, som i 22 år varit copist för domstolen.

Kronprinsessan af Rumänien är en mycket skicklig fiolspelerska. Denna talang har hon ärft efter sin framlidne fader, hertig af Sachsen-Koburg-Gotha, en yngre bror till konung Edward VII. Hertigen ansåge på sin tid vara en verklig artist på det ädla instrumentet.

FÖR KÖKET.

Vegetarisk sallad. En tesked falsk majonäs, några bitar kokta morötter, dito rödbetor, dito äpplen, hvilka böra hastigt förvällas i kokande vatten, dito makaroni, som förut äro förvälldа i mjölk med något salt uti, gröna ärter och tomater. Om man vill, kan äfven hårdkokta äggklyftor inblandas.

Falsk majonäs. En rågad tesked smör, två dito hvetemjöl röres om öfver elden, därtill sättes en kaffekopp kokt mjölk. Detta röres, tills det kokar, lyftes af elden och får kallna. Därefter tillsätter man en rå äggula, litet hvitpeppar, ättika eller citronsaft efter smak, samt litet fin hackad persilja och något socker för den, som så önskar. Satsen afsedd för en person.

Frukostsallad. En urvattnad sill skäres i bitar, några bitar tomater, dito morötter, potatis, ärter, äpplen och syltlök, hvilken förut legat i rödbetssaft, räkor eller hummer. Öfver detta slås ättikssås. Om man vill, kan hårdkokta äggklyftor inblandas.

Hafregrynskakor. I pound pressade hafregryn, 1 kaffekopp socker, 1½ till 3 kaffekoppar hvetemjöl och 1 tesked bikarbonat blandas. Sedan röres 4 till 5 matskedar smält smör och gräddmjölk. Degen utkaflas och små runda kakor uttagas med ett mätt. De sättas på smord plåt och bakas genast i lagom ugnsvärme.

Potatis à la maitre d'hotel. Potatisen skalas och ångkokas, sönderskäres därpå i stora tärningar och brynes i hett smör tillsammans med finhackad lök, persilja, salt och peppar under flitig omskakning. Serveras så varm som möjligt.

Stufvad sill. Rensas, fläkes och läggas i en väl smord kastrull hvarftals med citronskifvor. En smula vin och så mycket vatten slås därpå, att det väl räcker till sås, och sillen får sakta koka i en sluten kastrull, som då och då skakas litet. Serveras varm med potatis och garneras med brynt persilja.

Apelsinpudding. En quart vatten, saften och skalet af två citroner och en kopp socker värmes och när det är kokhett tillsättes fyra matskedar stärkelse. Låt det koka en kvart under ständig omröring. När det kallnat, så häll det öfver fyra eller fem apelsiner, som skalats och klufvits och lagts i en puddingform. Häll öfver allt detta tre väl slagna ägghvitor, som tillsatts med litet socker och vanilj. Låt puddingen stå i ugnen tills äggbvitan fått en lätt brun färg. Servera den kall.

Pölsa (norrlandsrätt) lagas vanligast och smakligast på följande sätt: s. k. "skrapkött", som kvarblifver, då man af buljongskött användt de bästa bitarna, hackas fint och blandas med förut i vatten väl förvällda krossgryn. Till denna blandning sättas salt och peppar efter smak, hvarpå den får koka en stund under påspädning af en kopp svagare buljong eller afkok på ben och, om man så vill, en bit godt smör. Den, som tycker om lök, kan bryna och tillsätta sådan. Pölsan skall, då den är färdig, vara tjock som en stadig grot. Stekt eller kokt potatis serveras till den. Vid bordet tillsätta somliga några droppar ättika, hvilket ger rätten en ganska god smak.

SMÅ RÅD.

När en glaspropp fastnat i en flaska skall man vira en bit ylle, doppadt i hett vatten, runtt flaskhalsen. Om ett par minuter kan man lätt få ur proppen.

Rengör kokkärl med sandpapper, det är ett bra sätt. De enda kärl, för hvilka sandpapper ej passa, är aluminiumkastruller — men för stekpannor, stengrytor och dylika kokgrejor är sandpapper utmärkt.

Skärickebort

En skoböld, betäckt has eller bursitis TY

ABSORBINE

borttager dem och kvarlämnar inga fläckar. Botar alla svulster och svullnader. Bildar icke blåsor eller borttager hår, och hästen kan användas. $2 per flaska levererad. Bok 6 K gratis.

ABSORBINE, JR., det antiseptiska linimentet för människor. För spikbölder, kontusioner, gamla sår, svullnader, varicös åder, varbildningar. Lindrar smärter. Pris $1 och $2 per flaska hos handlare eller tillsändt. Närmare upplysningar, om ni skrifver.

W. F. YOUNG, P. D. F.,

178 Lymans Building, Montreal, Que

MANGA märken bakpulver innehålla alun, som är en skadlig syra. Ingredienserna i bakpulver med alun äro sällan tryckta på etiketten. Om de äro, kallas alun för ett alunsulfat eller sola alunsulfat.

MAGIC BAKING POWDER innehåller ingen alun.

Det enda välkända bakpulver för moderat pris i Canada, som icke innehåller alun, och hvars alla ingredienser tydligt uppräknas på etiketten.

E. W. GILLETT COMPANY LIMITED

WINNIPEG TORONTO, ONT. MONTREAL.

Svensk Rådgifvare Gratis.

HVARJE UNG MAN,

modelklädera och gammal man borde sända efter ett exemplar af Dr. Leigh's intressanta och lärorika Svenska Rådgifvare

"Goda Råd"

Denna värdefulla och berömda 52-sidiga bok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, innehåller många råd och upplysningar för unga män. Den behandlar alla för mannen säregna sjukdomar, hemliga synder, dessas följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v., jämte lifvets hemligheter och äktenskapet, och borde läsas af män i alla åldrar.

Boken sändes alldeles gratis och portofritt i försegladt omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH 177 N, State St. B 14, CHICAGO

Svenskt Settlement i Canada.

Bosätt Eder i den första väl organiserade landkoloni af svenskar i det fruktbara vestliga Canada vid

KELLIHER, Saskatchewan.

Vår firma har allaredan lokaliserat öfver ett hundra svenska familjer inom detta distrikt. En svensk-luthersk kyrka kommer inom kort att byggas. God järnvägsförbindelse. Ett regerings-mejeri samt andra förlelar finnas i detta settlement.

Denna unga koloni gifver redan lofte om att blifva en af de mest välbärgade svenska settlement i det vestra Canada.

Personer som kommo hit för några år sedan med endast ett par hundra dollars, äga nu sina farmar, kreatur, hästar, goda byggnader och smakfulla hem.

Lätta afbetalningsvillkor.

NORTH SASKATCHEWAN LAND COMPANY, LTD.

Ägare af 150,000 acres af utsökt farmland. Kapital $5,000,000

Skrif till

John F. Hanson, Gen. Mgr.,

North Saskatchewan Land Co., Ltd., Dept S., Farmer Bldg., Winnipeg, Canada, eller till

GEORGE URQUHART, 647 Endicott Bldg., St. Paul, Minn.

Landsmän!

Vid behof af

TÄLT, MARKISER, VERANDA GARDINER, PRESENNINGAR, SEGEL, BÄRSÄCKAR, eller annat till tältmakeriyrket hörande, tillskrif mig om hvad ni önska, uppgifvande mått och jag skall med nöje sända eder profver med prisuppgift.

Förstklassigt arbete till mode ta priser garanteras.

Central Tent & Awning Co.

P. O. Box 360. Oscar Johnson. Phone 86 North

766 Fort William Road, Port Arthur, Ont.

PATENTER

$ $ $ $ $ $ $ $ $ $ $

anskaffas och säljas. Har ni en idé, en uppfinning eller ett formulär? I så fall patentera den och förtjäna pengar på den. En enkel uppfinning inbringar ofta tusentals dollars åt uppfinnaren. Nästan alla som patenterat goda uppfinningar hafva blifvit rika på dem.

Tänk på en förbättring af någon nyttig artikel, gör en blyertsteckning af den och sänd den till mig, så skall jag säga er om den är god. Ingen afgift för mitt utlåtande. Om den är god, skall jag patentera och sälja den åt er. Gör det i dag. Fabrikanter och kapitalister betala stora belopp för goda patent. En enkel hushållsartikel, postorderartikel, farmredskap, en nyhet, leksak, spel eller annan nyttig sak, som är ny, kan patenteras och säljas för godt pris kontant. Patenter skapa förmögenheter. Besök eller sänd skiss i dag. Fri bok.

H. J. SANDERS, Patentadvokat,

35 So. Dearborn St., Chicago, Ill.

105 Crilly Bldg.

WINNIPEG

Onsdagen den 27 Augusti, 1913.

Mrs P. B. Anderson, hvilken vistats några veckor ute på landet, anlände lyckligt hem förliden vecka.

Fyra speciella tåg anlände i kväll med C. P. R. från Östern, medförande 4,000 män, som skola ut på skördearbete.

Döpt. En son till mr och mrs J. Nilson från Menteith, Man., döptes i lördags af pastor C. O. Hofstrand och erhöll därvid namnet Nils.

Utslag har fallit i målet mellan sir Wm. van Horn och C. N. R. angående vägrätt till förmån för förstämnde. C. N. R. skall betala honom $20,000 i skadeersättning.

Ett sällskap svenskar, bestående af herrar J. A. Gustafson, G. Lorén, A. Treskback och denna tidnings redaktör begåfvo sig i lördags till Minaki, där ingenjör Alb. Erikson och mr A. Wallman vistats en vecka.

Mr. A. Hallonquist, manager af "Canada Posten", har en tid måst intaga sjukbädden och genomgick förliden vecka operation för en benåkomma. Han är emellertid nu så pass återställd, att han kunnat lämna sjukhuset.

Canada West Townsite Co. i 601 Somerset building har plats för ett par duktiga, unga svenska agenter för jättsåld egendom. Firman säljer egendom i Camrose och har flera förfrågningar från utom staden boende, och en duktig agent kan göra goda affärer.

Självmordsförsök. Trött på lifvet var Louis Davy, och försökte bära hand på sig själf genom att skära sig i halsen nere i Assiniboine Park. Då poliskonstapeln White fann honom, var han i mycket medtaget skick och fördes i sanslöst tillstånd till sjukhuset. Det är tvifvel underkastadt, om han kan komma sig.

Drunknade under badning gjord förliden vecka William Jackson, en nittonårig son till Ira Jackson från 758 Winnipeg ave. Två andra gossar voro tillsamman med honom för att taga sig ett bad i ett större kärr i stadens stenbrott. Här fattades emellertid Jackson af kramp till följd af det kalla vattnet och gick till bottnen. Hans fader är en C. P. R. ingenjör.

En tämligen fet anda räkade vi i förlidet nummer sluka från "Manitoba Free Press". Från nämnda tidning räkade vi nämligen taga den uppgiften, att det skulle finnas 1,500 danskar i Winnipeg. Det torde dock vara allmänt bekant, att danskarnes antal här i staden ingalunda är så stort. Från tillförlitligt håll ha vi hört uppgifvas, att det endast finnes 300 à 400 danskar i Winnipeg.

Baptistkyrkan. Veckans program blifver som följer: Onsdag afton bönemöte; torsdags e. m. kvinnoföreningens möte hos J. Westmans, 127 Alfred ave.; fredag afton kl. 8.30 Betaniaföreningens. Söndagen den 30 predikan kl. 11 f. m. och 7 e. m. S. S. och bibelklass kl. 3. Ungdomsmöte i Missionskyrkan kl. 4.30. Föredrag af J. Jacobsen. Välkommen och tag andra med.

Vasa Orden. Logen Strindberg No. 259 sammanträder måndagen den 1 sept (Labor dagen) kl. 8.15 e. m. å Scott Memorial Hall. Detta blir det första mötet sedan logens charter stängdes och nu kommer vårt arbete att begynna på allvar. Det är hvarje medlems plikt att infinna sig och det är att hoppas att detta möte kommer att blifva minst lika välbesökt som de föregående.

Svenska sångarbröderna hade öfning i går kväll i Sv. lutherska kyrkan. 40 medlemmar äro nu anteckna de, och flera väntas skola sluta sig till brödernas led. Sångböcker hafva nu anländt, och synas de vara synnerligen lämpliga för det ändamål, de äro afsedda för. Sv. lutherska kyrkan är en förträfflig öfningslokal, i det den besitter en ovanligt god akustik. Sångarna bedja att till de ledande männen i kyrkan och dess pastor få uttrycka sin tacksamhet för att de velat upplåta kyrkan till öfningslokal. Föreningen möter hädanefter hvarje tisdag kl. 8 e. m.

Walker teater. Denna vecka gifves å Walker teatern "The Passing Show of 1912". Denna pjäs, som med stor framgång uppförts på skilda platser i Förenta Staterna, är känd för att vara en af de vackraste och mest roande stycken, som någonsin gifvits i Amerika, och med all sannolikhet skall omdömet blifva detsamma här i Winnipeg. Med det synnerligen goda sällskapet, som omfattar en massa komiker, dansöser, sångare och pantomister, medföljer en ovanligt stor och vacker kör. Denna vecka gifves, förutom de vanliga matinéerna på onsdag och lördag, matinéer på tisdag och fredag.

Winnipeg teater. Hela denna vecka gifves å Winnipeg teater "A Bachelor's Romance", som spelas af teaterns stående sällskap. Denna pjäs är ovanligt älsklig och tilltalande med många dramatiska poänger. Mr Van Buren uppträder i David Holmes roll och får där ett utmärkt tillfälle att briljera med sina framstående talanger. Miss Anne Bronaugh innehar naturligen den ledande kvinliga rollen. Vanliga matinéer gifvas på tisdag, torsdag och lördag. En speciell matiné gifves på Winnipeg teatern Labor Day, måndagen d. 1 sept. Denna matiné börjar vid vanlig tid, men priserna äro desamma som för kvällsföreställningar.

Labor Day infaller nästa måndag, och räknas den som laglig och allmän helgdag.

Prof. E. Lundkvist, som en tid vistats i västra Canada, har nu återkommit till Winnipeg. Snart ställes dock kosan till Brandon, där terminen inom kort tager sin början.

Baptistkyrkans sångkör reser til Kenora, lördagen den 30 ds., och kommer den att gifva konsert i Goodtemplarhallen därstädes samma kväll, samt sjunga i baptistkyrkan på söndagens möten.

Social aftonunderhållning anordnar föreningen Betania fredagen den 29 aug. kl. 8 e. m. i skandinaviska baptistkyrkan. Omväxlande program kommer att presteras, hvari endast damer deltaga. Ice cream serveras. Inträde 25c. för äldre, 15c. för barn. Samma förening har möte hos mrs J. Westman, Alfred ave., torsdags eftermiddag.

Präst enleverar. Rev J. H. Pearson från St. Paul rymde härom dagen med en af sin församlings flickor, Ida Payne, hit till staden, där de båda förenades i äktenskap. Som flickan var blott 17 år, tyckte hennes moder det vara synd, att hon skulle gifta sig med en man, som var 45 år, äfven om han vore präst, hvarför hon ställde om, att polisen skulle ta hand om dem. Men då vigselattest företeddes, kunde man ingenting göra. Och därvid fick det nu bero.

Rymde gjorde nyligen Stella Wilson, som stod anklagad för att hålla ett osedligt näste och hvilken vistades på fri fot mot $500 borgen. Hon infann sig icke, då hennes sak i går kom upp för rätten. Man har sökt henne, men icke kunnat påträffa henne, hvarför man förmodar, att hon föredragit att rymma fältet istället för att eventuellt blifva insatt i fängelse. Hon lämnar flera stora, obetalda räkningar efter sig.

Nära döden var mr Bert Carlin i måndags morse, då han arbetade utanför Winnipeg Electric Railways vagnstallar i Fort Rouge. Han träffades nämligen af en med elektrisk ström laddad ledning, och 2,300 volt gingo genom hans kropp. Genom en kamrats rädighet räddades han dock från en nog så säker död och blef endast lindrigt skadad. Han fördes till St. Boniface hospital, där han nu efter omständigheterna befinner sig ganska väl. På dagen ett år sedan blef han äfven under liknande arbete skadad.

Uppläsningsafton. Miss Olga Hendricksen, hedersgraduent från Columbia College of Expression, Chicago, gifver en uppläsningsafton i Good Templar's Hall, Sargent ave. och McGee st., under auspicier af Luther League of First English Lutheran Church, fredagen d. 29 aug. kl. 8.15 e. m. Miss Hendricksen är dotter till Carl F. Hendricksen, f. d. norsk konsul i Winnipeg. Hennes uppläsningar i Förenta Staterna hafva mött stor framgång, och utan tvifvel blir uppläsningen här i staden en utmärkt aftonunderhållning för dem, som nästa fredag vilja höra henne. Entré 35c. Se annonsen i dagens nummer!

Dödsfall. Mrs Louise Mathilde Nord afled lördagen den 16 aug. kl. 2 efter flera månaders sjukdom. Begrafningen ägde rum i måndags f. v., och jordfästningen förrättades af pastor Hofstrand. Den aflidna var född i Fredrikstad, Norge, d. 10 nov. 1862 och kom till Canada 1882. Hon lär hafva varit den första norska kvinna, som bosatt sig i Winnipeg. 1898 ingick hon äktenskap med mr Lars Nord, en af de äldsta och mest välkända svenskarna i staden. De hafva varit bosatta vid Paulson ave. Vid bären stå sörjande, förutom make, tre barn, hvaraf två äro från ett tidigare äktenskap, och en fosterdotter. Mrs Nord lämnar ett synnerligen ljust minne efter sig hos alla, som hade förmånen känna henne.

Utflykt med idrottstäflingar anordnar Svensk Canadensiska Idrottsförbundet Labordagen (månd. d. 1 sept.) för sina medlemmar och vänner. Samling sker vid hörnet af Logan ave och Princess st. precis kl. 2 e. m. och gemensamt styres så färden pr spårvagn till utflyktsplatsen, belägen ungefär 10 minuters väg vest om Deer Lodge. Klockan tre ta idrottstäflingarne sin början i form af en poängtäfling för förbundets medlemmar i följande grenar: Löpning 100 yards, höjd-, längd- och trestegshopp, löpning 400 yards, kulstötning och löpning 1 engelsk mil. Dessutom kommer en fotbollsmatch att afspelas. För förfriskningar är väl sörjdt och svensk musik kommer att presteras. För dem som äro förhindrade att möta upp klockan två gifves följande vägbittningsbesked: Tag Broadingly eller St. Charles spårvagn och stig af vid Strattmillan ave., där en svensk flagga uppsatts. Följ denna gata norrut, tills ni kommer till utflygtsplatsen.

Öfverraskad. Ingen har väl blifvit mera öfverraskad än mr A. Larson, 148 Glen ave., Norwood, då han på sin 32:dra födelsedag uppvaktades af ett 60-tal goda vänner, hvilka skänkte mr Larson en skrifpulpet som ett minne. Herrskapet Larson hade sagda kväll begifvit sig till Winnipeg. Allå samlades, och herrskapet Larsons hus intogs, bord dukades, blommor iordninggjordes, allt gick med lif och lust. Allt ljus släcktes vid 11-tiden, då herr och fru Larson hemkommo. Då de inträdde, tändes alla ljus, några kraftiga armar omfamnade mr Larson och försatte honom i en häftig rörelse mellan golf och tak. Då han någorlunda välbehållen inträdde i matsalen och såg det väl dukade bordet samt alla bekanta ansikten, blef mr Larson nästan stum, men erhöll han snart upplysning om besöket, då mr Nelson i ett kort men innehållsrikt tal förklarade allas tankar och känslor. Sedan åts och dracks. Den förstklassiga musik, som anskaffats, underhöll rikligen, och solen var långt uppe på himmelen, då de sista gästerna efter en glad natt lämnade herrskapet A. Larsons hus.

Besökande. Mr Anders Olson, som i fyra år varit bosatt i Valdenborg, Sask., har med sin son inflyttat till Winnipeg för att slå sig ned här. Mr. Olson, som är en man af den gamla svenska stammen, är öfver åttio år gammal, men syntes ändock frisk och kry.

— Mr P. O. Erikson och A. Anderson, båda från Kenora, Ont., befunno sig härom dagen här i staden på genomresa till Arrow River, där de skola deltaga i skördearbetet.

— Messrs N. A. Nilson och A. Person från Teulon, Man., aflade förliden vecka besök på denna tidnings officin.

— Herrar Johan och Gust. Wennerberg från Colorado, U. S. A., hvilka i maj månad i år reste hem till Skåne, Sverige, hafva nu återvändt till Amerika. En dag förliden vecka tittade de in till oss och kunde icke nog prisa allt det sköna, de sett därhemma. Johan Wennerberg, som vistats i Amerika i 26 år, har varit förman för Hastings mines i Colorado.

NOTA BENE!

Den svenska evangeliskt lutherska Canada-konferensens skolstyrelse beslöt vid sitt senaste sammanträde att genom en komité affatta följande resolution: Alldenstund på den senare tiden en sådan väldig ifver gjort sig gällande bland baptisterna i detta land att komma i tillfälle att fostra vår svenska lutherska ungdom vid skolan i Brandon, så att man utsändt ombud att hålla föredrag och stifta föreningar bland vårt folk för att samla medel till att underhålla baptisternas läroverk; därför vilja vi väcka allmänhetens uppmärksamhet på detta förhållande och bedja hvar och en **betänka hvad det innebär.** Se bara på den man, som nu leder rörelsen. När han började att yttra sig i skolfrågan, sade han, att han var lutheran. Men det tog icke lång tid vid "Brandon College", förrän han blef omdöpt till baptist, enligt hans egen uppgift. På samma sätt vill man göra med vår ungdom i allmänhet. Därför ådagalägga baptisterna sådan ifver och hänförelse, sådan kärlek till att uppfostra vår ungdom. Men om de hade den ringaste kunskap om vår lutherska kyrkas skolverksamhet i Amerika, så skulle de förvisso veta, att den står lika högt som någon annan och därför bör kunna fostra sin egen ungdom. Det är också hvad den lutherska kyrkan ämnar göra i Canada och arbetar redan därpå. Vi hoppas att vårt lutherska folk vill vara med och stödja denna verksamhet bland landsmännen i detta land, att vi inom kort må få till stånd en präktig svensk canadensisk bildningshärd, som kan fostra vår ungdom på det rätta sättet för hemmet, kyrkan och staten, samt blifva en heder för samhället. Det är ett värdigt mål att arbeta för. Det är något annat än att arbeta för en främmande nationalitet och ett annat samfund, med hvilket det är omöjligt att samverka. Detta bör vårt folk nu lägge märke till.

Komitén.

STARLAND

STADENS BÄSTA KINEMATOGRAF

Nytt program hvarje måndag, onsdag och fredag.

Uppträdande af

1) Miss Amy Lawrence, förut tillhörande Geo. Edwards Co., London, England.
2) Miss Agnes Enoll, Mezzosopran. Winnipegs gunstling.
3) Mr. Sam Ostrow, Starlandtenor.

The Walker

CANADAS FINEST THEATRE

Phone Garry 2520.

NOW PLAYING

Mats. Wed. Fri. Sat.

First Invasion of the West by the NEW YORK WINTER GARDEN COMPANY

Appearing in

"THE PASSING SHOW OF 1912"

The Elixir of Broadway High Life. Twenty Diving Venuses in the Huge Harem Tank.

Evgs. $2 to 25c.; Mats. $1.50 to 25c.

ALL NEXT WEEK

Matinees, Labor Day, Wed. and Sat.

Jos. M. Gaites presents

KITTY GORDON

The Beautiful

In Victor Herbert's Masterpiece,

"THE ENCHANTRESS"

A Production of Splendor

SPECIAL ORCHESTRA

Evgs. and Labor Day Mat., $2 to 25c. Wed. and Sat. Mats., $1.50 to 25c.

WEEK OF SEPT. 8TH

Matinees Wednesday and Saturday

OSCAR FIGMAN

in

"DR. DE LUXE".

Success Business College

Försäkra eder om framgång genom att besöka Success Business College, Portage ave. och Edmonton St., Winnipeg — det största och mest framgångsrika handelsinstitut i västra Canada. Det har afdelningar i Regina, Moose Jaw, Weyburn, Vancouver, Victoria, Calgary, Lethbridge, Wetaskiwin och Lacombe. De fyra sista kallas Garbutt Business College. I dessa skolor användas 309 skrifmaskiner, och elevantalet väntas i år blifva 3,500. Svenskarna äro goda studenter och framgång väntas dem. Skrif till den mest lämpliga skolan för fri katalog.

Om ni äger en farm eller tomt i någon af västerns städer, som ni skulle vilja utbyta med en god bygnadstomt här i Winnipeg, eller ni vill köpa en tomt eller farm, så tillskrif eller besök oss. Våra tomter här i Winnipeg säljas på så billiga vilkor, att hvar och en kan köpa flera stycken på en gång om han så skulle önska. Om ni köper en tomt af oss, så vilja vi hjälpa eder att bygga på den, när ni har betalt den. Det är mycket lätt för eder att bygga ett hus, som ni kan fortjäna en tusen dollars på, med vår tillhjälp.

Skrif på svenska.

AMERICA'S LAND & BUILDING COMPANY,

507 Union Trust Bldg., - - Winnipeg, Man., Canada.

Om ni äger en tomt, farm eller hus, som ni önskar att sälja, så besök eller tillskrif oss; vi kunna sälja eder egendom fortare än någon annan kan göra. Så önskar ni att sälja, så tillskrif oss genast.

Skrif på svenska.

AMERICA'S LAND & BUILDING COMPANY,

507 Union Trust Bldg., - - Winnipeg, Man., Canada.

ÖNSKAS

FARMLAND I UTBYTE FÖR HUS I STADEN.

C. J. LANDIN,

301 Confederation Life Bldg. Phone Main 1031

LOGEN "FRAMTIDENS HOPP", möter hvarje torsdag kl. 8.30 å Scott Memorial Hall, 218 Princess St. Nya medlemmar intagas vid hvarje möte. — O. L. Holmgren, L.D., Sinclair St.

Ett snyggt och trefligt hus, 5 rum och kök, finnes att hyra på 570 Castle ave., Elmwood. Elektrisk belysning, samt andra modärna bekvämligheter finnas. Hyran är $20.00 pr. månad. Förfrågningar besvaras på denna tidnings kontor.

ÖNSKAS.

Två energiska agenter för lättsåld real estate. Vi hafva anbud från 200 eventuella köpare och behöfva duktiga män att afsluta affären.

Scandinavian Department, CANADA WEST TOWNSITE CO., LTD.

601 Somerset bldg.

Skorpor

äro de hälsosammaste och bekvämaste småbröd, ni kan använda under de varma sommardagarna; dessutom ersätta de de bästa kakor, då ni använder dem med en kopp godt kaffe. Jag tillverkar dem och garanterar, att de äro just de samma, ni använde i edert fäderneland. De säljas i tunnor om 50 lb. eller lådor om 25 lb. till 11c. i lådor och 10½c. i tunnor.

C. P. THORDARSON,

Peerless Bakerier,

1156-58 Ingelsoll St., Winnipeg.

Occidental Hotel.

D. & N. RIPSTEIN & CO.

Förstklassiga rum och finaste matservering.

Hör. af Main St. & Logan Ave.

TELEFON 1688.

LIDHOLM-ROED CO.

En skandinavisk firma för skandinaver.

Vi utföra real estate transaktioner, förmedla lån och teckna brandförsäkringar. Besök eller tillskrif oss.

1004 Union Trust Building.

Tel. M. 2874. Winnipeg, Man.

Svea Boarding-House

312 ELLEN STREET

rekommenderas.

God mat och trefliga rum till moderat pris.

Måltidsbiljetter säljas.

A SNAP

På grund af sjukdom finnes en restaurant till salu. God kundkrets. För upplysningar

1445 Logan ave., West.

Försäljare önskas.

Vi hafva ett exceptionellt tillfälle för försäljningsman af Real Estate. Denna egendom har inspekterats och blifvit godkänd. Vi hafva sålt till öfver tjugo svenska familjer, af hvilka några äro bosatta på egendomen. Det är god förtjänst i detta anbud för en energisk man.

Besök —

MR. WELLS,

741 Somerset Bldg, Winnipeg, Man.

Dr. Lyon's sanitära aluminum kaffekokare förbättrar kaffet och håller sumpen borta från kannan. Den sparar pängar och hälsa. Varar årtal. Pris 35 cents. Med postporto 40c.

Vacker frimärksask af aluminum 15c. En ask och en kaffekokare 50c., postporto inberäknadt.

I. PETERSON,

Box 1654, - Winnipeg, Man.

C. H. Nilson

DAM- och HERRSKRÄDDARE.

325 Logan ave

Telefon Garry 1310.

Winnipeg .. .. Man.

530½ Main Street (Närmast Dreamland Teater)

M. J. LEE

REAL ESTATE, LÅN OCH ASSURANCE

Marriage License och naturalisations papper utställas.

KOSTNADSFÖRSLAG UPPGÖRAS af

BERG BROS.

Elektriska kontraktörer.

Specialitet: Uppsättning af ledningar och utrustning af elektriska insättningar för ljus och kraft.

297 Beverly Street, Winnipeg.

IMPORTERADE ÄKTA SVENSKA FICKKNIFVAR .... $ 1.50
Importerade äkta svenska fickknifvar, ett blad, ... $ 0.25
Importerade äkta svenska fickknifvar, två blad och korkskruf ..... $ 0.75
Importerade äkta svenska jaktknifvar ..... $0.50 till $11.00
Stomatol, importeradt munvatten och anticeptic ..... $ 0.75
Vademecum, importeradt munvatten och anticeptic ..... $ 1.25
Lazarol, importeradt munvatten och anticeptic ..... $ 1.00
Lazarin, i burkar, importerad SALVA för sårnader, etc. $ 1.00
Stomatol, importerad TANDPASTA i tuber ..... $ 0.25
Svenska flaggor, importerade olika storlekar .... $2.00 till $ 8.00

THE SWEDISH CANADIAN SALES, LIMITED.

234 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

Direkt importerade varor, såsom:

Caviar	20—35c.	Gaffelbitar	25c.
Inkokt ål	45c.	Sardiner, 2 för	25c.
Inkokt makrill	30c.	Surströmming	50c.
Marinated sill	35c.	Norrlands strömming, 2 pound för	25c.
Skinn- och benfri aptitsill	15c.	Norsk fetsill, pr. peal.	$2.00
Anchovis	25c.		
Anchovis i ostronsås	30c.		

TELEFON GARRY 3250.

Swedish Importing & Grocery Co.

Hörnet af Logan och Ellen Sts. 406 LOGAN AVENUE.

Orders från landsorten expedieras noggrannt och skyndsamt.

Miss Olga Hendricksen

gifver

UPPLÄSNINGSAFTON

I GOOD TEMPLAR'S HALL, SARGENT AVE. OCH McGEE ST.

under auspicier af

LUTHER LEAGUE OF FIRST ENGLISH LUTHERAN CHURCH

Fredagen d. 29 Aug., kl. 8.30 e. m.

ENTRÉ 35c.

För importerade varor, Groceries och Provisions

besök

P. NELSON

DEN SKANDINAVISKA GROCERY AFFÄREN

Telefon St. John 319. 409 Dufferin Ave.

OBS! Ägg och smör uppköpas till dagens högsta priser.

The "EMPIRE" Brands

af CEMENT WALL — WOOD FIBER och FINISH PLASTERS

äro standardkvaliteten och äro grundvilkoren för eldfast och eldförebyggande bygnad. De äro lätta i vikten — starka och faktiskt oförstörbara.

Göra väggar och tak eldfasta, ogenomträngliga för ljud och ohyra.

Efterskrif specificerande broschyr.

Manitoba Gypsum Co., Ltd.

WINNIPEG, MAN.

Möbler af första rang.

ARTISTISKA DRAPERIER OCH GARDINER.

BÄSTA KVALITETER I LINOLEUM OCH VAXDUK.

PORSLIN OCH GRANITVAROR.

KAMINER.

Allt som behöfves för full möblering och uppsättning af hushåll.

Kom och hör våra priser och vilkor.

KONTANT ELLER PÅ KREDIT.

OVER-LAND

Hörnet af Main St. & Alexander Ave., WINNIPEG, MAN.

G. C. Thornstad Co.

210 Somerset Bldg.

Köp och försäljning af hus, stadslotter och farmland, etc.

Vi göra affärer endast med absolut förstklassig egendom och säkra placeringar.

Om ni skall köpa eller sälja, så lönar det sig att ringa upp MAIN 3302.